

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De orthographia dictionum e Graecis tractarum

Johannes <Tortellius>

[Venedig], 12. Nov. 1484

A

[urn:nbn:de:bsz:31-299711](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299711)

fuit: de quo meminit Plutarchus in dictis laconicis. Melicratum: & similia: quæ plurima in sequentibus uidebuntur

ARISTOS.

Mplius & quæque composita uel deriuata ab hac dictione aristos. i. optimus: cum. i. latino & .t. exili scribuntur: ut Aristoxenes: Aristocrates: Aristomeus: Aristides: Aristoteles: & alia fere innumera.

MACHE.

Vrsus & omnia composita seu deriuata a mache: quæ est pugna: per. ch. aspiratum scribuntur. ut antimachus: ammachus: Andromache: & similia: quæ in sequentibus designabimus.

NICI.

Tem & composita uel deriuata a nici: quæ est uictoria: cum. i. latino: & .c. non aspirato scribuntur. ut Nicanor: Nicander: Niciteria: Nicofrata: Nicolaus: olympionices idest olympici uictor: & alia pene innumerabilia.

LYCOS.

Imiliter omnia composita uel deriuata ab hac dictione lycos: quæ apud nos significat lupum: per. y. græcum & .c. exile scribuntur: ut Lycophron Lycomedes: Lycaon: & similia quæ plurima.

AGATHOS.

Mplius & omnia composita uel deriuata ab agathos: quod apud nos dicit bonum. per. th. aspiratum scribitur: ut Agathocles: Agathostenes: & similia.

PLISTOS.

Tem & omnia composita uel deriuata ab hac dictione plistos: quæ apud nos dicit multum: & cum. i. latino & .t. exili scribuntur: ut Plistonax: qui filius fuit Pausaniæ. Plistarchus filius Leonidis. Plistonicus: & similia.

PROTOS.

Tem & omnia composita uel deriuata ab hac dictione protos: quæ apud nos dicit primum: cum. t. similiter non aspirato scribuntur: ut Protosilaus: Protomartyr: Proteus: & similia. Et hæc hæc tenentur quo ad huiusmodi nostræ orthographiæ præcepta dicta sufficiant.

Quæ deinceps & quo ordine tractabuntur.

Einceps dictiones quasdam secundum alphabeti nostri ordinem per rectam orthographiâ prosequemur. In quibus multa declarare intendimus: quæ alias difficillima uideri potuissent. Et incipientes ab a. littera: per reliqua suo ordine gradiemur.

Bacus cum nico. b. & .c. absq; aspiratione scribitur: dictio est græca apud illos dicitur ἄβαξ: quam litteraturâ antiquiores nostri saepe seruabant: & hic abax huius abacis teste prisciano in. viii. declinabat: cuius penultima in genitiuo correpta erat. Sed frequentius abactus abaci ab auctoribus ponitur. Significatq; apud aliquos mensam: super qua comedere cõsueuimus: uel ut aliis magis placet super qua potoria uasa locantur. Ut Iuuenalis de poeta pauperulo in satyra Vmbritii ait: Lectus erat codro procula minor urecoli lex Ornamentum abaci. Plinius libro. xxxvii. Vasa inquit ex auro & gemis abacorum nouem. i. sufficientia ad ornamentum abacorum nouem. Vnde Varro libro. ix. de origine linguæ latinæ ait: Itaq; sicut abacum argento ornari: & alia disparia: sic orationem: & ut puto quadratus erat abacus. Ad cuius similitudinem hæ quadræ: in quibus concisæ carnes disponuntur: abaci etiã uocabantur. Ut Plinius in eodem libro: Pompeius uictoria mithridatica primû in urbem myrhina inuexit: primusq; lapides & pocula ex eo triumpho capitolio adiudicauit: quæ protinus ad hominû usum transire: abacis etiam escariisq; uasis expetitis. Et in eodem libro: Amplitudine nunq; paruos excedunt abacos. Ex qua similitudine: ut existimo tabella: super qua decuplationes fiunt: abacus dicta fuit: quin & ipsa decuplatio. Persius in secunda. satyra inquit: Nec qui abaci numeros & secto in puluere matas. s. spernit. Nam inde etiã cum calculi quidam fierent abaculi uocabantur. Plinius in eodem libro ait: Veluti cum calculi fiunt: quos quidam abaculos appellant. Sed cum de mensa qd significet apud quosdam dubiû fiat: An ipa; coenâ: uel super qua comeditur designet. Ego tanq; arbiter honorarius diiudico mensam primitus id super quo comedimus: siue ligneum siue lapideum fuerit designasse. ut Virg. li. iiii. geor. de Corytio loquês: Qui seraq; reuertens nocte domû dapib; mēsas onerabat inemptis. & in eodẽ libro: Pars epulis onerat mēsas. de acere facti. Idem ostendit Varro de lingua latina cû ait: Mensam ascariâ cillibâ appellabat. & subdit: ea erat quadrata: ut etiam nunc in castris est: postea rotunda facta. Ex quibus tractum puto mensam etiam pro prandio & eduliis. ut Iuuenalis in prima satyra: Cum de tot orbibus & tam antiquis una comedunt patrimoniam mē-

sa: hoc est uno prandio uel cena.

- A** bantes cum unico. b. & t. non aspirato scribitur: populi sunt ionum inter achiuos: ut dixit herodotus libro historiarum primo. alios dixit Orpheus in argonautica esse iuxta pontum. Rursus & alios dixit Aristarchus in secundum Homeri esse in insula cuboia.
- A** batos cum unico. b. & t. exili scribitur: apud nos iaccessibile interpretatur: & ab a: quod est sine: & βαταζω uerbo: quod est accedo compouitur. Vnde in insula quaedam circa extrema aegypti in memphitica palude posita: eo nomine a graecis dicta fuit: quia ad illam ob limi & papyrorum copiam difficillimus sit accessus: ut in dictione Osiris latius explicabimus. Simili cognomine locus ultra aegyptum & aethyopas ab antiquis uocabatur: ubi primū nilus magno fragore descendit: dicente Lucano libro. x. Hinc abaton: quam nostra uocat ueneranda uetusta Terra potens: primos sentit percussam tumultus: & reliqua.
- A** bdera cum. b. ante. d. in eadem syllaba teste Pristiano scribitur: urbs fuit in thracia: quam testibus Solino & Pomponio Diomedis soror condidit: & a se cognominauit. Nec inde procul tyrida oppidum fuerat: equorum Diomedis stabulum: quod Pomponio teste cessit uo. & eius tempore solum turris uestigium perdurabat: quae Diomedis turris etiam tunc quoque uocabatur. Sed abdera tandem senio collapsa: a clazomeniis ex asia uenientibus ad maiores faciem restituta deposito priori nomine Glazomene ab illis nomen accepit. Iuxta abderam uero bistonium stagnum nominatissimum fuisse dixit Herodotus. Et primam fuisse Democriti physici in sua dictione dicemus. Et ab abdera abderites nomen patriū deducitur: quod cum. i. latino & t. exili scribitur.
- A** bydus cum. y. graeco scribitur: ciuitas est helleponti ex latere asiatico. De qua Virgilius libro georgicorum primo Ostriferi fauces tetantur abydi. & directe ex opposito ad festum deposita iacet: ut Musaeus poeta antiquissimus amorem pertractans Laandri: & Hero. hoc uersu ostendit: σπαστός ἐστι καὶ ἀβυδός ἐαυτίον ἐγγύθι τῶντος. Quem sane amorem tetigit Virgilius libro georgicorum tertio & Ouidius in epistolis heroidum lepide pertractauit. Ab abydo abydenus deriuatur. Vnde Seruius in tertio georgicorum inquit: Laander abydenus & herofestias fuit.
- A** byssus per. y. graecum & duplex. f. scribitur: est aquarum immensa profunditas.
- A** brotontium cum. t. non aspirato & i. latino scribitur: nomen proprium foeminae: ut Glycerium: Philorciū Dorcium: Sopronium: quae in hanc terminationem teste Prisciano in. v. diminutionis aetatis: siue adulationis amatoriae causa proferuntur. Vnde abrotontium ab ἀβρόν: quod est glabrū siue delicatum deducitur. & reliqua similiter: ut in suis dictionibus uidebimus.
- A** bsinthium cum. b. ante. f. licet apud graecos sit. ψ. quod magis proprie per. ps. traduci debuit: sed uicinitate litterarum placuit. p. in. b. conuertere: quod sepius fieri ostendimus: & sequentibus clarius per exempla ostendemus. Quoniam & cum. i. latino utrobique atque. th. aspirato scribitur. Herba est amara: a qua populi cognominati sunt quidam: qui iuxta pontum teste Herodoto libro historiarum sexto: cappadociamque inhabitant. Vbi mons eiusdem nominis haberi dixit. Vnde Ouidius libro quinto de tristibus ait: Cana prius gelido desinit absinthia ponto. Teste Plinio libro. xxvii. naturalis historiae: eo in loco pecora pinguescunt: ob quod sine felle reperiri illas dixit: quaeque ut ait longe italico sit amarius.
- A** bsyrus cum. y. graeco & t. non aspirato scribitur: quaeque apud graecos non per. bs. sed per. ps. hoc est. ψ. scribatur. quod ut diximus ex litterarum affinitate nostri. p. in. b. conuerterunt. fuit Oetae colchorum regis filius: quem Medea soror Iasonem sequens in loco non longe a phasi: dicto abinde tomos idest incisio crudeliter lacerauit: iuxta fluuium scilicet absyrtum: in quem conuersum dicunt poetae. Vnde putant quidam puerum illum Aegialeum primitus uocitatum: & ab flumine absyrto cognomen assumpsisse. Cum dicat Cicero libro tertio de natura deorum: Quid de absyrto fratre Medae: qui apud Pacuuium Aegialeus scribitur. Sed ut subdit prius nomen ueterum litteris usitatius est. Iustinus uero Aegialeum illum uocauit libro quadragesimo secundo.
- A** bsis huius absidos cum. i. latino scribitur: ubi similiter. b. loco. p. nostri posuerunt. Apud nos indicat arcus testudineū: seu fornicem testudineam: quin & forcipes. & descendit ab ἀπτομαί: quod est contingo: cum latera necessario contingat.
- A** cademia cum. e. sine aspiratione: & i. latino scribitur: corripitque penultimam. fuit locus numerosus ab athenis mille passibus distans ab Academo heroe teste Eupoli sic cognominatus. In quo uilla fuit deinde Platonis natiuitate nobilis: ut idem testatur Eupolis. Et cum in eodem loco Plato philosopharetur studendi usque & discipulorum frequentia: atque morum celebritate insignis fuit. In eadem Faurino teste Mithridates Persarum rex Platonis statuam cum his scriptis locauit: Mithridates Rhodobati filius per se musis imaginem Platonis dicauit Sillamonis opus. huius uilla exemplo teste Plinio libro. xxxi. naturalis historiae: Cicero uillam aliam in italia eo cognomine nominauit: quae est ab auerno lacu puteolos tendentibus imposita littori & celebratur porticu ac nemore: ibi compositis uoluminibus eiusdem nominis: in qua monumentum ille sibi instituerat. huius in parte ut pergit idem auctor eruperunt fontes calidi per quos salubres oculis celebrati carmine Laurei Tullii: qui fuit e libertis eius.

- A** cbatana absq; aliqua aspiratione: & cum. b. post. e. scribitur: fuit syriæ ciuitas ubi Cambyfes diem ultimum obiit: ut ostendit Herodotus libro historiarum. iiii.
- A** chaia cum. ch. aspirato. & i. latino scribitur: regio est græciæ: quæ teste Herodoto libro historiarum. vii. primo peloponnesus: postea danaa: deinde achaia dicta fuit. Vnde græci achæi atq; achiui & danai dicti sunt. Cuius maxime clarum oppidum corinthum fuisse dicunt: cum usq; ad id protendatur ut latius uidebimus in dictione peloponnesus.
- A** chæi cum. ch. aspirato & æ. diphthongo atq; i. latino scribitur: græci omnes ab Homero nonnunq; dicuntur: & puto ab achaia: uel ut alii dicunt ab Acheo antiquo rege.
- A** chæmenides cum. ch. aspirato sequente. æ. diphthongo & i. latino scribitur: fuit comes infœlicis Vlyxi: Vt ostendit Virgilius libro æneidos. iiii.
- A** chæmenes prima cum. ch. aspirato: & æ. diphthongo scribitur. Aliæ prorsus sine diphthongo scribuntur fuit teste Herodoto libro historiarum. iiii. primus perfarû rex: a quo postea reges persiæ usq; ad Darium descenderunt. Alius eodem nomine fuit Xerxis frater: ut idem ostendit.
- A** chæmenidæ prima cum. ch. aspirato & æ. diphthongo: penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo: tribus ex qua perfarû reges originem contraxerunt.
- A** charis cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dici potest la uerbum sine gratia. nam ex. a. quod est sine: & charis gratia componitur.
- A** camas cum. c. exili: hoc est sine aspiratione scribitur: fuit unus teste Homero libro. ii. & v. iliados: thracum princeps ex his: qui in auxilium troianorum uenere. Alius eodem teste libro undecimo eiusdē nominis fuit fili? Antenoris: qui tempore belli troiani cælebs erat: & diis similis habebatur.
- A** canthus cum. c. exili & th. aspirato scribitur: puerum fuisse dicunt conuertum in florem sui nominis. Vnde de flore locutus uidetur Virgilius libro æneidos primo cum ait: Et circum textum croceo uelamen acantho Seruius uero dixit esse nomen herbæ: quæ in assyria nascitur. Idem in Pollionem: arborem eē dixit in agypto semper frondentem. quod Virgilius affirmasse uidetur libro georgicorum secundo cum ait: Et baccas semper frondētis acanthi. Significatq; proprie apud nostros spinam uel dumū quare spinis asperam eā arborem dicunt. Est & eo nomine littoralis quædam urbis hæmathiæ: de qua in dictione artachæas habebit.
- A** canthylis prima cum. c. exili: penultima cum. th. aspirato & y. græco: ultima cum. i. latino scribitur: auicula quædā est: quæ & a nobis carduelis uocatur. Nam sic græce dicta est: quia inter spinas pascatur.
- A** carnania cum. c. exili & i. latino scribitur: pars est epiro: in qua teste Plinio libro. iiii. naturalis historia: maxime clarum est oppidum leucas. hanc achelous fluiuius ab ætolia diuidit. Siue ut ait Solinus pindus: qui achelou parit. uocatur & eodē noie regiuncula quædam alia in agypto: ut dixit Seruius super quintū æneidos.
- A** casta cum. c. & t. exilibus scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia nympha Oceani & Tethyos filia.
- A** castus absq; aspiratione scribitur: fuit peliæ thessalorū regis filius: ut etiam ostendit Seneca in Medea.
- A** catalectos absq; aliqua aspiratione scribitur: uersus dicitur: qui absq; alicuius syllabæ defectu in fine legitime terminatur.
- A** chates cum. ch. aspirato & t. exili scribitur: uir a Virgilio fuisse dicitur perpetuus Aeneæ comes. Deducitq; ab ἀχχοσ: quod est cura seu molestia: eo quod molesta cura semper reges comitetur: dicente Virgilio libro æneidos sexto:
- Aeneas mæsto defixus lumina uultu
 Ingreditur linquens antrum: cæcoq; uolutat.
 Euentus animo secum. cuius fidus achates
 It comes: & paribus curis uestigia figit.
 Estq; etiam primæ declinationis: & facit in genitiuo Achatæ. Verum teste Solino & Plinio libro. xxxvii. historiae naturalis: Achates preciosi lapidis est nomen. Quem sicilia in ripis achatis fluminis primū dedit: deinde in aliis locis compertus. Quoniam & Pyrrhum: qui cum romanis bella gessit: hunc lapidem in annulo habuisse dicunt: detinentem non artificiosas: sed naturales nouem mularum effigies: & Apollinem ipsum cum lyra ita discurrentibus teste Plinio maculis: ut musis quoq; singulis sua redderentur insignia.
- A** cestes absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit Crimnisi siculi fluiui filius ex Segesta troiana: quod Virgilius libro quinto æneidos: tetigit cum ait: Troia crimnisis conceptum flumine mater Quem genuit. de quo latius Ouidius libro metamorphoseos. xi. Alius teste eodem Ouidio libro. iiii. Fuit nauta pauper: qui Pachus puerum dormientem in littore maris furatus est.
- A** chelous cum. ch. aspirato & unico. l. scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia: Oceani & Tethyos fili? hic pro Deianira filia Oenei regis calydoniæ sorore Meliagri acri duello cum Hercule decertauit: eo quod illorum quisq; pro excellentiori uirtute uxorem illam petebat. Sed uidens se inferiorem Hercule: magicas decurrit ad artes. Et conuersus primo in serpentem: ab Hercule pene stragulatus est. Rursus & cum in truceem taurum se comutaret: illuz Hercules fracto cornu ad terram collisit: qui deinde pudibundus in calidone fluiuo: qui iuxta sui nominis oppidum defluit: se abscondit. a quo postea fluiuius achelo? est appellatus.
- Et oris

Et oritur a pindo thessalia monte: atq; ætoliam ab acarnania regiõe diuidit. Quare & acarnanus nõnunq; cognominatus est: ut Ouidius: Amnis acarnanus lætissimus hospite tanto. Tandem in malliacum mare descendit. Verum ut Macrobius & Seruius ferunt: acheolus generaliter aqua dicebatur: dicente Virgilio libro georgicorum primo: Poculaq; inuentis acheloia miscuit uuis.

- A** cheron cum. ch. aspirato: & .e. absq; diphthongo a græcis & nostris scribitur: quãq; deriuatio. æ. diphthongum requirere uidetur. Nam ab a quod est sine: & χαιρος cum. æ. diphthongo: quod apud nos dicitur gaudium: componitur: & deriuatur. Sed quia breuem penultimã græci & latini esse uoluerunt: sine diphthongo scripsere. Diciturq; a poetis ipsis fluuius infernalis. Sed ut testatur Seruius in sexto ænei. locus est in cãpania non longe a baiis undiq; septus montibus: adeo q; neq; orientem aspiciat Solem: nec occidentem: sed diem tantũmodo medium. Nec quicq; ibi nisi per necromãtiam: siue hominis occisionem fieri poterit. Vnde Aeneam dicunt occiso ibidem Miseno sua sacra cõplessse: & Vlyxem similiter occiso Helpenore.
- A** cherusia simili modo a græcis scribitur: palus est inter capuam & auersam: per aperta plana usq; prope curmas diffusa: quã græci quidem quia ab archeronte deriuari dicunt: cum. ch. aspirato conscribunt. Nonnulli uero quia ex inundatione fluminis accerrarum prouenire uolunt: absq; aspiratione scribendam dicunt quãsi acerusia: sed apud plures aspirationem comperi.
- A** cidia cũ unico. c. non aspirato & .i. latino utrobq; scribitur: significat apud nos mediũ molestias curas.
- A** cidalia cum unico. c. non aspirato & .i. latino utrobq; scribitur: Venus dicitur. & ut quidam ferunt ab acidia uerbo græco deducitur: eo q; lasciuus amor uariis curis & molestiis amantes impleat. Alii uero ab acidalia fonte in orchomeno boetia ciuitate Veneri ipsi & gratiis sacro.
- A** cylius prima cum. c. exili & .y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: nomen est uiri proprium.
- A** cyrologia prima cum. c. non aspirato & .y. græco: penultima cum. i. latino scribitur: dici potest a nostris impropria locutio. Nam componitur ex ἀκυρος quod est impropria: & λόγος locutio. ut Virgilius li. ix. Turne quod optanti diuũ promittere nemo auderet. Vbi teste Seruio dici proprie non potest nemo diuum cũ nemo proprie sit ne homo. Idem libro. iiii. ænei. Hunc ego si potui tantũ sperare dolorem. i. timere. simili Iuuenalis in satyra Crispini: iam quartanam sperantibus ægris. i. timentibus.
- A** chilles cum. ch. aspirato & .i. latino atq; duplici. l. scribitur: fuit filius Pelei regis thessalia ex Thetide Chironis filia græcorum fortissimus: ab omnibus poetis & Homero maxime cãtatisimus. qui (ut ait Iuuenalis in prima satyra) Nulli grauis erit si reprehendatur. s. tanq; aũarus q; corpus Hectoris Priamo uendiderit uel græcos ipsos suo adiutorio desitutos reliquerit: uel eius naturam quis infectetur. de qua Patroclus ad Hecstorem libro. xi. iliados ait: Probe enim o Hecstor cognouisti qualis ille sit: qua morositate: q; subito erumpat inculpatione: etiã culpa uacantiũ. finitq; teste Homero a Paride apud troiam sagittis interfectus in templo Thymbraei Apollinis: dum cõnubium Polyxenæ curabat: quas sane sagittas poetæ dicunt a Phœbo directas. ut Virgilius libro æneidos sexto:
Phœbe grauis troiaẽ semper miserate labores.
Dardana qui paridis diresti tela manusq;
Corpus in æcidia. At Ouidius libro metamorphoseos. xii. dixit Paridem a phœbo monitũ non clam & in templo: sed furenti praelio Achillẽ sagittis confecisse. Vnde apollo ad Paridem: Quid spicula perdis.
Sanguine Phœbus ait. si qua est tibi cura tuorum
Vertere in æcidem cæsosq; ulciscere fratres.
Dixit. & ostendens sternentem troica ferro
Corpora peliden: arcus obuertit in illum:
Certaq; latifera dixerit spicula dextra.
Mortuusq; in sigæo promontorio sepultus fuit. ad cuius tumulum cum teste Cicerone in oratione pro Archia peruenisset Alexander magnus: O fortunate inquit iuuenis: qui tuæ uirtutis Homerum habuisti præconem. Et declinatur in genitiuo Achillis & achilli: uel cum. i. longa: uel cum ei diphthongo: ut nonnulli scriptum fuisse contendunt. Virgilius libro primo æneidos:
Troas reliquias danaum atq; immitis
Achilli. uel (ut alii scribunt) Achillei cum ei diphthongo similiter Vlyxis & Vlyxi. Virg. li. iiii. æneidos.
Et terram altricem sæui execramur Vlyxi.
Eodem modo Horontis & Horonti Virgilius in primo: Nunc arcis horonti: Nunc amici casum genuit. similiter Terentius: Archonidi filiam dixit: pro Archonidis. Cicero: in Timarchidi potestate: pro Timarchidis simili modo dixit. & facit in uocatiuo. o. Achilles & .o. achille cum. e. longo. Ouidius li. xiii. metamor.
Tuq; tuis armis nos te poteremur achille.
Nonnunq; uero dixerunt poetæ Achilleus more græco: qui dicunt ἀχιλλεύς in nominatiuo: & formauerunt accusatiuũ in ea. ut Lucanus libro. x. Famulumq; tyranni Terribilem iussu trãfagit Achillea ferro.
- A** chillus cum. ch. aspirato & .i. latino atq; unico. l. scribitur: is a nostris dicitur: qui sine labiis degit. Nam componitur ex a quod est sine: & χείλος labrum.

- A** cis cum .c. non aspirato & .i. latino scribitur: fluuius est siciliae $\delta\upsilon\iota\epsilon\pi\omicron\upsilon\lambda\omicron\sigma$: ut dixit Theocritus ab aetna monte fluit. Cuius ex ripis Polyphemus in Vlyxem aegisse saxa dicitur: quod Vibius attestatur. In hunc dixit Ouidius libro .xiii. etiam conuersum fuisse Acim filium Fauni ex nymphea Simethide cretum: tunc quoque cum ilium ex zelo Galatae Poliphemus occidit. Huius ripas herbiferas dixit Ouidius libro fastorum .iiii. cum ait: Et ripas herbiferas aci tuas.
- A** colythus cum .c. exili & .y. graeco atq; .th. aspirato scribitur: & deriuatur ab $\acute{\alpha}\kappa\omicron\lambda\omicron\upsilon\epsilon\omega$: quod est sequor: quasi obsequens & ministrans.
- A** cragas cum .c. non aspirato scribitur: quod nonnulli moderniores in .g. conuertunt: oppidum est siciliae: qd teste Plinio libro tertio naturalis historiae: nostri deinde acrigentum dixerunt: situm quidem teste Pomponio inter palchynum & lylibaem. Et ut refert Seruius in .iii. aeneidos: mons est muro cinctus: cuius summa parte oppidum est. unde ego nomē $\acute{\alpha}\kappa\rho\nu$ idest summitatis assumpsisse puto. Et inde acrigentinus nomen patrum deriuatur.
- A** crisus cum .c. exili & .i. latino utrobique scribitur: fuit teste Eusebio libro temporum: Abantis argiuorum regis filius: & pater Danaes amasiae Iouis. Hic a Prato fratre regno pulsus: a Perseo nepote: hoc est filio Danaes filiae suae & Iouis ad regnum restitutus est: a quo postea in saxum conuersus fuit. ut ostendit Ouidius libro metamorphoseos .iiii. & inde possessiuum acrisionaeus deducitur. ut Virgilius libro aeneidos .vii. de urbe ardea loquens inquit: Quam dicitur urbem Acrisionaeis danae fundasse colonis. De quo in dictione pilumnus uidebimus. Alius eiusdem nominis fuit Laertae patris Vlyxis pater: & Iouis filius: dicente Vlyxe apud Ouidium libro metamorphoseos .xiii. Nam mihi laertes pater est: acrisius illi: Iuppiter huic. Et ut ait Homerus li. xvi. odyssae: $\mu\omicron\upsilon\nu\omicron\nu\omicron\lambda\acute{\alpha}\epsilon\rho\tau\eta\nu\acute{\alpha}\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\omicron\sigma\eta\omicron\nu\epsilon\tau\iota\kappa\tau\epsilon:\mu\alpha\upsilon\pi\omicron\nu\omicron\delta\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\lambda\upsilon\sigma\eta\alpha\omega\alpha\tau\eta\rho\tau\epsilon\kappa\epsilon\nu$: hoc est solum Laertem filium Acrisius genuit. Et ipse pater solum Vlyxem procreauit.
- A** eros cum .c. non aspirato scribitur: & latine summitas dicitur atq; cacumen.
- A** crotirium absq; aliqua aspiratione: & .i. latino scribitur: apud nos dici potest arx.
- A** crothum cum .c. exili & .th. aspirato scribitur: oppidum fuit super atho monte locatum: quasi acros idest summum montis athonos.
- A** croceraunia absq; aliqua aspiratione scribitur: montes sunt excelsi in diuersis locis. Nam quidam inter armeniam & iberiam maximi putantur: qui a portis caspiis initium deducentes: usq; ad fontem tigridis protenduntur. Alii sunt in epiro diuidentes mare ionium ab hadriatico. De quibus Horatius libro primo odarum: & oda tertia inquit: Infames scopulos acroceraunia: qui a nonnullis ceraunii etiam uocantur. Nam $\kappa\epsilon\rho\alpha\nu\eta\omicron\sigma$ fulmen: & $\acute{\alpha}\kappa\rho\omicron\sigma$ summitas dicitur. & hoc quidem quia eorum summitas fulminibus infestat. Vnde Virgilius libro georgicorum primo de Ioue locutus ait: aut athon aut rhodopen aut alta ceraunia telo Deicit. de quibus in dictione ceraunia dicemus.
- A** cron cum .c. exili scribitur: fuit ceninensium rex ab Romulo uictus: & infesto telo traiectus. Cuius spolia in urbem reuersus Romulus cum triumpho: Ioui feretro dedicauit. Quem ob illata in hostem uulnera teste Plutarcho in uita Romuli sic appellauit. Nam ut ait ferire apud Latinos uulnerare sagittis. Et spolia opima dixit: uel ab ope ut dicit Varro: uel ab opere ut alii ferunt: cum sit opus egregium ac clarissimum belli duceem parem sibi ductorem superare: quod teste Plutarcho nemini romanorum contigit: nisi duobus post Romulum: Cornelio scilicet Cossio cum Tolumnu Tyrrenu: obruncasset: & Claudio Marcello qui Viridomatum gallorum regem superauit.
- A** crenus cum .a. non aspiratis & .a. diphthongo scribitur: dici potest a nostris litoralis. Mam ab $\acute{\alpha}\kappa\rho\tau\eta$ qd est litus deriuationem ducit. uerum litus a nostris a laedendo nomen assumpsisse uidetur dicente Cicerone in topicis: Solebat Aquilius collega meus & familiaris cum de litoribus ageretur: quod esset litus ita diffinire quod fluctu eliditur: quod per etymologiam ita intellexit. ut per deriuationem dicatur a laedo. quare unico .t. scribitur sat est: cum primam una cum laedo producat. At Donatus non a laedendo sed litando tam p litore maris qm pro loco: ubi apud altare hostiae litabantur dictum uoluit. Eo qd (ut quidam ferunt illius sententiam secuti) nauigantes eundo & redeundo in litore litabant: quod si sic esset: opus esset duplici .t. eo qd litus primam longat: & lito breuiat. Itaq; non unicam sed duplicem deriuationem nos ipsi litus habere putamus. Vnam a laedo: qua litora maris designat: & tunc quoq; unico .t. scribendum esse. Alteram uero qua a lito descendit: & tunc locum iuxta altare: atq; etiam cum ipso altari designat: & duplici .t. scribendum esse dicimus. ut Virgilius libro aeneidos secundo: lacet ingens litore truncus. de Priamo enim interfecto loquebatur: quem Pyrrhus Altaria ad ipsa trementem Traxit: & in multo lapsantem sanguine nati iuxta ipsa Altaria interfecit. Vnde certum est illud de litore maris non intellexisse. Cum ergo litus semper primam longet cum pro litore maris accipitur: quia a uerbo habente primam longam descendit: cum unica sequente consonante (ut uerbum a quo descendit) scribendum est. quando uero a lito (quod primam breuiat) deducitur: ut illam nomen ipsum producat: cum duplici .t. scribendum puto.
- A** crenon cum .a. exilibus & .a. diphthongo scribitur: filius Arifcei ex Autonoe filia Cadmi: qui tandem a Diana in ceruum conuersus a suis canibus dilaceratus fuit. ut late ostendit Ouidius libro metamorphoseos .iii.

- A** *Acium* cum. e. & t. exilibus & i. latino scribitur: oppidum fuit in sinu ambraciz: atq; eiusdem nominis promontoriū: iuxta quod ab Augusto deuietus fuit Antonius & Cleopatra: & ut eius uictoria: teste Suetonio memoria celebrior semper in posterum esset: urbem nicopolim apud actium cōdidit: ludosq; illic quinque- nales constituit: & ampliato uetere Apollinis templo: locum castrorum (quibus fuerat usus) exornatum nau- ualibus spoliis Neptuno ac Marti consecrauit.
- A** *Actor* cum. & nō aspiratis scribitur: fuit ex boetia Eridæ filius: & pater astyoches. ut ostendit Homerus libro iliados secundo. alium fuisse auruncum ostendit Virgilius libro æneidos nono cum ait: actoris aurunci spo- lium scilicet ad differentiam boetii.
- A** *Acus* cum. c. non aspirato scribitur: idem instrumentum: quo sarcinatrix & ornatrix utitur. Nam illa apud græcos ἀκείριον: quæ apud nos sarcinatrix. Et reperitur hæc acus & hic acus. Vnde teste Probo: aculeus sit diminutiū: sed in frequentiori usu habetur scemineum. ut Lucanus in decimo: Quod nilotis acus compres- sum pectine serum. Iuuenalis in tertia satyra: Ille supercilium madida fuligine tinctum Obliqua producit acu. Idem: Emeritaq; cessat acu. Inuenitur etiam hoc acus huius acerris: quod græci σκῦβαλον dicunt. i. purgamentum frumenti. Varro rerum rusticarum libro tertio: acus substernendum gallinis parturientibus Idem acus in area excutitur. Idem in primo: argillam mixtam acere. Ex quo etiam paleæ frumenti apud Fe- stum acus dicuntur. Similiter & ea militum pars: quæ ad hostem uulnerandum acumine telorū utitur: acus ab aliquibus auctoribus cognominata est. acicula uero teste Seruio super Donatum est qua mulieres utun- tur ad ornatum capitis.
- A** *Damas* cum unico. d. & unico. m. scribitur: lapis est preciosus duritia inenarrabili: unde nomen accepit. Nā componitur ex. a. quod est sine: & δαμάζω quod est domo. quia similiter domitari nō potest. Rumpiturq; hircino sanguine calido & recenti. ut testis est Plinius libro trigesimo septimo naturalis historiz.
- A** *Delphos* cum. ph. aspirato scribitur: & habet accentum apud græcos in ultima: dicitur a nostris frater. Vn- de Terentius comædiam inscripsit adelphi. Et ut puto litteris græcis annotauit. uidelicet ἀδελφοί idest fratres. Nam de duobus fratribus in ea tractat Demia scilicet & Mitioe: & inde Terentium inducim⁹ ἀδελ- φοί: hoc est in adelphis idest fratribus.
- A** *Dimantus* cum. i. latino & t. non aspirato scribitur: nomen fuit proprium uiri atheniensis.
- A** *Dytum* cum. y. græco & t. non aspirato scribitur: locus est secretior templi: ad quem non nisi sacerdoti da- batur accessus. Virgilius libro secundo æneidos: Ilq; adytis hæc tristia dicta reportat: at uero aditus pro in- gressu est generis masculini: & cum. i. latino scribitur.
- A** *Dmetes* cum. t. non aspirato scribitur: fuit teste Hesiodo in theogonia: nymphea Oceani & Tethyos filia.
- A** *Dmetus* cum. t. non aspirato scribitur: fuit thessalix rex adeo gloriosus. ut scribant poetæ Apollinem diui- nitate priuatum ob pulsos cyclopas: ad ipsum confugisse: & illius armenta nouem annis teste Seruio super septimo æneidos: apud fluuiū amphrysum pauisse. Quare ait Virgilius libro tertio georgicorum: Pastor ab amphryso. & Lucanus libro. vi. Irrigat amphryfos famulantis pascua phœbi.
- A** *Donis* cum. i. latino scribitur. fuit formosus pastor filius Cynaræ cypriorum regis ex Myrrha eius filia. de quo Virgilius in gallo: Et formosus oues ad flumina pauit adonis. Hunc etiam ardentissime amauit Venus Sed tandem ab apro uulneratus interiit. de quo late. Ouidius libro metamorphoseos. x. Fuit etiam tali no- mine cognominatus phœnicum quidam fluuius. ut dixit Plinius libro historiarum quinto.
- A** *Drastus* cum. d. non aspirato scribitur: fuit argiuorum rex a poetis cantatissimus: & Statio teste: filius Tala- onis ex Euronomia natus: sic quoq; Platone teste in libro qui cratylus inscribitur cognominatus: quia rem non confecit thebanā Nā. a. ut sæpe ostendimus: priuationem indicat: & δράω idest facio. Vnde Adraști no- men est tractum. Fuit alius Adraštus teste Homero libro iliados secundo: Percosii filius: & frater Amphii. ut in dictione Percosius uidebimus. Nam hi duo fratres ad troianorum auxilia duces eorum fuerunt: qui ha- bitant adraštiam: & urbem apaesi: & pithyiam: & excelsum teries montem.
- A** *Dræmon* cum. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro iliados secundo: Thonantis pater.
- A** *Adria* cum. i. latino & absq; aliqua aspiratione. ut uetustissima indicant monumenta. fuit teste Iustino libro uigesimo græca urbs illyrico mari proxima: quæ ut ait adriatico mari nomen indidit. Liuius uero in quinto ab urbe tuscorum illam fuisse coloniam dixit: quorum utrunq; pro temporum uarietate fieri potuit. Et ab adria Adrianus nomen gentile & non proprium: quod cum aspiratione scribitur. quin & adriensis & adri- aticus: atq; adriacus deducuntur. Sane adriam pro mari ipso adriatico poni nonnunq; annotauimus: & tūc quoq; generis est masculini. ut Lucanus in quinto: Sonat ionio uagus adria ponto.
- A** *Dulari* cum unico. l. scribitur: & a græco deductum uolunt: quod est δούλος idest seruus. Nam inferuire est & captare ut fauorem emereatur quoquo modo uel uoce uel gestu: quod sane seruire est: & non libera- le ingenium.
- A** *Eas* cum. æ. diphthongo scribitur: fluuius est epiro: ab epidanni: hoc est dyrrhachii mœnibus ex macedonia prius defluens: in mare ionium cadit. de quo Lucanus libro quinto fluuios thessalicos describens ait: Purus in occasus parui sed gurgitis æas: Ionio fluit inde mari.

Aeschylus cum .æ. diphthongo & .ch. aspirato atq; .y. græco & unico .l. scribitur: fuit poeta tragicus: & qui plurimum tragediam exornauit: ut ostendit Horatius in poetria. At uero Quintilianus ait: Aeschylus tragedias primus in lucem protulit: sublimis & grauis & grandiloquus saepe usq; ad uitium. Sed rudis in plerisque: & incompotus: floruitq; anno ducentesimo sexagesimo post urbem conditam: ut testatur Gellius libro decimosextimo noctium atticarum. Eius uero mortem non uulgarem: cum alii tum Valerius scripsit: quod cum in loco aprico soporatus esset: testudo demissa ab aquila quæ illius caluicie delusa lapidè caput eius esse putauerat illum interemit.

Aesculapius cum .æ. diphthongo & .c. non aspirato atq; .i. latino a nostris scribitur. græci uero non diphthongū in initio: sed solum a longam habent: ut supra uidimus. fuit (ut poetæ omnes afferunt) Apollinis & Coronidis nymphæ filius. hic a patre Apolline Chironi centauro traditus didicit medicinam: & adeo peritus euasit: ut Hippolytum Thesei filium ab equis dilaceratum sua arte ad uitam reduxerit. ob quod a Ioue ex indignatione fulminatus occubuit. dicuntq; cum epidauri moratum: & ut ait Cicero cynosuris sepultum.

Aesymus cum .æ. diphthongo & unico .s. sequente .y. græco scribitur: fuit teste Homero libro .viii. iliados: urbs thracia: unde Primus Craetianam duxit uxorem: ex qua genuit Gorgitanam. ut in ea dictione uidebim?

Aesymnus cum .æ. diphthongo & .y. græco sequente .m. n. scribitur: fuit teste Homero libro undecimo iliados: unus ex principibus græcis qui ab Hectore in bello interfectus fuit.

Aeson cum .æ. diphthongo scribitur: fuit Criti filius ex Tiro coniuge pater Iasonis & frater Pelia thessaliae regis. hic cum in antiquam uenisset ætatem agente Medea ad iuuentam rediit. ut late omnia descripsit Ouidius libro septimo metamorphoseon.

Aesopus cum .æ. diphthongo scribitur: fuit teste Gellio libro secundo e phrygia fabulator. Scripsitq; festiuos & delectabiles apologos mira grauitate. Quorum quosdam Romulus quidam uersu elego ad eruditionem Tibertini filii transtulit in latinum. Nam prosa phryx ille ediderat. Alius fuit Aesopus istrionis famosissimus Ciceroni amicitia deuictus: quem una cum Roscio amerino istrione ad audiendum uisendumq; Hortensium eloquio clarum & corporis motu conspicuum mutandi studio curiam frequentasse scripsit Cicero: qui eorum res rationesq; magnis conatibus quandoq; est tutatus. Nam periit illa Ciceronis oratio in qua populum romanum obiurgasse dicitur: quod Roscio gestum agente tumultuauit. Contendebatq; saepius cum istrione Cicero: Vtrum ille frequentius eandem sententiam uariis gestibus efficeret: an ipsum per eloquentiae copiam uario sermone diuerse pronuntiaret. Idem Roscius librum scripsit: quo eloquentiam cum istrionica comparuit. Illiq; mille denarii (praeter gregalem stipem: quæ recitantibus eueniebat) sunt de publico constituti. Reliquitq; filius Aesopus ex istrionico quaestu ducenties sextertium. Vnde de istrionibus his ait Horatius. xxii. epistola: Clament periisse pudorem Cuncti pene patres: ea cū repræhendere coner. Quæ grauis aesopus: quæ doctus roscius agit.

Aethalia cū .æ. diphthongo & .th. aspirato atq; uno .l. scribitur: insula est in gæstico pelago: ut monstrat Ptholema?

Aether cum .æ. diphthongo & .th. aspirato scribitur: & teste Lactantio libro primo institutionum: fuit creditus a Cleante & Marimone laudatis physicis summus deus. Quod Virgilius ipse tetigit cum dixit libro secundo georgicorum: Tum pater omnipotens fecundus imbris aether Coniugis in gremium lætae descendit. Pronapides uero poeta græcus dixit: illum Demogorgonis filium fuisse: quem Chaos eius uxor tunc genuit cum ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & poetæ nostri illum secuti pro elemēto ignis aethera ipsum posuerunt. ut Ouidius libro primo metamorphoseon: Hæc super imposuit liquidam & grauitate carentem Aethera: nec quicq; terræ facis habentem. At Aristoteles in libris: quos de caelo composuit dixit: aethera pro caelo ponendum esse: ita ut dicat uocabulum ipsum ex ætæ: quod est semper: & αἰθῆρα: quod est uoluo & curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod etiam Ouidius libro quinto de ponto ait ad Caesarem: Sic habites terras: & te desideret aether: hoc est caelum. Cicero secundo de natura deorum dixit: Aethera genuisse Iouem primum & caelum: a quibus omnis deorum numerosa profapia descendit. Vnde aetherus cum .æ. diphthongo in prima & .e. in penultima deducitur: & æthra: quod apud nos fulgorem ætheris: hoc est caeli indicat. Virgilius libro aeneidos tertio: Nec lucidus æthra siderea polus: Et lunam in nimbo nox intempesta tenebat.

Aethera cum .æ. diphthongo & .th. aspirato scribitur: fuit Aegæi athenarum regis prima coniunx & mater Thesei. ut in dictione Aegæus uidim?. Alia fuit teste Homero libro tertio iliados: Pitthei filia: conyges & consilium Helenæ. Vnde etiam Ouidius in eius epistola Ad Paridem: Cetera per sotias clymenem æthraiq; loquamur. Quæ mihi sunt comites consiliumq; duæ.

Aetiologia cum .æ. diphthongo & .t. exili: hoc est non aspirato: & .i. latino utrobique scribitur: dicitur a quibusdam causæ redditio. Nam ex αἰτία id est causa: & λογία: quæ est loquela uel ratiocinatio componitur.

Nam in eo nemore (ut subsequenter idem poeta profequitur) nymp̄ha ipsa habitabat: quod sane nemus usq; ad aritiam (quæ iuxta uelletras ab roma uiginti milibus passuum distat) fere protendebatur. Nam ut ait Liuius libro primo ab urbe: cum Numa religionem & dei metum romanis incutere statueret: nec descendere ad animos sine aliquo cōmento miraculi posset: simulat sibi cum dea Aegeria cōgressus nocturnos esse: ei⁹ se monitu: quæ acceptissima diis essent sacra institueret. Namq; in nemus aricinū (ut solii hoc idem profequitur) in tempesta noctis silentio se cum quibusdam sociis conferebat: Illic cauo quodam & umbroso specu solus summotis arbitris morabatur ad fontem uiuæ aquæ: rediens comitibus ueneratione perfusus cum dea Aegeria se mansisse dicebat: cuius monitu profitebatur sacra diis acceptissima ordinare: Quare & illum lo cum camenis consecrauit: dicente Ouidio præfato pastorum libro:

Aegeria est: quæ præbet aquas dea grata camenis.

Illam numæ coniunx consiliumq; fuit.

- A** egeria cum .æ. diphthongo & .i. latino scribitur: Vrbs fuit argiuorum. ut dixit Herodotus libro historiarum primo. Plinius uero non contradicens dicit litoralem esse urbem in achaia.
- A** egyptus cum .æ. diphthongo & .y. græco atq; .t. non aspirato scribitur: regio est in aphyrica: quæ (ut nonnulli asserunt) ab Aegypto fratre Danai nomen accepit. hæc teste Plinio libro quinto naturalis historia: ab oriente rubro mari allyriaq; coniungitur: ab occasu cirrenem & aphyricæ residuum habet: a meridie uero usq; in æthiopiā protenditur: a septentrione autem mare habet ægyptium. in hac teste Platone nunq; pluerit uisum est: sed nili inundatione fecundatur.
- A** egeria cum .æ. diphthongo & .i. latino scribitur: proprie teste Seruio super octauum æneidos: est munimentum pectoris areum: habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum si in pectore numinis fuerit ægis uocatur: si uero in pectore hominis sicut in antiquis imperatorum statuīs conspicimus lorica dicitur. hæc ille. Quod sane Virgilius ipse sensisse uidetur: cum ait: Aegidaq; horrifera turbata palladis arma Certatim squamis serpentum auroq; polibant Connexos angues: ipsamq; in pectore diuæ Gorgona defecto uertentem lumina collo. Idem libro secundo de eadem Pallade inquit: Nimbo effulgens & gorgone sæua. Nam teste eodem Seruio: hoc caput gorgonis ideo Minerua fingitur habere in pectore: & illic & omnis prudentia: quæ confundit alios: & imperitos ac faxeos reprobat. Verum (ut nonnulli ferunt) cum hæc ipsa arma corio capræ decocto olim conficerentur: ab æga quod est capra ægidis nomen accepit.
- A** egeria prima cum .æ. diphthongo: sequens cum .i. iatino: & penultima cum .æ. diphthongo: sequente diphthongo. scribitur: urbs fuit teste Herodoto libro historiarum primo in æolia asia.
- A** egeria cum .æ. diphthongo & .i. latino: atq; .th. aspirato scribitur: fuit Thyestis filius ex Pelopeia eiusdem Thyestis filia: dicente ipso Thyeste apud Senecam in tragœdia: cuius titulus est Thyestes: Coacta satis nata fert uterum grauem Me patre dignum: uersa natura est retro. & reliqua. Nam cum Thyestes adulterasset Meropen Atrei fratris sui uxorem: & ex ea filios suscepisset: pellereturq; ob id regno: Atreus simulata pace illum in regni consortium reuocari simulauit. Cui redeunti tres filios comedendos apposuit: & illorum sanguinem uino mixtum dedit in potum: ostenditq; illi post conuiuium manus & capita: cuius residuum comedisse dicebat: sed tanti facinoris ultionem querens Thyestes ab oraculo edoctus est: ex se & filia Pelopeia: filium nasciturū: qui plene receptas iniurias uindicaret. Qua de re dicebat ad Clytæmnestrā Aegisth⁹ apud Senecam in præfata tragœdia: Et cur atrida uideor inferior tibi natus Thyeste: Ad quem Clytæmnestra illius natales exprobat: Si parum est: Adde & nepos cui Aegisthus auctore phœbo gignor. Haud generis pudet. Quod euacuans Clytæmnestra subdit: Quid deos probro aduocas. & reliqua. Nam ut Lactantius grammaticus ait super quarto thebaidos: mox natus a matre ob pudorem proiectus est: & quia capris nutritus est: Aegisthi nomen assumpsit. Nam s̄o græce: latine est sugo áiξ autē capram significat. Tandem ad regiam ductus in patris sui uindictam Atreum Agamemnonis & Menelai patrem interfecit: & agamemnonē deinde a bello troiano redeuntem cum Clytæmnestra occidit. Ipse uero tandem & Clytæmnestra ab Oreste interfecti sunt.
- A** egloga cum .æ. diphthongo scribitur: & dici potest quasi ἀγῶν id est caprarum seu rerum pastoralium logos id est sermo. Nam de caprariis loquitur.
- A** egle prima cum .æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro duodecimo odisseæ: nymp̄ha Solis filia ex Neera. ut in ea dictione uidebimus: quæ sane duæ dictiones sic quoq; ut scripsimus apud bucolicon Virgilii: scribendæ sunt.
- A** egon cum .æ. diphthongo scribitur: nomen fuit pastoris teste Theocrito.
- A** egos cum .æ. diphthongo scribitur: fluuius est thraciz: in quem saxum de Sole cecidit: secundum quod literarum scientia diem designans Anaxagoras ipse futurum prædixerat: quod (ut testatur Plinius) tempore suo monstrabatur magnitudine uehibilis: & colore adusto. Ad huius fluuii hostia capta fuit a Lisandro atheniensium classis: ex quo secuta est illorum seruitus. ut in dictione Lisander uidebimus.
- A** egoceros sola prima cum .æ. diphthongo penultima cum .c. exili scribitur: dicitur a nostris capricornus. Nam componitur ex ægos id est capra: & ἐπέcor cornu. Quod sane animal inter astra locatum dicunt. ut Lucanus

Homerus) respondens ait: Vulneravit me ferox Tytides conatam surripere e praelio Aeneam meum: quem Anchisæ genui: dum boues pasceret: inter omnes filios mihi longe charissimum. Omnino græcis iam nō cū troianis certamen est: sed cum diis. & hæc hætenus. Verum ex Aenea patronymicum fœmininum in eadem litteratura: hoc est Aeneas secundum analogiam deducendum esset: cū patronymica fœminina fiant in masculinis subtracta de: & terminent in is uel in as. ut dardanides dardanis: peliades pelias. Ita aeneades Aeneas facere debuisset. Sed hæc (ut puto) cum confusione generassent contra regulam formauit: primo patronymicum masculinum Virgilius in ides & dixit Aenides. ut libro nono. Sit satis aenidæ telis impune numanum Oppetiisse tuis. ubi secundum regulam dicere debuisset Aeneadæ: sed. e. & a. correptas in. i. productâ conuertit. Sic & patronymico fœminino eadem auctoritate dixit in tituli inscriptione Aeneis: & non Aeneas: quem Statius secutus in fine thebaidos ait: Viue precor nec tu diuinam aeneida tenta. Vnde formauerunt patronymicum hoc fœmininū in masculino in hunc modum. cum enim masculinum patronymicum habeat. i. longam per synaresim: hoc est per conuersionē duarū breuiū uocaliū in. i. longam. ut cū ex peleides dicamus pelides: &. e. atq; .i. breues in. i. longam conuertamus. similiter pro Theseidos dicamus Theseides. nō absolute obseruamus regulam in patronymico fœminino ut tantūmodo formetur per ablationem ipsius de: sed præcedens illud. i. longum quod erat in masculino in. e. & .i. priores uocales resoluimus: & dicimus peleis & non pelis: theseis & non thesis: similiter aeneis & non aenis. Quæ ob inscriptionem tanti operis declarare uolui. Quin & progressum Virgilio in excellentissimo poemate superaddere libet: quod ex libris Homeri uelut a quodâ speculo formauit. Et errorem quidem Aeneæ ex odyssæa: pugna uero ex iliadæ excerptis: unde cum uellet Homerus libro primo iliados: infestum græcis Apollinem facere causam struxit de Iunone iniquâ faceret: causarum cōgeriem sibi comparauit. Et cum primo uersu promississet producturū se de troiæ littoribus. Aeneam cum ait: Troiæ qui primus ab oris Italiam fato profugus: lauiinaq; uenit Littora. Vbi deinde ad initium narrationis suæ deuenit: Aeneæ classem non de troia: sed de sicilia produxit: cū ait: Vix e conspectu siculæ telluris in altum Vela dabant lati. Quod totum ex Homeri textura conceptum est. Nam uitans Homerus in poemate historicorum similitudinem: quibus lex est ab exordio rerum incipere: & continuam narrationem ad finem usq; perducere. Ipse poetica disciplina a rerum medio coepit: & ad id initium postmodum reuersus est. Ita q; Vlyxis errorem non incepit a troiano litore describere. Sed cum primum nauigantem eum ex insula calypsonis faceret ex sui persona: poeta ipse ad phæacas perduxit. Et illic in Alcinoi regis conuiuio narrauit Vlyxes quemadmodum de troia ad calypsonem usq; peruenit. Abinde uero usq; ad ithacam ex persona propria nauigationem Vlyxis poeta ipse prosecutus est. Sic in omnibus illud Maro secutus ex persona sua nauigationem Aeneæ describens illum de sicilia primū ad libyam usq; perducit. Illic uero Aeneas ipse in conuiuio Didonis errores suos de troia usq; ad ea loca enarrauit. Ita ut tandem diceret: Hinc me digressum uestris deus appulit oris. A quibus locis usq; ad italiam poeta ex persona sua iter classis descripsit. Quid quod mira imitatione Homerum secutus est. Tempestas eiusdem fere uerbis Vlyxis & Aeneæ describitur. Et ut Nausicaa filia Alcinoi Vlyxem comperit: eumq; humanitate fouet: & ad urbem dirigit: Sic Venus in eius locum apud Virgilium surrogatur. Scylla quoq; & charybdis & Circe decenter attinguntur. Vt Vlyxes ad inferos ex arte Circes descendit: Sic comitatu sibyllæ Aeneas ipse ad eosdem inferos conducitur. Elpenori Palinurus surrogatur. Et ut Aiæ umbra apud inferos colloquia Vlyxis aufugit: qui sibi causa mortis fuerat: Sic Didonis umbra Aeneam sequentem reliquit. Et ut apud Homerum Tiresiæ consilia: Sic apud Virgilium Anchisæ monita correspondent. prælia deinde ex libris iliados artificio pulcherrimo sunt concepta. Et ut apud Homerum græcorum & troianorum auxilia connumerantur: Sic apud Maronem Aeneæ auxilia & turni describuntur. fabricatio amorū Achillis & Aeneæ consimilis. Vt ille in funere Patrocli: Sic hic in anniuersariis Anchisæ uaria ludicrum certamina contexuit. Et ut apud illum rumpitur foedus inter Priamum & græcorum reges post duellum Paridis & Menelai: Sic apud nostrum inter Aeneam & Latinum rupta foedera enarrantur. Et ut apud illum speculatio fit nocturna per Diomedē & Vlyxē in qua Dolon occidit: Sic apud nostrū Euryali & Nisi: in q̄ ipsi interficiuntur. Alteratio etiam Achillis & Agamemnonis in Drancis & Turni alterationem ab nostro poeta commutatur. Vtrobique enim alter suum alter publicum commodum cogitabat. Quid quod legatio a Turno missa repulsam a Diomede reportans legationem repræsentat ad Achillem missam. ut in dictione Chryseis tangemus. Et ut Homerus lamentationem Achillis super patroclo: Sic Virgilius illam Aeneæ super Pallante contexit. Et ut pugna ab illo singularis iter Achillem & Hectorem: Sic ab isto inter Aeneam & Turnum describitur. Vtrobique captiuus i ferias destinatus. Illic Patrocli Sulmone quattuor natis Hic Pallatis totidē iuuēb⁹ quos educat Vphe⁹. Quid quod Lycano homeric⁹ inter fugiētes ab Achille dephēsus ad pces cōfugit. Et nec illi Achilles propter occisi Patrocli dolorem pepercit: Sic Aeneas Mago procul infestam contenderat hastam. & cum ille genua amplectens uitam supplex petiisset: respondit: Belli commercia Turnus sustulit ista prior

iam tum pallante perempto. & mille alia quibus se inuicem correspondent. Ita ut Virgilius: hoc uno Homero per omnem suam poesim usus sit archetypo.

- A** enea cum. æ. diphthongo & absq. s. in fine scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum septimo: urbs in regione cretæ contermina mydoniæ. Hanc dicit Lilius libro quadragesimo ab urbe propinquam esse thessalonica: & ab Aenea troiano olim conditam. Et subdit proficiscuntur a thessalonica aneam ad statutu sacrificium: quod Aeneæ conditori cum magna carimonia quotannis faciunt.
- A** enigma cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: dicitur ab aliquibus uelata quæstio. Quintilianus uero libro octauo de institutione oratoria: dixit ænigma allegoriam esse obscuram. Nam per occultam similitudinem rerum obscuram inter se sententiam gerit. ut mater me genuit: eadem mox gignitur ex me. Significat enim aquam in glaciem concrefcere: & in eandem rursus effluere. & similia. Vnde & Iuuenalis in satyra Stæmata quid faciunt: Veniet de plæbe togata: Qui iuris nodos & legum ænigmata soluat.
- A** enobarbos cum. æ. diphthongo scribitur: Nomen est uiri proprium.
- A** enus cum. æ. diphthongo scribitur. Apud nos indicat laudem: & est nomen loci: quin & ab illa deriuata & composita. ut epænos: quæ similiter est laus: & parænesis: quæ est ammonitio.
- A** ello absq. diphthongo: hoc est diuisis syllabis: atque duplicato. l. scribitur: fuit una ex Harpyiis. ut in dictione harpyia uidebimus.
- A** emonia cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur. Regio est: quæ postea thessalia ab alio rege dicta fuit. Vnde Achilles æmonius dicitur. ut Ouidius libro quinto fastorum: Et gemit alcides: æmoniusq. puer. Nam ex phthia & larissa fuisse dicitur. ut in illis dictionibus uidebimus.
- A** emus cum. æ. diphthongo: & absq. aliqua aspiratione a græcis scribitur. mons est thraciæ: qui a rege cognomen accipisse dicitur. & ut testis est Plinius libro quarto historiae naturalis: sex milibus passuum est arduus. Idem Herodotus prius dixerat. Sed iuga humiliora demittens usq. in pharsaliam porrigere illa dicitur: dicente Lucano libro sexto.
- Conspexere procul prærupta in caute sedentem:
Qua iuga deuexus pharsalica porrigit æmus.
Iuxta cuius radices in pharsalia lati conspiciuntur campi: dicente Virgilio libro primo georgicorum.
Nec fuit indignum superis bis sanguine nostro:
Emathiam & latos æmi pinguescere campos.
Ex huius summitatibus teste Herodoto libro historiarum tertio: tres magni fluiui uersus septentrionem pfluunt: & in istrum cadunt: uidelicet atlas: auras: & tibifus. ut in eorum dictionibus uidebimus. Quin & niuibibus illum abundare ostendit Ouidius libro fastorum primo cū dicit: Et quicunq. tuas accolit æme niues.
- A** emilius cum. æ. diphthongo & i. latino utrobique scribitur. Verū a græcis aspiratur. nam (ut puto) ab atlas: quod sanguinem indicat: & cum aspiratione scribitur deducunt. Sed apud nostros: ut in marmoreis inscriptionibus & emendatissimis asperi: semper sine aspiratione scriptum comperi: quod obseruare debemus.
- A** epytus cum. æ. diphthongo & y. græco: atq. t. exili scribitur: fuit arcas genere: & nobilis heros inter græcos aduertes troiam: de quo meminit Homerus libro secundo iliados.
- A** efapus cum. æ. diphthongo & a. ante. p. scribitur: fuit teste Homero libro sexto iliados: fili⁹ Bucolionis maximi filiorum Laomedontis. fuit etiam troiani fluiui nomen. ut libro duodecimo iliados: ostendit idem Homerus: & libro secundo monstrat illū ad radices idæ fuisse. De quo etiā Hesiodus in theogonia meminit.
- A** efageus cum. æ. diphthongo in prima scribitur: mons ponitur ab Homero in hymnis.
- A** efarius cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: fluiuius ponitur a Theocrito: quem in sicilia quidam illius expositores esse affirmant. Alii uero in calabrya apud crotonem: Cuius meminit Ouidi⁹ li. xv. metamor.
- A** eschines cum. æ. diphthongo & ch. aspirato atq. i. latino in penultima scribitur: fuit unus philosophus Laſamii atheniensis filius. Seu (ut quidam uolunt) Carmi Lucanicas uendētis: & Socratis discipulus: a puero miræ indolis: laborumq. patientissim⁹: quo circa nuuq. a Socrate discessit. de quo dicere cōsueuerat Socrates: sol⁹ nos honorare nouit Aeschines. suscipitq. munera a Dionysio: & athenas reuersus auditores quosdā sibi mercede quæsiuit. Nec solus hic philosoph⁹ Aeschines uocatus ē: sed octo hoc noie a Laertio & diuersis annotant. Ita ut hic primus fuerit. Secundus g. artē oratoriā scripsit. Terti⁹ orator Demosthenis æmulus. Nā aduersus Demosthenē teste Gellio li. xviii. accensus liuoris aculeis capitali crimine accusauit. Et alia quadā q. de illo p. seq. de quo etiā Plini⁹ li. vii. naturalis historiae: & Quintilian⁹ li. ix. institutionū plura dixerunt. Quart⁹ fuit arcas Ifoeratis discipul⁹. Quint⁹ mitylenæus: quē teste Laertio oratoris flagellū uocabāt. Sextus neapolitanus academicus philosophus Melādii rhodii discipulus. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauus statuarius.

- A** eacis cum. æ. diphthongo & c. exili atq; i. latino scribitur: fuit teste Seruio super sexto aeneidos: Iouis ex Europa filius: de quo equidem miror cum dicat Seneca in Hercule furente: & Ouidius libro metamorphoseos septimo: illum Iouis fuisse filium ex Aegina. unde patriæ suæ nomen describens Aeacus apud Ouidium ait: Enopiam ueteres appellauere: sed ipse Aeacus æginam genitricis nomine dixit. Hunc dixere poetæ iudicem cum Minoe & Rhadamantho constitutum esse: & peccantium delicta discutere.
- A** eacides cum. æ. diphthongo & c. exili atq; i. latino scribitur. Ponitur plarunq; pro Achille: ueluti patronymicum tractuz ab auo paterno: qui dictus fuit Aeac⁹. Alius fuit Aeacides rex epiri: & Pyrrhi bellacissimi pater. ut ostendit Iustinus libro sui epitomatis. vii.
- A** edonus cum. æ. diphthongo apud Herodoti codicem emendatissimum libro historiarum octauo pro monte thraciæ scriptum legi: uidelicet αἰδωνος. Quam scripturam accuratissime Virgilius libro duodecimo obseruasse uidetur cum ait: Ac uelut ædoni boreæ cum spiritus alto Insonat ægæo: sequiturq; ad litora fluitus. & eum secutus Staius ait: Tristius ædoni hyemem hebrumq; niualem. ubi non fit remotio. At uero Lucanus ædon ædonis declinasse uidetur: eo q; penultimam breuem posuit cum ait: Aedonis egyptio decurrit plena lyæo. Sed (ut alii dicunt) systolem fecit: aut legunt ædoni.
- A** egæ cum. æ. diphthongo tam in prima q; in secunda scribitur: fuit teste Herodoto urbs macedonia: quam Caranum quendam a capris sic cognominasse accepimus. Ignoro tamen an de hac uel insula in mari ægæo loquatur Homerus circa initium libro tredecimo iliados: Cum de Neptuno locutus in hac sententiam ait Ter conatus est ægas petere ubi in mediis aquis phanum habet: & in phano armaturam auream imortalēq; sed de hoc in dictione ægæum mare statim uidebimus;
- A** egeus cum. æ. diphthongo in prima: in secunda cum. eu. diphthongo scribitur: fuit athenarum rex & pater Thesei. quem ex Aethra filia Pictei regis troezeni prima sua uxore suscepit. post cuius mortē iam senex Medeam ab Iasone abdicatam accepit uxorem: ex qua Medum progeniuit. ut in dictione Medea uidebimus. Tandem cum credidisset Theseum deuoratū a Minotauro se in mare præcipitem dedit: & nomen ægeo (ut multi ferunt) mari contulit: a quo ægides pro Theseo ipsius Aegæi filio patronymicum deducitur. ut Ouidius libro secundo de ponto: Non hæc ægidæ: perithoiq; fides. Et in quarta epistolarum heroidum: Perfidus ægides ducentia filia secutus Curua quoq; effugit tecta sororis ope.
- A** egæum mare simili modo cum. æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur. quidam uolūt a scopulo inter tenedum & chium insulas confurgente: atq; capræ effigiem detinente: quam græci αἶγρον idest capram uocant: nomen assumpsisse. Alii uero ab Aegæo athenarum rege in illo præcipitato (ut supra uidimus) cognominatum. Et ex orientali parte incipit ab initio helleponti: & usq; in peloponnesum uersus occidentem terminatur.
- A** egæon cum. æ. diphthongo in prima & in secunda scribitur: nomen fuit proprium gigantis interpretaturq; terrigena: quem calicollæ Briarea uocant.
- A** egialus cum. æ. diphthongo & i. latino scribitur: dici potest latine litus: quo nomine teste Plinio libro tertio naturalis historia: dicta est prius achaia propter urbes (ut dixit) in litore per ordinem dispositas.
- A** egialea prima tantūmodo cum. æ. diphthongo: & sequens cum. i. latino scribitur: fuit teste Homero libro quinto iliados: filia Adraſti & uxor diomedis. Quam uenus in uindictam uulneris suscepti a Diomede fecit necessarios in maritalis desiderii solatium conuocare.
- A** egides cum. i. latino scribitur: pro Theseo ponitur. ut uidimus in dictione ægeus.
- A** egina cum. æ. diphthongo: & i. latino scribitur: filia fuit Asopi regis boetiæ a Ioue in specie ignia grauidata: dicente Ouidio libro sexto metamorphoseos: Aureus ut danaen asopida luserit ignis. ut in dictione Asopus uidebimus: ex quo Aeacū & Rhadamanthum peperit: a qua & insula & urbs: quæ prius dicebatur enopia ægina cognominata fuit. Vnde Ouidius libro septimo metamorphoseos inquit: Enopiam ueteres appellauere. sed ipse Aeacus æginam genitricis nomine dixit. Vnde ait Homerus id hymno Apollinis ἠγεον ὑτάγινον. Et Plinius libro trigesimoquarto naturalis historia: inquit: Insula ex ipsa est Aegina nec ingens: sed officinarum temperatura nobilitata. bos æreus inde captus in foro boario est: de quo uidebimus in dictione roma.
- A** egeria cum. æ. diphthongo & i. latino in penultima scribitur: fuit nymp̄ha nemoris Aricini: & uxor Numæ Pompilii secundi regis romanorum: quæ teste Ouidio libro decimoquinto metamorphoseos: mortuo Numæ ob dolorem flendo in fontem sui nominis uersa fuit. Vnde etiam libro fastorum tertio de illa inquit: Nymp̄ha mone nemori stagnosq; operata dianæ Nymp̄ha numæ coniunx ad tua facta ueni. Vallis arricine silua præinctus opaca Est locus antiqua religione sacer. Hic latet hippolytus furris distractus equorum Vnde nemus nullus illud aditur equis.

A ethiops cum .æ. diphthongo & .th. aspirato atq; .i. latino scribitur: fuit teste Plinio libro sexto naturalis historiae: Vulcani filius: a se aethiopiā omnem cui praefuit denominans. Nam deriuat' ab αἰῶ: quod est cremo. & teste Seruio super aeneidos septimū dicebatur apud antiquos aethiopus.

A etna cum .æ. diphthongo & .t. non aspirato: sequente .n. scribitur: mons est siciliae ab omnibus poetis ob igneos globos: quos euomit decantatus. Vnde aetnaeus cum .æ. diphthongo in prima & penultima deducitur. Virgilius libro aeneidos tertio: Aetnaeos fratres caelo capita alta ferentes.

A etolia cum .æ. diphthongo & .t. non aspirato atq; .i. latino scribitur: regio est contigua acarnaniae phocidiq; & loeris. Quin & corinthiaco sinu a peloponneso diuiditur ab Aetolo rege Martis filio nomen habens. In hac teste Homero libro iliados secundo: tres erant urbes: calydon: olenos: & pleuron. Ouidius etiam libro tertio de sine titulo inquit: Nec tanti calydon: nec tota aetolia tanti. & ab aetolia patrium nomen aetolus cum accentu in penultima deducitur. Virgilius libro undecimo aeneidos: Non erit auxilia nobis aetolus & arpi:

A ethon cum .æ. diphthongo & .th. aspirato scribitur: fuit nomen cuiusdam equi Hectoris. ut ostendit Homerus libro octauo iliados. & deduci potest uel ex αἰ quod est semper: & εἶω curro: quasi semper currens: uel ab αἰῶ: quod est ardeo quasi ardēs cognominatus fuerit. Quo nomine etiam pro equo Pallantis usus est Virgilius libro undecimo cum in funerali pompa Pallantis inquit: Post bellator equus positus insignibus aethon.

A epia cum .æ. diphthongo & .i. latino scribitur: apud graecos tamen in penultima est in ei diphthongus: quae apud nos in .i. longam conuersa fuit: urbs fuit in argo propinqua pylo: & ex his quae suberant Agamemnoni: ut ostendit Homerus libro nono iliados.

A epy cum .æ. diphthongo & .y. graeco scribitur: fuit urbs sub ditione Nestoris: quam bene munitam dixit Homerus libro iliados secundo: Et in montibus sitam esse ostēdit Statius libro quarto thebaidos cū ait: Quos trion in summis in gestum montibus aepy.

A epolus cum .æ. diphthongo scribitur: apud nos dici potest caprarius: quasi αἰγῶν id est caprarum ποιῶν ἢ ὄρ pastor. ut quidam uolunt. Et inde apolium caprarum grex. ut in dictione bucolicus uidebimus.

A estimo cum .æ. diphthongo sequente .s. & non .x. consonante scribitur. Et componitur ab αἰσῆ: & τιμῶ uerbo graeco: quod latine est apprecio. Vnde proprie taxare significat: quod quia sine spiritali consideratione fieri non potest tractum est. ut aestimare pro considerare ponamus. Cicero de legibus: Sifenna eius amicus omnes adhuc scriptores: nisi qui forte nondum ediderunt de quibus aestimare non possumus facile superauit. Ouidius de tristibus libro tertio: Haec quicumq; leget si quis leget aestimet ante Compositum quo sit tempore quoq; loco. At uero existimare absq; diphthongo & cum .x. consonante post .e. iudicare est: siue etiam putare. Ita prius rem aestimamus: deinde qualis sit existimamus: sicut prius cogitare est q̄ excogitare.

A ethica cum .æ. diphthongo ut nonnulli uolunt: & .th. aspirato atq; .i. latino scribitur. Verum secundū propriam orthographiam quia a graeco trahitur: per simplex .e. scribenda ea dictio esset: cū apud graecos ηἰθικῆ scribatur. Cuius prima est .η. quod ut supra uidimus in .e. nostrum regulariter traduci debet. Sed ut ait Apuleius grammaticus egregius: quia illud .η. apud graecos semper est productum: & apud nos non est ipsius .e. producti .a. correpto in figura discretio: placuit maioribus nostris in aliquibus dictionibus quas ex graecis transcribimus per diphthongum hoc ipsum discernere: & maxime in hac dictione: cuius manifesta uidebitur ratio in dictione aethos: cuius prima secundum unam quidem significationem absq; diphthongo a graecis & nostris scribitur: atq; apud utrosq; corripitur. Secundum aliam uero producitur. Et licet apud graecos sit .η. ut eadem longa apud nostros cognoscatur: per .æ. diphthongum scribi a plerisq; consueuit. ut etiā uidebimus in dictione cæra: & dictione scæna. traducitur autem aethica a nostris moralis.

A euum cum .æ. diphthongo scribitur: & ab αἰῶν teste Apuleio grammatico latini traxerunt: ipsum uidebimus .u. interiectantes hiatus causa uitandi.

A gamemnon ultima cum .m. ante .n. scribitur: fuit Atrei filius ex uxore Merope: & rex mycenarum: fraterq; natus maior Menelai. ut poetae omnes attestantur.

A ganippe cum .i. latino: & duplicato .p. scribitur: fons est in aonia mūsīs sacer. ut Virgilius in Gallo: Neq; aoniae aganippe. Et Iuuenalis cum desertis aganippes: Vallibus esuriens migraret in atria clivo. Et componitur ex γῆν: quod est ualde: & hippos equus: quasi proprie fit equi: hoc est ab equo formatus. Dicitur etiam aganippis & in genituo aganippidos. ut Ouidius circa initium libri quinti fastorum. Dicite quae fontes aganippidos hippocrenes. Grata medusei signa tenetis equi.

- A** galmata cum. t. nō aspirato scribitur: & apud nos indicat simulachra & laruas: cuius singulare est agalma.
- A** gapenor cum. e. abscq; diphthongo scribitur: fuit Ancæi fili⁹. & teste Homero libro secundo iliados: præfatus classis Agamemnonis accedentis ad troiam
- A** gafides cum. i. latino & e. non aspirato scribitur: fuit lacedæmoniorum rex ut ostendit Plutarchus in diædis laconicis.
- A** gastheneus cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro secundo iliados: filius Augei ex Emea helidis patria: & pater formosi Polyxeni: qui ex nauibus suæ gentis præfuit in expeditione troiana.
- A** gastrophus cum. t. non aspirato: & ph. cum aspiratione scribitur: habetq; apud græcos accentum in antepenultima: fuit teste Homero libro undecimo iliados: Pæonis filius: & heros inter primos troianorum bellator. Sed ab Diomede apud coxam lancea in bello percussus mortem obiit.
- A** gatharchides cum. th. & ch. aspiratis atq; i. latino scribitur: fuit historicus samius. de quo Plutarchus meminit in historia persica.
- A** gathyrsi cum. th. aspirato & y. græco scribitur: sunt thracum populi: quos scythas uocat Herodotus ab Agathyrsio Herculis filio (ut libro historiarum tertio refert) cognominati. Hi ut ait Pomponius libro secundo: cæruleo sunt colore depicti. Quare dixit Virgilius libro quarto æneidos: Cretesq; dryopesq; fremunt pictiq; agathyrsi. Nec hoc sine differentia fieri dixit Pomponius. Sed quanto quis anteit: tanto propensiori nota tingitur: ut minus tingi appareat humilitatis indicium.
- A** gathocles cum. th. aspirato & c. exili scribitur: fuit testibus Plutarcho & Iustino libro uigesimo secundo sui epitomatis: siciliæ tyrannus ex humili genere natus: uidelicet patre figulo. Alius fuit teste Varrone libro. i. rerum rusticarum: philosophus qui de agricultura scripsit.
- A** gauni cum. au. diphthongo in penultima scribitur: populi sunt septentrionales: quos Homerus circa initium xiii. libri iliados: dixit gentem innocentissimam ut quæ sine ullis diuitiis equino uicitabat lacte.
- A** gellina cum duplicato. l. & i. latino scribitur: fuit teste Seruio super octauum æneidos: urbs in tuscia: sic quoq; dicta a nomine conditoris: quem Virgilius in eodem libro ex lydia aduenisse ostendit: ubi ait: Haud procul hinc saxo incolitur fundata uetusto Urbis agellinæ sedes: ubi lydia quondam Gens bello præclara iugis infedit hetruscis. Hanc postea dictam cærete cum. e. exili & æ. diphthongo. ut in ea dictione uidebimus.]
- A** genor cum. e. abscq; diphthongo scribitur: fuit rex phœnicum: & filius Beli phœnicum regis. Eodem nomine teste Homero libro undecimo iliados: uocatus fuit Antenoris filius.
- A** gerochus cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro undecimo: odifæ: filius Nelei ex Chlori uxore: & frater Nestoris.
- A** glaophon cum. o. ante. ph. aspiratum scribitur: fuit teste Quintiliano libro duodecimo de institutione oratoria: antiquissimus & clarus pictor. Cuius ex alterius Polygnoti simplex color tam sui studiosos (ut idem Quintilianus refert) etiam tunc habebat: ut illa prope rudia: ac uelut futuræ mox artis primordia maximis qui post eos extiterunt pictoribus præferant: proprio quodam intelligendi ambitu: ut sua fert opinio.
- A** glyphos cum. y. græco scribitur: dici potest a nostris non sculptus. Nam componitur ex a quod negatione dicit: & glyphos qui est sculptus. Id enim a γλύφω uerbo græco: quod est sculpo descendit.
- A** gis cum. i. latino scribitur: & a nonnullis ex nostris Agides dicitur: fuit teste Herodoto libro historiarum primo: lacedæmoniorum rex qui cum atheniensibus cruentissima bella gessit. Alius fuit lycius: de quo Virgilius libro æneidos decimo: Et lycius processerat agis.
- A** gyllæi cum. y. græco & duplicato. l. atq; æ. diphthongo scribitur: populi sunt scythici.
- A** gnus cum. g. ante. n. scribitur: dici potest a nostris castus & mundus. Ideoq; ex illo castam & puram hostiam offerri dixit Festus. Eratq; eodem teste apud maiores nostros cõmunis generis sicut & lupus.
- A** glaia cum. i. latino scribitur. non enim apud græcos diphthongus habetur: sed. i. uocalis est: & diuisa a primo. a. scribitur. fuit una gratiarum. ut uidebimus in dictione charites: quæ apud nos claritudinem indicat.
- A** gonia cum. i. latino scribitur: a nostris ludi dicuntur: quos ut ait Ouidius libro fastorum primo: Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Nam accentum habet in antepenultima. & composita dictio est ex a quod est sine: & gonia anguli: quia ut ait Festus locus in quo huiusmodi ludi facti sunt: fuit sine angulo. Et inde agonia deducitur quod idem designat. Et locus agon ut etiam circus flamineus romæ hodierna die uocatur.
- A** goræus cum. æ. diphthongo in penultima scribitur: dici potest a nostris nundinarius uel forensis. Vnde & ad plæbeium transfertur. Horatius: Dauniæ defende decus camenæ leuis agorææ.
- A** gonotheta penultima cum. th. aspirato: & ultima cum. t. exili scribitur: dicitur latine numerarius. Nam componitur ex ἀγωνος idest certaminis: & ὀέτης dispositio.
- A** glauros cum. au. diphthongo scribitur: fuit filia Erithei athenarum regis. de qua Ouidius libro secundo metamorphoseon scripsit.

Agricola cum. i. latino & c. absq; aspiratione scribitur: græcum uocabulum totum est: ut nonnulli contendunt: & ab ἀγρικός translatum: qui rusticus interpretatur: hoc est ἐν τῷ ἀγρῷ. i. in agro. ut dicunt: οἰκῶν habitans uel degens. Vnde cum apud illos penultima diphthongum habet. οἰ. Nos abiecto. ο. solum. i. retinemus: quāq; in rectissima scriptura agræcolam cum. ce. etiam apud nostros illi iidem scribendum uelint. Quos paruo argumento confundere libet: cum antepenultimam breuem habeat. Virgi. li. georgicorū. i. Agricola in curuo terram molitus aratro.

Quare compositum illud uocabulum dicimus ex græco & latino. ex græco quidem quod est ἀγρός. ex latino uero quod est colo: quasi proprie dicatur agriculator siue ruricola. Quamobrem Columella approbatissimus auctor libro primo de agricultura conquerens sui temporis molliciem ait: At mehercule uere illa proles Romuli assiduis uenationibus: nec minus agrestibus operibus exercitata firmissimis prauauit corporibus: ac militiam belli cum res postulauit: facile sustinuit: duratam pacis laboribus semperq; rusticā plābem urbanæ præposuit. Et paulo post subiunxit: Illis temporibus proceres ciuitatis morabantur in agris. Et cum consilium publicum aliqua deposcebat: a uillis in senatum arcessabantur. Ex quo qui eos euocabāt uiatores appellabantur. Hæc ille. Ideoq; contra Criticum indumentem multitia inuehens Iuuenalis in secunda satyra ait:

En habitum quo te leges ac iura ferentem

Vulneribus crudis populus modo uictor: & illud

Montanum positis audiret uulgus aratris.

Nam (ut ait Cato) fortissimi uiri & milites strenuissimi ex agricolis gignuntur minimeq; male cogitantes.

Quid quod teste Plinio circa initium libri. xviii. naturalis historiae: Agrum male colere censorium probrū iudicabatur. Vnde teste Catone cum uirum bonumq; colonum dixissent: amplissime laudasse existimabant

Hinc & eodem Plinio teste locupletes dicebant loci: hoc est agri plenos. Pecunia etiā ipsa a pecore appellabatur. Quid aliud. Non ne & Camillus Curii & Cincinnatus agriculturam propriis manibus exercebant: dicente Lucano:

Paupertas fugitur totoq; arcessitur orbe.

Quo gens quæq; perit: tunc longus iungere fines

Agrorum: & quondam duro sulcata camilli

Vomere: & antiquos curionum passa ligones

Longa sub ignotis extendere rura colonis.

Nam ut etiam Ouidius libro fastorum rettulit:

Aut pecus: aut latam diues habebat humum.

Hinc etiam locuples: hinc ipsa pecunia dicta est.

Sed iam de uctito quisq; parabat opes.

Vnde teste Plinio libro. xviii. Multatio quoq; non nisi ouium boumq; impendio dicebatur. Et cautū quippe erat ne bouem priusq; ouem nominaret: qui indiceret multam ludos bouum causa celebrantes: bubetios uocabant. Pascua dicuntur omnia ex quibus populus redditus habet: quia diu hoc solum uetigal fuerat. Et infra subdit idem Plinius. M. quidem Curii post triumphos immesumq; terrarum adiectum imperio nota sancitum est perniciosum intelligi ciuem cui septem iugera non essent satis. Hæc autē mensura plābi post exactos reges assignata est. Et non longe supra in eodem libro iugeri uocabulum explanans ait: Iugerū uocabatur: quod uno iugo bouum in die exarari posset. Hoc etiam secundum aliorum designationem significat mensuram quadraginta pedum: quia tantum solet uno die par bouum arare. Vnde pergit idem Plinius Actus dicitur in quo boues agerentur cum aratro uno impetu iusto. Hic erat centum uiginti pedum: & duplicatus in longitudinem iugerum faciebat. Et sequitur idem auctor: Dona imperatorum ac fortium ciuiū uno quantū die plurimū arauisset. Hæc ille. Verum iugerum in singulari secundæ est declinationis. Nec iuger apud approbatos auctores comperitur. In plurali uero tertiæ declinationis est & iugeribus facit. Itaq; hoc loco auctoritati Prisciani non assentio: qui absq; auctorū testimonio iuger cōperiri dixit. Sed lōge post in eodem libro quarit Plinius: quæ nam ergo tantæ ubertatis quæ tunc habebatur causa erat. Cui quæstioni per hæc uerba respondet: quia ipsorum tunc manibus imperatorū colebantur agri: ut fas est credere gaudete terra uomere laureato & triumphali aratore. Siue illi eadem cura semina tractabant qua bella: eadēq; diligentia arua disponebāt q̄ castra. Siue honestis manib; omnia lætius pueniūt: quoniā & curiosi fiūt. Seruē tē inueniūt dati honores Seranū dati honores Seranū. Vnde cognomē aranti quattuor sua iugera in uaticana: quæ prata quinta appellantur: Cincinnato uiator attulit dictaturā. Et post hæc nō longe subdit: De cultura agri præcipere principale. Fuit etiam apud æteros. Siquidem & reges fecere: Hieron: Philometor: At talus: Archelaus. Et duces Xenophon: & pœnus etiam Mago. Cui quidem tantum honorem senatus noster attribuit carthagine capta: ut cum regulis aphricæ bibliothecas donaret: unius eius duodetriginta uolumina censeret in latinam linguam transferenda. Cum iam præcepta. M. Cato condidisset peritisq; linguæ pœnicæ datū fuit negociū. Similiter. M. Varro septuagesimū primū uitæ annū gerēs de ea re p̄dendū putauit.

Agrilola'cū

Sed iam ad agriculturæ uocabula quædam explananda transeundum duxi. Ager dicitur a. M. Varrone de lingua latina: quod in eo aliquid agatur. Id Quintilianus libro institutionū primo derisit græcum esse uocabulū dixit. Nam græce αγος dicitur qui teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latine nonnulli fundū interpretati sunt. Vnde ait idem Vlpianus plerunq; fundum sine uilla accipimus: quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. Cui florentinus iuriconsultus de uerbis significatione contradicere uidet. Ait enī fundi appellatione omne ædificium & omnis ager continetur. Sed in usu urbana ædificia ædes: rustica uillæ dicuntur. Locus uero sine ædificio in urbe area: rure autem ager appellat. Idemq; ager cum ædificio fundus dicitur. Hæc ille. Et sic diuersæ prorsus uidentur iuriconsultorū sententiæ. Nam quod Vlpianus ait plerunq; fundum sine uilla hoc est sine ædificio accipi. Florentinus ait ager sine ædificio fundus dicitur. Sed ut puto hic latius fundi uocabulum: ille strictius accipit. Nam secundum Vlpiani sententiam locutus uidetur Varro libro quinto de lingua latina cum ait: fundus dictus quod uidebat: pecudum: aut pecuniæ fundamentū aut quod fundit quotquot annis multa: Ita ut hunc propriū fundi significatū existimem. Secundū uero latior Florentini accceptione locutus uidetur Seruius sup secundum georgicorum cū ait: fundus ab eo dicitur: quod sit rerum omnium fundamentū. Vex: quia iuriconsultorū continuata uerba nō legimus: sed de illorū operibus quædam excerpta tenemus: nemo de rebus aut uerbis ut puto plenam semper sententiā habere potest. Nam quærit Modestinus de uerbis significatione fundus a possessione uel agro uel prædio quid distet & respondet dicens: fundus est omne quicquid solo continet: ager est species fundi: quæ ad usum hominis paratur. Possessio ab agro iuris proprietate distat. Quid enī apprehendimus cuius proprietates ad nos non pertinet: aut nec potest pertinere: hoc possessione appellamus. Possessio ergo usus: ager proprietates loci est prædium utriusq; superscriptæ generale nomen est. Nam ager & possessio huius appellationis species sunt hæc ille. Et certe nisi ad aliud intentionē suam referre hic uoluerit quod scriptum nos habemus: ridicule potius ne dicam imperite locutus uidetur. Et perinde ac si quis de uirtutibus & uitiis quærat: in quo prauū & malū differant: ac respondeat: prauū id est quod non est rectum. ut lignū prauū: malum uero genus pomi est. Nam quid hoc foret dictū ineptius: ubi de qualitatibus agit digredi ad substantiā: quæ ad rem non pertinet. Ita hic cum de fundo: cum de agro: de prædio: de possessione disputat: nō de ea significatione possessionis loquitur qua rei proprietates & substantia intelligit: sed ad qualitatem ipsam possidendi digreditur. Quod si ita est quid affinius habet possessio ad fundū agrum prædium: q̄ ad uestem: mulum: aut equū. Nam hæc rerum ita possessio est ut illarū. Sed nō de huiusmodi possessione loquendū erat: quæ præsertim nō est ut ipse ait species prædii: uel fundi. Nam prædium fundus uel proprietates est: quorū utrūlibet si generale nomen est ad possessionē profecto non usus: sed proprietates dicenda Modestino possessio fuit. Namq; possessionem proprietatem esse ostendit Cicero in paradoxis ita scribens. Etenim isti callidi æstimatores prata & areas magni æstimat: quod ei generi possessionū minime noceri potest. Idē Quintilian⁹ libro. vi. de oratoria institutione ostendit dicens: Patris eius dialogos dedit legendos: quorum cum in priuernati unus: alter in albano: tertius in tyburte sermonem habitū cōplecteretur: requirebant ubi essent hæc possessiones. Omnes autē illas Brutus uendiderat. De proprietate certe locutus est: & non usu. Nec simpliciter agrū esse fundū sine uilla placet. ut dixit Vlpianus: cum sæpe legamus erant in agris senatores. Et uixerūt multi nobilissimi philosophi in agris. Vnde ait superius Columella illis temporibus proceres ciuitatis morabantur in agris. Nec existimandū est sine uilla: aut habitatione. Itaq; puto agrum græce: latine rus dici: & continere fundum: non contineri ab illo. Vnde proprie ager est circumiectū urbi territorium. ut ager campanus: ager leontinus: ager phaliscus: & similes. At singula prata: singula uinea: singuli horti: singula oliueta: pomaria: salicta: arbuta: pascua: nemo ra: loca aucupatoria: uenatoria: piscatoria: siue uillam atq; ædificium siue piscinam: atq; aluearia: siue uaria: habeant siue non habeant: singuli fundi sunt. Et quidem in agro: In urbe autē siue oppido: siue uico siue castello tantūmodo possessio est quicquid tale est: qualia hæc quæ enumerari. Sicq; fund⁹ species est agri siue ruris. possessio autē generali⁹ omnibus est: quia rustica & urbana. Nam tabernæ hospitia: horrea in urbe: possessiones urbanae sunt. Cicero in philippicis possessiones inquit notabat & urbanas & rusticas. At uero prædium dictū legimus: quod ex agro: præda antiquitus militibus distribui consueuerat. Quare min⁹ agro & maius fundo dici posse uidetur. Verum & ipse ager nō semper in ea quā diximus significatione accipitur: Sed aliquādo is locus dicitur in rure: quem colimus: siue arando siue conferendo. In qua significatione ne habet pluralem numerū. ut omnes agros ciuium depopulatus est. Nam in priore nō habet: hoc est dū loquimur de singulariū urbium territoriis. Nō enim dicas recte sic Antonius dedit militibus suis agros campanos: & leontinos. Nam hoc pacto nō cōplector nemora: saltus pascua: desertos mōtes: Sed sic potius dedit militibus suis agros campanū & leontinum. i. agrū campanum & leontinū. Qui quidē modo cōplector omnia quæ in territorio illo sunt. Nam in ea sua propria ac lata significatione: ager etiā flumina lacus: cæte raq; omnia includit. Campus dicitur quasi amplus: nam planicies est terræ grandis: & ampla. unde ait Varro: Quod primū ex agro plano fructus capiebant campus dictus est. postea q̄ proxima superiora loca colere cœperunt: a colendo colles appellauerunt. aruum ab arando nomen assumpsit: & is ager est qui semēti dat Salustius in catilinario: Numidæ pabulo pecoris magis q̄ aruo student. Noualia in neutro genere: & noua

les in feminino dicuntur. Et proprie sunt teste Serulo arua primum proficiffa. Vnde ait Varro ager qui inter-
mittit a nouando noualis dicitur: iuxta quod Virgilius in tityro. Tam culta noualia miles habebit. Nonnunquam
uero & agri messi nouales dicuntur. ut Virgilius libro georgi. i. In tonsasque nouales. At ager restibilis teste Var-
rone uocatur: qui restituit ac referitur quotquot annis. Idem quod in agris quotquot annis rursus facienda
eadem: ut rursus capias fructus rura sunt appellata. Prata uero dicta ab eo quod sine opere sunt parata. Se-
ges ut multi putant proprie fruges eorum seminum: ex quibus conficitur panis: nodum demessa. Quod nonnunquam poe-
tae ut contentum per continentem usurpant: & ipsam humum ad accipienda semina subactam segetem uocant. Vnde
ait Varro: Seges a fatu. i. semine dicitur. Iuxta quod Virgilius libro georgicorum primo: Illa seges demum uo-
tis respondet auari Agricola: bis quae solem: bis frigora sentit. Vnde transumptiue ait Horatius: Haec seges
ingratos tulit: & fert omnibus annis. Sementis est ratio siue ut ita dicatur seminatio. Liuius campani inquit se-
mentem facere possent. Apud Hieronymum uero cum pluribus in locis tum in geneleos principio sementis pro-
femine positum est. fructus a fruendo: messis a metendo dicitur: & est ipsa messio: hoc est cum seges iam matu-
ra est. Virgilius: Quae tempora messis. Cicero de oratore: qualem sementem feceris: ita metes. Nonnunquam uero
& pro fructu ponitur. ut Iuuenalis Deprehenderunt messem. fruges a fructu nomen assumpsisse puto. Nam
teste Varrone. i. quod segetes ferunt. Vnde quicquid ex fructu terrae in alimoniam uertimus: id recte fruges ap-
pellari posse existimo. Liuius eam inquit gentem traditur fama dulcedine frugum: maxime uini noua tamen
uoluptate captam. Idem non arbore frugifera non satis in specie relictis. Plinius etiam indicem dedit de arboribus
frugiferis. frumentum a frumendo. i. uescendo: hoc est a suprema parte gulae quae dicitur frumen: nomen di-
ci assumpsisse. frumenti uero genera: & si non iisdem nominibus apud omnes dicuntur: haec teste Plinio uul-
gatissima sunt. Far quod odoreum ueteres uocauerunt: siligo: triticum: hordeum: quae pluribus sunt terris con-
munia. Aruica galliae propria. In aegypto autem ac syriae ciliciaeque & asiae ac graeciae partibus peculiales sunt zea
oriza: typhes. aethiopia uero frumenta sunt sizima panicum milium. Sizima ab india uenit. aegyptus simlaginem
conficit e tritico suo. e siligine uero teste eodem Plinio lautissimum panis fit. Quare dixit Iuuenalis in quinta
satyra: Sed tener & niueus mollique siligine factus Seruat domino. quam quidam a seligendo dictam putant
quia inter omnia frumentum id uelut preciosius seligitur. Ego uero uocabulum id graecum esse conperi ui-
delicet σιλιγνον: quod latine maguderim traductum ostendit Priscianus in. vii. inducens Plautum dicentem
in rudente: seu tibi confidis fore multam maguderim: ubi dixit Priscianus: significat frugis genus. i. caulis:
qui nascitur ex ea parte cuius radix syrps euellitur: uel potius ut alii dicunt siliginem. haec ille. hordeum autem
dictum quidam uolunt quod ante omnia frumenta sit aridum: sed meliorem derivationem in ea dictione de aspi-
ratis latinis uidebimus. triticum a triturando dicitur: quo teste Plinio nihil est fertilius ex quo ut ait maxime
alitur homo. far ut nonnulli asserunt a frangendo similiter dicitur. Nam cum apud antiquos molarum usus non
esset: frumentum in pila missum frangebant: quod genus erat molendi uocabantque adorem ab adolendo hoc
est sacrificando: unde & adorea sacrificia dicebantur. farinam a farre dictam Plinius dixit nomine ipso apparere
Idem ait panicum a paniculis suis nominatum. Aristam ab ariditate appellatum uolunt: & sunt ea spicula: quae
emittit spica: a quibus & ipsa nomen assumpsit. Varro uero spica a spe dictam uoluit. Quin & hic spicus & hoc
spicum conperitur. Cicero in arato: spicum illustre ferens insigni corpore uirgo. Sed teste Seruio super primum
georgi. masculinum usum in utroque numero habemus: Neutri uero in solo singulari & raro: Nam pluralis
nunquam lectus est. Calmus quasi calamus dicitur: stipula est culmi uagina dicta ut nonnulli putant: quasi iusta:
dicente etiam Virgilio libro georgi. i. Atque leuem stipulam crepitantibus utere flammis. Palea a pabulo dicitur
Nam ea sola primum in pascendis animalibus praebatur: quo sane uocabulo non proprie culmi: sed follicu-
la ipsa granulorum comprehendum. Virgilius in primo georgicorum: Surgente ad zephyrum paleae iactantur
inanes. legumina a legendo dicta sunt: eo quod manu legantur: & nec sectionem patiantur. Pilunos uocauit
Plinius qui pilum pistrinis inuenerunt. Pistores a pinfendo. Sane eodem teste pistores romae non fuerunt ad per-
ficum usque bellum annis ab urbe condita super quingentos octoginta. Ipsi panes faciebant quiritibus: muliere
id opus erat sicut etiam nunc in plurimis gentibus. Et paulo post subdit: Pistoresque tantum eos qui far pinfiebant
nominatos: nec cocos habebant in seruitiis: eosque ex macello conducebant. Et ut idem in eodem libro. xix.
dixerat cribrorum genera galliae setis equorum inuenere: hispaniae litio excussoria: aegyptus papyro atque iun-
co. arbor uero a frutice ita differt ut frutex ab herba. Nam frutex is est qui ad iustam magnitudinem arboris non
assurgit: & statura similis est multis herbis. sane & inter frutices soboles illa arbor ex plantula computatur: a
qua fruticari uerbum quasi frutice renasci ex arbore. Cicero ad Atticum expressit cum ait: excisa est enim arbor non
euulsa. Itaque quae frutices uidet: nam id quod saepe legimus fruticari pilum translatum est. frondes aliqui a ferro:
alii a fluo dictas uolunt: & tantum sunt arborum: folia uero & arborum & herbarum & florum. Vineta & uinea te-
ste Varrone a uite multa dicuntur. uitis a uino: ad a ui: hinc uindemia: quod est uini demia aut uiti demia Mal-
leolus ut placet Columellae est in modum mallei rostra habens aptus plantationi: & a sarmento sic distat: ut
pars a toto. uerum quando arefacta sarmenta sunt: cum malleolis igni reseruata indifferenter uocantur. Nam
& Hannibalem legimus sarmenta cornibus bouum alligasse: eaque incendisse: ut hostes falleret. Et nonnullis ci-
uibus romanis quod domus haberent plenas malleorum ad capitolium uel urbis incendia fraudi fuit. Sane

fructuum arborum & fructuum: quidam minutissimi & densius nascunt: & hi acini uocantur. quidam uero dispersius & rarius: & hi bacca dicunt. Nam inter acinos enumerant una grana hederæ: grana sambuci: grana ebuli: grana malipunici: addam & grana morog: & quicquid his est simile. Inter baccas uero fructus lauri: fructus oliuæ: corniloti quæ sabâ syriacam uocant: myrti lentisci: similiūmq;. Nonnunq; uero acini & bacca a poetis indifferenter ponunt. ut Virgilius in sileno: Sanguineis ebuli baccis minioq; rubentē. Supra hæc autem poma sunt: & dicunt dūtaxat quibus uescimur: inter quæ cōnumerat cerasia: & mēspila: hoc ē quæ nec acini nec bacca nominant. Nuces uero dicunt sicut corylus: siue a loco auellana: amigdalus: & glans: & siq; sunt his similia. Nam castaneā in nuces referri quibusdam uisum est. ut Virgilius in Alexi: Castaneasq; nuces mea quas amaryllis amabat. glandem uero quidā in numeg: pomog: qdam nucum: nonnulli uero quia siluestris pastio est & porcorum in sua ppria deminatione eē uoluerunt. At Caius iuriscōsultus: & Ulpian⁹ glaudis noie oēs fructus eē dixerunt. ut labolenus ait exemplo græci sermōnis: apud quos omnes arborū species ἀκρόδρυα appellant. siluam a græco quod est ξύλον. i. lignum dici quidam putant: & generale nomē est propterea solet eē cedua. saltus uero silua in uia est: nec transeuntibus puia: in quo passi atq; æstiuare pecudes solent: aut si locus aerq; patiat hyemare: & a salio dictū uolunt. Nemora autē ut quidā putant uoluptatis causa comparata & plena amoenitatis sunt: ut quasi numina esse & dici uelint. Lucus religiosus est & nequaq; cæduus: uel potius manu confitus: & alicui deo uel alicuius hominis funeribus cōsecratus: ideoq; aut circa delubra numinū: aut circa sepulchra uirorum positus erat.

- A** griophagi cum. i. latino & ph. aspirato scribitur: populi erant athiopium uersus occidentes: q teste Solino solum pantherarū & leonū carnibus uiuebant: unde ἀγρίον. i. ferarum: φάγοι hoc est comedores dicunt.
- A** grippa cum. i. latino & duplicato. p. scribitur: ubi e superabundanti unum. p. superadditur: nomē est cōpositum ex ἀγρία dolorē indicat: & πῶσ. i. pes quasi dolens pedes: unde omnes qui pedes dolent agrippæ dici possunt. Quin & teste Nonio omnes q anteductis pedibus oriunt agrippæ uocantur.
- A** gron cum. r. post. g. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiæ primo: primus qui inter heraclidas fardis regnauit: & ut idem ostendit ultimus Candaules.
- A** iax cuz. i. latino atq; absq; aspiratione scribitur. Vnde miror de Gasparino uiro alias diferto & in multis probato: q omnē prorsus scripturā græcā ignorauit: & de orthographia græcæ dictionū scribere tentauit. Nā Aiaccem cū aspiratione scribendū eē dixit. Azimū cum. i. latino quod cum græco scribitur. Cosmographiā cuz ch. aspirato: quod nequaq; aspirari pōt. Antomon cum. th. quod nullam aspirationē habet. Et mille alia in quibus litteraturā omnē græcā peruertit. præter in pauculis quæ uel a Guarrino ueronensi doctissimo uiro: uel ab alio litterarū græcæ erudito audire ualuit. sed hæc hæcenus. Fuit igitur Aiax Telamonis regis filius ex Hefiona Laumedontis nata: ut uidet uelle Homerus. Sophocles uero & alii fere oēs poetae græci: ex alia uxore natū anteq; Telamoni Hefionē Hercules ipse donauerit: ex qua solum Teucrum natū dixerūt. hic uidens arma Achillis nō sibi: sed Vlyxi iniquitatis singulare præmiū potius fuisse cōcessa in infantiā conuersus ē: & cū ad Vlyxis pascua deuenisset ratus illius cōmilitones occidere: oues & quædā pecora trucidauit: atq; alia nonnulla in caprum quandam quæ Vlyxum eē putabat: crudeliter attentauit. Quæ postq; se per infantiā fecisse rescituit: arrepto proprio gladio seipsum interfecit: ut late & eloquentissime narrauit Sophocles in ea tragœdia: cuius titulus est αἶας μαστιγῶφορος Et partem tetigit Iuuenalis in satyra Plurima sūt fustulit in li. xiii. metamorph. ubi cōcludens ait: Quid facundia possit: tūc patuit fortisq; uiri tulit arma difertus: fuitq; sepultus in rhoeteo promōtorio iuxta troiā. Alius fuit Aiax Oilei filius in currendo pñix. ut dixit Homerus libro. ii. Iliados: & ut pgit cognomine minor: qā nō tantus quantus Aiax Telamonis filius erat: s; multo minor & membris & uiribus: Veg peritia uibrandæ utendæq; lanceæ inter omnes græcos facile princeps. Ob cuius noxam ut dixit Virgili⁹ libro aeneidos primo: quia concubuerat in templo Palladis cū Calpandra regis Priami filia: Pallas ne exurere classem Argiuum atq; ipos potuit submergere ponto: & reliqua ubi mortem illius describit.
- A** labastrū cū unico. l. & t. sine aspiratione scribitur: genus est marmoris plucidi & colorū uarietate distincti. ut testis est Plini⁹ libro. xxxi. & xxxvi naturalis historiæ.
- A** lalia cū. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiæ primo: urbs in insula cyrne.
- A** lastor cum unico. l. & t. nō aspirato scribitur: fuit ex sociis Aiaccis Telamonis in bello troiano.
- A** lazones cum unico. l. & z. consonante scribitur: sunt teste Herodoto libro historiæ. iiii. populi scythici hypanim fluuiū accolētes: quos in adiutoriū troianog; uenisse ostendit Homerus libro Iliados. ii.
- A** lbum cum. b. scribitur: quod sabini teste Festo cum. p. scribebant & dicebant alpum: & ab dictione græca quæ ἀλφί dicitur: & candorē denotat tractū asserit. Vnde credi potest alpium nomen deduci: & sic quoq; a candore nominari. Nanq; alpes græcā esse dictionem constat.
- A** Icamenes cum. c. simplici scribitur: fuit uir statuarius. de quo Quintilianus libro duodecimo de institutione oratoria meminit.
- A** Icanor cū. c. non aspirato scribitur: nomen est uiri propriū: de quo Homerus & Virgilius mentionē fecere:

Virgilius libro. ix. aenei. Pandarus & bitias idæo alcanore creti. & in. x. ait: Huic frater subit alcanor.

- A** leathus cum. c. non aspirato & th. aspirato scribitur: habetq; accentum in secunda: fuit ex principibus troi-
anis. ut ostendit Homerus libro duodecimo iliados.
- A** leathæ cū. c. sine aspiratione & th. aspirato scribitur: urbs fuit ut quidam putant eadem cum megara: de qua
dixit Ouidius libro metamorphoseos. viii. Alceatæ quam nisus habet: & reliqua.
- A** leæus cū. c. nō aspirato & æ. diphthongo scribitur: fuit poeta lyricus: & patria mytilenæus dicēte Sappo: Nec
plus alceus cōfors patriæq; lyræq; laudis Habet: quāuis grandius ille sonet. Et Horatius in secundo carminū
Et te sonante plenius aureo alceæ plectro: de quo etiā meminit Herodotus libro historiarum quinto. Alius fuit
Gorgophonis thebani filius & Amphitryonis pater. ut ostendit Euripides a quo Alcides Hercules ipse ut
quidam uolunt cognominatur.
- A** lenor cum. c. exili & e. absq; diphthongo scribitur: fuit teste Herodoto uir argiuus.
- A** ledo absq; aliq; aspiratiōe atq; e. absq; diphthōgo scribitur. nō ē dictio græca ut qdā putāt: s; latina ut testat
Priscianus in. vi. declinat q; huius alcedinis: & eā auiculā eē existimo quā græci halcyonē uocant. unde ait Plau-
tus in penulo: Quā mire dulce est cum ibi alcedo pullos educit suos: & forte philomenam intellexit.
- A** lesta: alii Alcestes: nōnulli Alcestis: absq; aliqua aspiratiōe uel diphthōgo & cū. i. latino scribitur: fuit teste Ho-
mero li. ii. iliados: Admeti cōiunx & filia: Perelei regis thessaliæ formosissima: ex qua & uiro Admeto nat⁹
est Euemelus: q; ad troiā cū aliis græcorū ducib⁹ ueniens undecim præfuit nauib⁹. hæc adeo uirū suū amauit
ut cū ad mortē ille ægrotaret: & ab oraculo respōsus eēt ipm̄ p̄xime moriturus: ni aliquis ex p̄pinqs locis eius
uoluntaria morte moreret. Ipsa auidē mori uoluit: quod ceteri p̄pinqi penitus spreuerūt. Quare dixit Se-
neca in Medea cōiugis fatū redimēs Pheræi uxor impendit animā marito. & Ouidius tertio de pōto ad uxo-
rem dixit: Si mea mors redimenda tua quod abominor eēt: Admeti coniunx quā sequeris erat. Ideoq; in
obprobriū scēminæ sui temporis dixit Iuuenalis in satyra Credo pudiciam: Spectat subeuntē fata mariti
Alcestem: & similis si permutatio detur: Morte uiri cupiant animam seruare catellæ.
- A** lebiades cū. c. nō aspirato & i. latino utrobiq; scribitur: fuit atheniensis Clinia filius: qui teste Plutarcho ge-
nus ab Euryface filio Aiæis telamonii ducebat. In hoc teste Aemilio Probo quid natura efficere possit uide-
tur experta. Et nihil eo fuisse excellentius uel in uitiis uel in uirtutibus. Natus est enī in amplissima ciuitate:
summo genere: & omniū ætatis suæ multo formosissim⁹: ad omnes res aptus: cōsiliisq; plenus. Nāq; impera-
tor fuit summus & mari & terra: disertus: ut in primis dicendo ualeret: cuius tanta erat cōmēdatio oris atq;
orationis: ut nemo ei dicendo posset resistere. diues cū t̄ps̄ posceret laboriosus: patiens: liberalis: splendid⁹:
nō minus in uita q̄ uictu. Affabilis: blandus: tēporib⁹ callidissime seruiēs. Idem simul ac se remittebat: neq;
causa suberat quare animi laborē perferret. Ita luxuriosus dissolutus libidinofus intemperās reperiebat: ut
omnes admirarent in uno hoīe tantā eē dissimilitudinē: tanq; diuersam naturā. Idem educatus fuit i domo
Periclis patris sui. ut dixit Iustinus. Aemilius uero dixit illum Periclis fuisse priuignū: fuitq; eruditus a Socra-
te. Ipse quoq; ineunte adolescētia amatus est a multis: atq; etiā a Socrate: de quo mentionē facit Plato i sym-
posio. Nā eū induxit cōmēmoratē se pernoctasse cū Socrate: neq; aliter ab eo surrexisse ac filius a parēte de-
buerit. Posteaq; robustior ē factus nō minus multos amauit. In quoq; amore quoad licitum ē odiōsa multa
delicate iocoseq; fecit. Socerū habuit Hipponicū omniū græcæ linguæ eloquētissimū. Bella uero quibus ipse
imperator præfuit: narrat apud græcos late Thueydides de bello pelopōnesiaco: & Plutarchus in descripti-
one uitæ illius. apud nostros uero cōpēdiōse Iustinus in libro sui epitomatis quinto: & ut cōcludūt Theo-
pompus & Timæus græci historici: hic cū athenis splendidissima ciuitate natus eēt: omnes splendore ac di-
gnitate uitæ superasset certū est. Postq; inde expulsus thebas uenit: adeo studiis eog; inseruisse dicūt: ut ne-
mo animo eū corporisq; uiribus posset æquiparare. oēs enī boetii magis firmitati corporis q; ingenii acumini
deseruiūt. eundem apud lacedæmonios: quoq; morib⁹ summa uirtus in patientia ponebat: ut etiā nosler Ci-
cero secundo tusculanarū libro ostendit: sic duritiæ se dedisse serunt: ut parsimonia uictus atq; cultus oēs la-
cedæmonios uinceret. fuisse apud thracas hoīes uiuolentos rebusq; ueneris deditos: hos quoq; cū apud il-
los eēt in his rebus antecessisse affirmāt. Venisse deinde ad persas: apud quos summa laus eēt fortiter uenari
luxuriose uiuere: hoc sic imitatū cōsuetudinē dicunt: ut illi ipsi in his maxime admirarent: quibus effecisse:
ut apud quoscūq; eēt princeps poneret: habereturq; charissimus. Veg; corū qui tyrannidē apud athenas ex-
ercebat cōsilio: & Lyfandri lacedæmonii artificio in phrygia interfectus est: cū iam incendiū domus effu-
gisset: quod ad illum interficiendū fuerat paratū: & eius caput ad Pharnabazū rettulerūt: & cuius bustū mu-
lier quæ cū eo uiuere consueuerat: teste Aemilio Probo muliebri sua ueste contactū ædificii incendio mor-
tuū cremauit: quod ad uiuum interimendum erat comparatum.
- A** ledamus cum. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Cicerone in primo tusculanarum: rhetor antiquus: qui
mortis laudationem scripsit.
- A** leides cū. c. nō aspirato & i. latino scribitur: dicitur a poetis Hercules: sic quoq; uel ab A cæo auo: hoc est amphi-
tryonis patre: uel ab α λ κ η quod est robur: & fortitudo cognominatus.
- A** leimus cū. c. exili & i. latino scribitur: fuit teste Plutarcho epirota: & uir bellicosus.

- A lcinous cū .c. nō aspirato & .i. latino scribitur: fuit Naufthoi filius. ut testis est Homerus libro .vii. odyssæ: rex phæacū iustissim⁹: dicente Orpheo in argonautica ἀλκίνοσ κραίνεσκέ δικάτοτατοσ βασιλήων fuitq; diligens hortorū cultor: quare dicit Virgilius libro georgicorū .ii. Pomaq; & alcinoi siluæ .i. arbores pomiferæ: quas ille in pulcherrimā formā ordinauerat. unde Ouidius in .xiii. metamor. libro: Proxima phæacū scelicius obsita pomis Rura petunt. ad hunc teste Homero in odyssæa naufragus uenit Vlyxes: q; honorifice & regio conuiuio susceptus errores suos enarrauit: cui rex si secū remanere consensisset: Nauficæ filia coniugium offerebat: quod ille renuens multis ab eo muneribus donatus: & naue cum sociis discessit. Sane per synæresim Alcinoi absq; .o. nonnunq; ab auctoribus ponitur.
- A lciippe cū .c. exili & .i. latino atq; duplici .p. scribitur: nomē ē ppriū sceminæ de qua sapiissime Theocritus loquitur: & quia ab ἀλκί: quod ē robur & fortitudo deriuat: & hippos equus: ne forte aliunde deriuari credat cū .c. absq; aspiratione scribitur: ut similiter Aristippus & Leucippus.
- A lcinæon cum .c. exili: hoc est sine aspiratione: & cū .æ. diphthongo scribitur: fuit philosophus Crotoniates Pyrihi filius: & Pythagoræ auditor. hic teste Laertio primus de naturæ ratione scripsit: & animam dixit immortalem atq; instar solis moueri.
- A lcnæus cum .c. non aspirato & .a. ante .u. scribitur: fuit filius Amphiarai: qui matrem Eriphylē in patris ultionem occidit: ut uidebimus in dictione Calliroe.
- A lcnæa cum .c. exili ante .m. & .e. absq; diphthongo scribitur: fuit Electrionis ex Lyfidice uxore filia: Vxorq; Amphitryonis: & Iouis amafia.
- A leon cū .c. nō aspirato scribitur: fuit teste Seruio sup Daphnim cretensis sagittari⁹: cui⁹ cū filiū draco inuasisset tāta arte dixerit sagittā: ut ea currēs in serpentis desciret uulnere: nec transfret in filiū. ali⁹ faber fuit argētarius: de quo Ouidi⁹ li. meta. xiii. Craterē aeneæ sibi quē fabricauerat alcō: Nile⁹ & lōgo celauerat argumēto
- A lecto cū unico .l. & .æ. nō aspirato scribitur: una est ex furiis infernalibus: quā Virgilius dixit li. aenei. vii. luctificam alecto. nā in accusatiuo quēadmodū in nominatiuo terminat: ut idē in eodē libro: Reginā alecto stimulus agit undiq; bacchi. nec est alius casus nisi genitiuus: q; teste Seruio Alectus facit. & tres a poetis describunt: Tisiphone: Alecto: & Megæra: quas Acherontis & noctis filias Hesiodus dixit. unde Orpheus in argonautica: eog; noia unico uerbu cōprehēdit dicens τισιφονη τε καί αληκτοκα διαμεγαίρα.
- A lethes cū unico .l. & .th. aspirato scribitur: nomē fuit ppriū uiri troiani: quasi ἀληθησ .i. uerax fuerit: de quo Virgili⁹ libro aenei. i. Et qua grandeuus alethes. Idē libro .ix. Hic annis grauis atq; animi maturus alethes.
- A lgeo cum .e. absq; diphthongo scribitur: & ex uerbo græco deducitur: quod est ἀλγέω ἀλγω .i. doleo uel rigeo: ita ut sit frigus dolor quidam membrorum rigore coniectus.
- A lexandria cū unico .l. & .x. cōsonante atq; .i. latino scribitur: nomē fuit triū urbiū cōstruētæ ab Alexandro magno: quæ una fuit in ægypto p Dimocratē architectū: ut scripsit Vitruuius in proœmio libri primi de architectura locū sortitus haud longe ab hostio nili: ut dicit Solinus: quod plurimi canopicū dicūt: eamq; teste Iustino libro .xi. totius ægypti caput esse iussit. Aliā struxit idē Alexander in asia. aliā in scythia super tanaim: ut testes sunt Curtius & Iustinus. Sane poetæ nostri nonnunq; loco .i. quod est in penultima .e. surrogauerunt. ut Horatius libro .iiii. carminū: Nā tibi a quo die alexandrea supplex: & uacua patefecit aulam. & in de alexandræ cum .æ. diphthongo deducitur.
- A lia cū unico .l. & .i. latino teste Seruio in .vii. aenei. scribitur. Idq; ostēdit Lucan⁹ cū dixit: Quas aliæ clades. estq; teste Liuiio libro .v. ab urbe fluuius .xi. lapide uia tyburtina ab urbe distans e montibus crustumeris in tyberim defluens. apud hunc .xv. kl. Aug. Galli duce Brenno romanos strauere: & posttriduo urbē etiā deleuerunt: excepto capitolio. Virgilius uero libro .vii. aenei. metri causa cū duplici .l. scripsit dū ait: Quosq; secās infausstū interluit Allia nomē p quē modū reliquias nō solū cum duplicato .l. scribimus.
- A lyattes cum unico .l. & .y. græco atq; duplicato .t. scribitur: fuit filius Sadiattis regis lydiæ: & pater Croesi: ut scribit Herodotus libro historiarum primo.
- A lyba cum unico .l. & .y. græco scribitur: regio est teste Homero libro secundo iliados: nō longe a mysia: ubi argentifodinas esse dixit.
- A litos cum unico .l. & .i. latino atq; .t. nō aspirato scribitur: fuit teste Homero libro .ii. iliados: una ex urbib⁹ boeotiis: quā herbosam aliarton uocat.
- A licarnasus cū unico .l. sequente .i. latino & .c. exili: atq; unico .s. scribitur: a nōnullis ex nostris absq; aspiratione principii scribitur: s; qa a græcis sp aspirat: ut etiā ex ei⁹ deriuatiōe mōstrabit: inter aspirata locabimus.
- A liptes cū unico .l. & .i. latino atq; .t. nō aspirato scribitur: apud nos dici pprie potest unctor. nam ab ἀλείφο uerbo græco quod est ungo deriuat: quo uocabulo usus est Iuuenalis in quarta satyra dū ait de græculo: Grammaticus rhetor geometer pictor aliptes.
- A lysonii cum unico .l. sequente .y. græco scribitur: populi sunt scythiæ asiaticæ. ut ostendit Herodotus libro historiarum quarto.
- A litta cum unico .l. & .i. latino atq; duplicato .t. scribitur: dicitur teste Herodoto libro historiarum primo: lingua arabica Venus.

Allegoria cum duplici. l. & i. latino scribitur: potest secundum uocabuli litteraturam dici alieniloquiū. Elegantes uero in uersionem interpretantur: ut aliud uerbis: aliud sensu ostendat. Virgilius in palæmone: Claudite iam riuos pueri fat prata bibere: hoc est definite iam plura canere: quia fat superq; audiuius. Et in fine libri secundi georgicorum: Sed nos immensum spaciis confecimus æquor: Et iam tempus equum fumantia soluere colla: hoc est quæ tractanda fuerant explicuimus: Iam congruum est carmē finire. huius septem sunt species Ironia: Antiphrasis: Aenigma: Carientismos: Parœmia: Sarcasmos: & Astismos. de quibus in dictionibus & uidiuius: & uidebimus.

Allophylos cum duplicato. l. in principio & y. græco in penultima atque sequente unico. l. scribitur: dici potest a nostris alienigena. Nam componitur ex αλω: quod est aliud: & phylos quod cum. y. græco scriptum gentem designat.

Allotheta cum duplici. l. & in penultima cum. th. aspirato: in ultima uero cum. t. simplici scribitur: dici potest latine aliter posita. Nam componitur ex αλωσ: quod est aliter: & θετ α posita.

Aloeus cum unico. l. sequente. o. & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit Titani filius ex terra. hic teste Homero libro undecimo odyssæ Iphimediā uxorem habuit: quam omnes alii poetæ & scriptores græci Iphimediā uocant. eodem modo Seruius noster in nouo Virgilio libro: hæc itaq; adulterari consueuerat cum Enipeco quodam: In cuius speciem uersus Neptunus: illa grauidasse dicitur. Nam ut ait Homerus φασκε ωσσειλαωνι διγνησι hoc est dicitur illam Neptuno fuisse commixtam: quæ illi uel marito: ut alii uolunt gemellos peperit Oetum & Ephialtem: qui aloides a putatiuo patre cognominati sunt: dicente Ouidio libro metamorphoseos sexto: cum ad Neptunum loqueretur: Tu uisus enipeus gignis aloidas. Sed cum hi teste Seruio singulis hebdomadibus nouem digitis in corporis proceritatem extenderentur: nouem uicibus excreuerunt. ut dixit Homerus libro undecimo odyssæ cum ait: εννεα τηκεεσ ησαν. Verum parantibus titanis bellum aduersum Iouem: nec ad illud decrepitis Aloeus accedere posset: hos misit geminos contra deos: quod Lucanus ipse tetigit: quando libro sexto dixit.

Impius hic prolem superis immisit aloeus Inseruit celsis prope se cū pelion astris. sed cōfixi sagittis ab Apolline & Diana in infernum detrufi sunt. dicente Virgilio libro æneidos sexto:

Hic & aloidas geminos immania uidi.

Corpora: qui manibus magnum rescindere cælum

Aggressi: superisq; Iouem detrudere regnis. Sed ut scribit Homerus libro quinto Iliados: bellū prius cum Marte gesserunt: quem uictum catenis: tredecim mensibus trufum in carcere tenuerunt: in quo sane perpetuo perdurasset: nisi admonitu & precibus Eriboæ noueræ idest Iunonis: furtim a Mercurio liberatus fuisset. Quod etiam Claudianus noster de laudibus Stiliconis agens tetigit: quando ait: Cum gemini fratres genuit: quos asper aloeus Martem subdiderint uinclis. Et inde Carolus Arretinus conterraneus meus in elegia ad Pogium inquit ad Mercurium loquens: Tu macias argum: marti tu uincula soluis: Vincula quæ scæuo carcere nexa deo.

Alope cum unico. l. scribitur: & in fine accentum detinet apud græcos: fuit Cercyonis filia: a cuius nomine cognominata est alope ciuitas thessaliæ: de qua meminit Homerus libro. ii. iliados: Et alopertes ciuis dicitur.

Alphabetum cum. ph. aspirato & t. non aspirato scribitur: Nomen est compositum ex nominibus duarum primarum litterarum græcarum: uidelicet ex alpha & beta: quarum secundum cum. t. exili scribitur: ut in ea dictione uidebimus. Quare ait Iuuenalis in satyra Plurima sunt fuscine:

Hoc discunt omnes ante alpha & beta puella:

Et inde alphabetum quod apud græcos ordine litterarum numerum designat. Et prima littera unum designat: secunda duo: & reliquæ modo consimili apud antiquos indicabant. Quod & si aliquando apud nostros itidem antiquos obseruatum fuerit: ut affirmare uidetur Priscianus libello de numeris: nunc uero præter paucas reliquæ numerum non designant. Verum. c. pro centum ponimus. d. pro quingētis. i. pro uno. l. pro quinquaginta. m. pro mille. u. pro quinq;. & x. pro decem scribere consueuimus.

Alpheus cum. e. absq; diphthongo scribitur. Nam licet apud græcos sit. ei. diphthongus. nā scribitur αλφειος: nos tamen diphthongū in. e. longum cōuertimus fluuius est helidis ciuitatis arcadiæ iuxta pisam decurrens: ut auctores quicq; asserunt: qui longo tandem cursu in achaia demergitur: & ibi a terra absorptus atq; subter mare defluens: ex græcia in fontem arethufam apud syracusam in sicilia se attollit: & inde in mare siculum cadit. Vnde Virgilius libro tertio æneidos ait: Alpheum fama est huc helidis arimen Occultas ægisse uias subter mare qui nunc Ore arethusa tuo siculis confunditur undis.

Alpes græcuz esse dixit Festus: ab αλφειος: quod est candidum deductum: quia perpetuis fere niuib; albescunt unde ait Priscianus in septimo αλφειος: cum. ei. diphthongo in fine apud græcos scribitur: quā quidam ex nostris in. i. conuertunt: & dicunt alpis cum. i. finali ut fardis: & syrtis. Sed plæriq; diphthongum in. e. conuertunt: & dicunt alpes. hæc omnem italiam inaccessibili muro cludentes a tota gallia: & germania securam reddebant: sed cum illas peruias igne & aceto Hannibal pœnus effecerit: ab illo teste Seruio non solum ei⁹ loci mons apœninus dicitur: sed omnis eius montis tractus qui per totam discurrit italia: & usq; in sicilia

protenfus est apœninus est cognominatus: quasi alpes pœni. unde Virgilius libro duodecimo æneidos: Quantus gaudetq; niuali Vertice se attollens pater apœninus ad auras. Et Lucanus de illo inquit: Nulloq; a uertice tellus Altius intumuit propriusq; accessit olympo. Et ut ait Plinius libro uigefimo sexto naturalis historia: in portento prope habuere maiores alpes Hannibale exuperatas: & postea a cimbris: nunc ipse cæduntur in mille genera marmorum.

A lthæa cum. th. aspirato: & a. diphthongo scribitur: habetq; accentum in penultima: nomen fuit proprium uxoris Oenei regis ætolia: cuius regia ciuitas erat calydon: fuitq; Testii filia: & mater Meleagri: quem fatali stipite consumpsisse scribitur a poetis: dicente Ouidio libro primo de tristibus: Utq; cremasse suum fertur sub stipite natum Testias: & melior matre fuisse soror.

A lucinari per unicum. l. scribitur: & ex græco factum quod est α λυειν dixit Cloatius uerus in libris: quos teste Gellio libro sedecimo noctium atticarum inscripsit: uerborum e græcis tractorum: unde lucium quoq; dictum esse putat tarditatem quandam animi & stuporem: qui alucinantibus plærung; uenit.

A maracus cum. c. non aspirato scribitur: fuit teste Seruio super primum æneidos: puer regius: qui cum præciosa deferret unguenta casu lapsus: & fracto uase ingenti concepto odore in odiferam herbam conuersus est. de qua Virgilius Vbi mollis amaracus illum floribus & dulci spirans complectitur umbra: hanc Dioscorides dixit a romanis per sam dici.

A maranthus cum. th. aspirato scribitur: flos est purpureus gratissimi coloris: qui apud nos immarcescibilem indicat: de quo Plinius libro uigefimo primo naturalis historia: inquit: amaranthus est spica purpurea uerius q; flos aliquis: & ipse sine odore prouenit augusto mense durat in autumnum: summa natura eius in nomine appellatiuo: quoniam non marcescit: sed postq; defecerunt cuncti flores madefactus aqua reuiuiscit: & hybernas coronas facit. de hoc Ouidius libro quarto fastorum.

Has hiacynthe tenes: illas amarante moraris.

A maryllis cum. y. græco in penultima sequente duplicato. l. & i. latino in ultima scribitur: nomē fuit rustice proprium: de qua & Theocritus: & Virgilius sæpe meminere.

A malthea cum. th. aspirato: & absq; diphthongo scribitur: fuit Iouis nutrix: quam Lactantius libro instituti onum primo una cum sorore Melissa: quæ scilicet patris nomen detinebat: Iouem puerum caprino lacte ac melle pauisse asserit. at Parmenius poeta græcus capram illam fuisse dixit: quæ geminos hædos parere sole bat: & tunc illo tempore enixa fuerat quo Iuppiter ad regem cretæ Melissum nutriendus missus fuerat: & filiabus eius in custodiam datus: quæ cum tunc forte lacte carerēt: illum ad capram amaltheam exposuerūt.

A mathus cum. th. aspirato scribitur: Insula est in mari ægæo quæ Veneri sacra fuit. Ipsa dicente apud Virgili um libro æneidos decimo: est amathus: est celsa mihi paphos atq; cythera. Ipsa eadem est metallorum foccū diffima: dicente Ouidio libro metamorphoseos decimo: At si forte roges foccundam amathunta metallis. Et inde amathunteus. ut Ouidius in eodem libro.

Lactantes uitulos amathunteasq; bidentes.

A mathuta penultima cum. th. aspirato: & ultima cum. t. simplici scribitur: fuit uxoris Athamantis regis the barum nomen: quæ ante deificationem uocata fuit Ino.

A mafenus cum unico. s. & e. absq; diphthongo scribitur: fluiuius est uolscorum priuernatum: ultra quē Me tabus uolscorum rex & Camillæ pater: subditorum iram fugiens: telo alligatam ipsam filiã Camillam p iecit. ut ostendit Virgilius libro æneidos undecimo. Quoniam ex eo nomine esse aliū in sicilia fluiuiū ostēdit Ouidius libro metamorphoseos quindecimo dicens: Nec non sicamias uoluens amafenus arenas: Nunc flux it: interdum suppressis fontibus aret.

A masis cum unico. s. post. a. & ante. i. latinum scribitur: habetq; accentum in penultima: fuit teste Herodoto libro historiarum secundo ægypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidum: dicente etiam Lucano libro .ix. Non mihi pyramidum tumulus euulsus amasis. hunc Plato dixit in timæo athenas apud græcos ædificasse ante quem teste Pomponio trecenti & triginta reges in ægypto fuere: quare uetustissimos prædicant ægy ptios. alius eodem nomine uir fuit maraphius patria: & peditum Darii dux contra cyrenenses missus. ut He rodotus ipse monstrauit.

A mazones cum unico. z. scribitur. Nam uocabulum est compositum ex a quod est sine: & mazon mamma: & tam primam q; penultimam corripit. ut Virgilius libro undecimo æneidos: Pulsant & pictis bellantur ama zones armis. fuerunt scythicæ foemina: iuxta tanaim fluiuium primum inhabitantes. deinde ad loca iuxta flu uium thermodoonta deuenerunt. Et ulterius inde procedentes magnam asia: partem occupauere: ut de his omnia libro secundo sui epitomatis narrauit Iustinus. Nec uiris hæ foemina: miscebantur: nisi in uere cum qbus uulgo delectari consueuerant: quousq; grauidas se perferirēt: q; Seneca in hippolyto tetigit cū ait: Et profus iste gentis armigeræ furor

Odiffe ueneris foedera & castum diu

Vulgare populis corpus. & reliqua. E quibus si mares nascebantur: interficiebāt illos: foeminas uero earum

- dexterioribus māmīs inuētis ad consueta ſua officia exercebant. Vnde Amazones dictæ ſunt.
- A**mbidexter cum. i. latino & x. ante. t. exili ſcribitur: cōponitur ex α.υ.φ.ω.: quæ latine ut ſupra uidimus tranſfertur ambo: & Δεξιός dexter.
- A**mbracia cū. c. exili hoc eſt ſine aſpiratiōe & i. latino ſcribitur: ubi. p. in. b. cōuertimus. Nam apud græcos ambracia ſcribitur: urbs eſt in epiro teſte Liuii libro. vii. de bello macedonico: aſpero ſubiccta tumulo: Arcēq; habet in tumulo poſita: Eſtq; iuxta aretonē nauigabile fluiū: dudū fuit Pyrrhi regia: de qua Ouidi⁹ li. ix. metamorphoſeos: Præter erant uecti certatā lite deorum.
- Ambraciam: uerſiq; uident ſub imagine ſaxum
- Indiciis actiaco quæ nūc ab apolline dicta eſt. Nam ibi actiū eſt oppidū & p̄mōtoriū: ubi Auguſtus uictis Antonio & Cleopatra: nō modo reſecit: ſed ampliavit templū actienſis Apollinis. ut dixit Suetonius: & actienſes ludos inſtituit: ut uidimus in dictiōe actiū. Sinus etiā huic urbi adiacens: ambracia ſimiliter dicitur: cui⁹ circuitū deſcribēs Ptholema⁹ primo ponit acarnanū oppidū: deinde ſubſequēter aratii fluii hoſtia: deinde ambraciā urbem: poſt illā actiū oppidū & leucas p̄mōtoriū: deinde aziliā urbem: deinde acheloi fluii hoſtia q̄ terminus eſt epiro hoc eſt eius partis: quæ acarnania dicitur: ut in illis dictiōibus uidimus.
- A**mbroſia cū. i. latino ſcribitur: herba fert^r dulciſſimi ſaporis: adeo ut ex illa dei depaſci ſint crediti: dicēte Ouidio libro primo de ponto: Nectar & ambroſiam laticeſ epulaſq; deoꝝ: Det mihi formoſa grata iuuenta manu. Diaſcorides uero dixit ambroſia quā multi artemiſiā dicūt: plurimas in frutice detinet uirgas lōgas palmis tribus: habetq; folia in initio minuta ſimilia rutæ: uirgæ uero ſunt plenæ ſemine: quaſi acinis odorē uini habētēs: Nec unq; herba floret: habetq; radicē duob⁹ palmis lōgā. Plini⁹ artemiſiā credit. Sane ab ambroſia adiectiū ambroſius ambroſiū deriuat: quaſi diuinus diuina diuinū: aut immortalis & immortale: unde Homerus α.υ.β.ρ.ο.σ.τ.α.ι. κ.α.ι. χ.α.ι.σ.α.ι. i. ut traduxit Virg. in. i. aenei. Ambroſiaq; comæ: hoc ē diuina.
- A**methiſtus penultima cū. th. aſpirato & i. latino: ultima cū. t. exili ſcribitur lapis eſt precioſus coloris purpurei cōtra ebrietatem ualens: unde nomen aſſumpſit. Nam a negationē indicat: & α.ε.θ.η. ebrietatē: inde amethiſtinus. ut Luuenalis in ſatyra Et ſpes & ratio inquit: Vendunt amethiſtina. at uero Horatius nō amethiſtina in neutro: ſed amithidem amoto. th. aſpirato. ptulit in ſceminino cū ait i libro carminū primo: Baſſum threicia uincat amithide: quod acron annotauit aſſerens ſic apud antiquoꝝ platū: ſed ſuo tpe amethiſtis dicitur.
- A**myclæ cū. y. græco & c. nō aſpirato ſcribitur: fuit laconia ciuitas Apollini ſacra. ut Homerus libro. ii. iliados: fuitq; Caſtoris: & Pollucis patria: quod libro. iii. georgi. Virgilius tetigit cū ait: Talis amyclæi domitus pollicis habenis: Cyllarus: & quoꝝ graii meminere poetæ. Similiter Statius libro primo achilleidos: Soluerat oebalio claſſem de litore paſtor Dardanus incautas blande populatus amyclas: & inde amyclæus cū. æ. diphthongo deducit. ut Virgili⁹ præfato libro: Armaq; amyclæūq; canē: creſſamq; pharetram: quaſi bonos canes producat. & Ouidius octaua epiſtolæ heroidū inquit: Caſtori amyclæo & amyclæo polluci. alia hoc noīe uocitata fuit in italia urbs inter caietam & tarrhacinā cōſtituta: quæ teſte Seruio ſup. x. Virgiliū librum a laconibus: qui Caſtoris & Pollucis comites fuerant conſtructa fuit: quæ deinde tacendo periit: ut dixit Lucilius & Virgilius tetigit in præfato libro: cū ait: Tacitis regnauit amyclis. Quod ſane p̄ hūc modū fuiſſe fertur: Ciues eius urbis cū pythagoræa ſectam a cæde omniū animalū abſtinentes obſeruarēt: & ex uicinis paludibus natos ſerpentes occidere nephas putarent: ab iisdē interempti ſunt: quā ſententiā Plinius his uerbis libro quinto naturalis hiſtoriæ cōfirmare uidet^r dicēs: iuxta tarrhacinā fuerē amyclæa ſerpentibus deleta. hæc ille: ſed tacitas dixit amyclas. Virg. hoc eſt pythagoræas: quia taciturnitatē Pythagoras primū diſcipulis p̄ quinquenniū indicebat. alii uero exponūt cū frequenter falſo nuntiarent hoſtes: & inani terrore ciuitas quaſi aret: lata lege cautū eſt nequis unq; hoſtis nunciaret aduentū. poſtea uero cū hoſtis nullo nūciantē ueniret: ex improuiſo ciuitas capta eſt: unde tacite dictæ ſunt: quia periire ſilentio. hinc eſt quod ait Lucilius: mihi neceſſe eſt loqui. nam ſcio amyclas tacendo periſſe.
- A**myclas etiā in ſingulari ſimiliter cum. y. græco: & c. exili ſcribitur: fuit nauta pauperrimus in epiro: de quo Lucanus libro quinto plura proſequitur.
- A**myclon cum. y. græco ſcribitur: ciuitas fuit peonia: ſeu mauiſ macedonia: nō longe ab axio fluiuo troianis auxilia mittens. ut oſtendit Homerus libro iliados ſecundo.
- A**mygdala cum. y. græco ſcribitur: dicitur a noſtris nux longa. Virgilius libro georgicorū primo: Cū ſe nux plurima ſiluis induct in florem. exponit Seruius ideſt nux longa.
- A**myne cum. y. græco ſcribitur: fuerūt teſte Macrobio libro tertio ſaturnaliū: loca ubi poſtea phalernum dictum fuit. Et inde amynæus cum. æ. diphthongo in penultima ſcribitur. Virgilius libro georgicorū ſecundo: Sunt & amynæa uites firmiſſima uina.
- A**myntas cū. y. græco & t. non aſpirato ſcribitur: ponitur a Theocrito & Virgilio paſtor: quo etiā nomine Alexandri auus: hoc eſt pater. Philippi cognominatus fuit: quin & alii plures.
- A**myntor cū. y. græco & t. exili ſcribitur: fuit teſte Homero libro. ii. iliados: Phœnicis pater. Vnde dixit Ouidius in tertia heroidum epiſtolarum: Venerunt ad te telamone & amyntore nati.
- A**mythaon cū. y. græco & th. aſpirato ſcribitur: fuit uir argiu⁹ pater Melāpi medici. ut oſtēdit Homer⁹ diuerſis

i locis odiffæ a quo Melap⁹ ipse dictus ē amythaoni⁹ Virgi. li. geor. iii. Amythaoni⁹sq; melampus.

Ammon cum duplicato. m. & absq; aspiratione principii scribitur. a nostris arena dicitur. Nam cū Liber pater de uicta iam India per extrema libyæ cum toto exercitu gradiēs maxima siti laboraret: Ioui humiliter supplicauit: ut in hoc arduo casu se patrē illi ostenderet: Cui cū repente occurrisset aries illo duce ad limpidiſsimū fontē deductus est. Moxq; sub oculis ammirantis euauit. Quare crediderūt cuncti arietem illū Iouem fuisse ad huius ergo tantæ rei memoriā sumptuosissimū templū cōstrui fecit: quod Iouis ammonis hoc est arenarii cognominauit. In quo scilicet simulacrū arietis forma præſtabat. de quo Lucanus libro nono Catonis iter per libyam describens ait.

Ventum est ad templum libycis quod gentibus unum

Inculi garamantes habent: stat corniger illic

Iuppiter ut memorant: sed non aut fulmina uibrans:

Aut similis nostro: sed tortis cornibus ammon. Et inde ammoniacus gummi quoddā seu lachryma dicitur: quæ ut late Plinius libro. xii. naturalis historiæ rettulit ex arbore gignit: quā metropon uocat: iuxta oraculū Ammonis. Idem libro secundo eiusdem operis prius dixerat ibidē esse fontem qui die friget: noctibus feruet. Quod Ouidius libro. xv. metamorphoseos tetigit cum ait.

Media tua corniger ammon.

Vnde die gelida est: ortuq; obituq; caleſcit.

Amomū absq; aspiratione principii uel duplicatione ipsi⁹. m. scribitur: herba ē suauissimi odoris: quā Plini⁹ li. xii. naturalis historiæ nasci dixit in armenia: arabia: & ponto: armenicā uero p̄ omnib⁹ Dioscorides laudat.

Amorges cum. r. post. o. & ante. g. scribitur: fuit ex Darii ducibus unus: qui in caria ceciderunt. ut ostēdit Herodotus circa finem libri quinti.

Amœbaus antepenultima cū. ce. & penultima cū. æ. diphthongis scribitur: genus est carminis æquali numero alternatim prolata. ut Virgilius in bucolicis: Alternis dicentis: amant alterna camanæ: unde dicitur quasi α.μ.ο.β.α.δ.ο.η: quod est alterne & mutue. Nam ab α.μ.ο.β.α.δ.ο.η: quod est commuto deriuatur.

Amnis quidam græcum esse uolunt: & componi ex α.μ.φ.ω: quod est circum: & nare fluere. Varro uero ostēdit esse latinum: & ab ambio quod est descendendo deriuatum.

Amphiarcus cū. i. latino & eu. diphthongo in fine scribitur: fuit Oiclei filii Antiphatis filii Melampi filius: unde Statius libro thebaidos tertio inquit. Ac prior oiclides solita prece numen amicat. fuit Apollinis uates: & inter augures clarus: Ita ut cū primū pubesceret: ab argonantis uocatus accessit. ut eodē libro Statius ipse mōstrauit. deinde cū tēporis successu Adrastus argiuog rex expeditionē in thebanos acturus eēt una cū Melampo uate montē amphifanta ascendit: uisurus quid ex bello argiuis euenturū eēt: & cū inter alia præuidisset se ex eo bello nō reuersurū latebras petiit: quæ oia Eriphylæ uxori tanq̄ fidissimæ indicauit. Sed iam cū ceterorum principiuq; exercitu parato: cum solus ipse peteretur a cunctis: & longior mora tedium pareret uniuersis: uxor illius pacta cū Argia filia Adraſti cingulū seu monile preciosum: quod Vulcanus Hermione priuignæ: & uxore Cadmi prius dederat: maritū detexit: qui cū thebas cum aliis principibus nō reditur⁹ peteret & die qua curru & armis nobilis uenisset in præliū: factō repente maximo terræmotu telluris uoragine absorptus obiit. quare dixit Statius libro. vi. uiuū illum & armatum ad inferos descendisse. Cetera uero quæ inde secuta sunt: uidebimus in dictione Eriphyle: & dictione Calliroe.

Amphibolum cum. i. latino & unico. l. scribitur: a nostris dicitur ambiguū. Nam cōponitur ex α.μ.φ.ι quod est undiq;: & β.ο.υ.λ.υ. consiliū: unde amphibole uel amphibolia. i. ambiguitas.

Amphibologia eodē modo scribitur: & ex α.μ.φ.ι cōponitur atq; logia: quæ est fermocinatio: quasi sermo ille sententiā dubiā indicet: ut dico lacedæmonas athenienses superasse. Simili modo respōdit Apollo ad Pyrrhū dicens: Aio te æacida romanos uincere posse. sit etiā per incertam distinctionē. ut Virgilius libro æneidos. i. Bellam ingens geret italia: ubi quis intelligere posset de ingenti italia: sicut de ingenti bello. & eodem libro Aurea subnectens exertæ cingula māmæ: ubi teste Seruio dubiū est an ipsam auream: uel aurea cingula dicere uelit. Sed similia quandoq; metri ratione amphibologiā abiiciunt: & certitudinē ex metro assumunt. ut Virgilius in bucolicis: Mollia lucheola pingit uaccinia caltha: ubi nō possum⁹ mollia ad caltha referre: nec uaccinia ad lucheola: quia nisi lucheola sext⁹ sit casus: nō staret uersus. Idē li. ænei. ix. ait: Crislaq; tegit galea aurea rubra: ubi duo ablatiui sūt & duo noiatiui: quos metrica rōe discernim⁹. Nā rubra: & crista lōgas habēt ultimas: quia ablatiui sūt casus. sit etiā amphibologia p̄ cōe uerbū ut deprecatur Cato: Calūniat Cicero: Præstolat Brutus: dedignatur Antoni⁹: in quibus nō ostenditur an actionē denotēt uel passionē. Simili mō fit in æqui loquat⁹: cū cogit q̄q; mordere dicatur. Similiter acies acuta ē: ambigit an de acie oculorū uel gladii uel militū.

Amphibrachus cum. i. latino & r. post. b. & ante. a. atq; ch. aspirato scribitur: pes est tribus syllabis constans: breuem ex utraq; extremitate: atq; longam in metro detinens: quod nomen ipsum indicat. Nam ex α.μ.φ.ι quod est undiq;: & β.ρ.α.χ.υ. breuis dicitur.

Amphilochus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: fuit atheniensis philosophus: & agriculturæ scriptor:

ut testis est Varro libro rerum rusticarum primo.

- A** mphylitos cum unico. l. sequēte. y. græco & t. nō aspirato scribit: potest interpretari undiq; dissolutus. Nā a $\lambda\upsilon\omega$ componitur quod est dissoluo: fuit teste Herodoto libro historiæ primo: uir acarnanus cuius oraculo fretus Pythistratus deuictus apud marathona atheniensibus urbem tertio occupauit.
- A** mphimacrus cum. c. nō aspirato scribit: pes est tribus syllabis constans: quæ prima & ultima longa est: & media breuis: ut nomē eius indicat: quod est $\alpha\mu\phi\iota$. i. undiq; $\alpha\alpha\kappa\rho\sigma$ longus.
- A** mphimachus cum. i. latino & ch. aspirato scribit: fuit amphiarei uatis ex uxore Eripyle filius: quē Homerus cum aliis græcorum ducibus ad troiam uenisse scribit.
- A** mphion cum. i. latino scribit: habetq; accentum in penultima: fuit teste Seruio i Alexim Iouis & Anthiopes filius. alii dicunt Mercurii a quo suscepta lyra adeo dulciter canebat: ut saxa ad struendos muros thebanos traxisse dicat: dicente Horatio in poetria: Dicitur & amphion thebanæ conditor urbis
Saxa mouere sono testidinis & prece blanda.
Ducere quo uellet. & Statius libro thebaidos primo:
Penitusq; sequar quo carmine muris
Iusserit amphion tyrios accedere mōtes. & Seneca in Hercule furente: Cuiusq; muros natus amphion Ioue.
Struxit canoro saxa modulatu trahens. ob quod dicebat Virgilius in Alexi.
Canto quæ solitus si quando armenta uocabat
Amphion dircaus in acæo aracyntho. Nam teste plinio libro septimo naturalis historiæ: primus rationem musicam adinuenit.
- A** mphiro cum. i. latino scribit: fuit teste Hesiodo in theogonia nympha Oceani & Thetys filia.
- A** mphirytes antepenultima cū. i. latino: penultima cum. y. græco: & ultima cum. t. non aspirato scribit: in insula ponunt ab Homero in hymno Apollinis: nec ubi sint explicat.
- A** mphisa cum. i. latino scribitur: fluuius est in phocaica regione. ut ostendit Lucanus in tertio.
- A** mphitryon cum. t. non aspirato & y. græco in penultima scribit: fuit Alcei thebani filius: qui Alcmenā Electryonis filiam ex Lyfidice formosissimā habuit uxore a Ioue amatā: ex qua Herculem genuit: qui nōnunq; a marito matris āphitryoniades a poetis dicit. Sicut Helena a Tyndaro tyndaris: q̄ similiter Iouis filia dicit.
- A** mphitrite cum. i. latino utrobq; & similiter. t. absq; aspiratione alia scribit: fuit Neptuni uxor. quā cū Neptunus primo uxore ducere uellet: teste Eratosthene poeta græco: & illa uirginitatē seruare cuperet: fugeretq; ad Alanta quæ situm illam Neptunus delphinē misit: qui cū diuersa per loca uagret: ad uirginem tandem peruenit Cui adeo efficaciter persuasit: ut eorum nuptias summa pace conficeret: quapropter ad cælū delphine tractū: & stellificatū dicit. & ponit a poetis amphitrite cōiter p̄ aqua quæ uniuersū circūplectū orbē: dicente Ouidio libro metamor. i. Nec brachia longo Margine terræ porrexerat amphitrite.
- A** mphitheatrum cum. i. latino sequente. th. aspirato: & in fine cum. t. exili scribit: & dici potest ad litteram undiq; spectaculū. Nam cum theatrum ut in ea dictione uidebimus: formam habeat hemicycli: duo theatra in unum coniuncta amphitheatrum constituunt: ut ostendit Plinius libro naturalis historiæ: cum de. C. Curionibus pensilibus theatri pertractat. Nam teste Cornelio tacito in gestis Neronis: Ipso & L. Pifone Consulibus. C. Iulius Cæsar in campo marito primum amphitheatri mollem posuit: quā Suetonius ab illo destinata: postea ab Augusto maufeolum ædificaturo destructam dicit. Suetonius etiā in. C. Cæsaris operib; scripsit Statiliū Taurum amphitheatrum ædificasse. Et de Vespasiano primum: postea de Tito eius filio scribēs amphitheatri opus utriq; attribuit. Sed de eo amphitheatro quod colosseū dicunt: dubium uidet: quēnā illud ædificasse dicamus. Nam quidā Vespasianū illud inchoasse: & perfecisse: dicente Suetonio in illi⁹ uita Item fecit amphitheatrum urbe media ut destinasse cōpererat Augustum: quidā Titum eius filium id opus confecisse: quidā Vespasianum inchoasse: & Titum perfecisse putant. Sed amphitheatrum dedicasse stratifque iuxta celebriter extructus dixit Suetonius in illius uita. unde Martialis in epigrammate ad Titum uel ut alii uolunt ad Damitianum.
Barbara pyramidum silcant miracula memphis
Assiduus iacet nec babylona labor:
Nec triuiæ templo molles laudentur honores:
Dissimuletq; deum cornibus ara frequens.
Aere nec in uacuo pendentia maufeolca
Laudibus in modicis cares in astra ferant
Omnis cæsareo cedit labor amphitheatro:
Vnum pro cunctis fama loquatur opus. Fuitq; hoc amphitheatrum in parte domus aureæ Neronis: quæ a Vespasiano & Tito penitus deleta fuit: ut uidebimus in dictione colossus: & latius i dictione roma. Nec solū amphitheatrū dicebat: sed a multis arena sæpissime uocitata est. Nā sic quoq; similis molles: quæ nūc uero nā: & altera quæ polæ conspicitur: arena nominat. Quod nomē assumpsisse puto ab arena: q̄ in medio illi⁹ plateæ ne gladiatores: & alii diffuerēt sternebat cum lapidibus stratā fuisse uerisimile sit. Ideo ait Iuuenalis

Latum media sulcum deducit arena. Nam certabant quandoq; inter se homines in amphitheatro. Nonūq; cum ursis leonibus: & aliis feris bestiis: quod certamen munus gladiatorium dicebatur: & certantes ipsi gladiatores a gladio: gladius autem est mucro seu ensis nō cultellus: ut male utuntur nonnulli. Dicuntur etiā bestiarii percussores: & lanistæ a laniando. Iuuenalis in satyra Stēmata quid faciunt: Inuenies aliquo cū percussore iacentē. idem in satyra Credo pudiciā: Testandi cū sit lenonibus atq; lanistis Libertas. Similiter ab arena arenarii: & a ræte quod artificiose ferebant: ut insequentē aduersariū operirent: & implicitum uiribus superarent ratiarii dicti sunt: quod ræte a iaciendo iaculum appellabāt. Et ob similitudinem causam dicti sunt laquearii: cum fugientē iniecto laqueo impediret pugnabātq; sapissime fuscina seu tridente: ut Neptuno honorē impenderent. Vnde Iuuenalis in satyra Stēmata quid faciunt inquit: Mouet ecce tridentē: Postq; uibrata pendenti rætia dextra: ne quicq; effudit. Nāq; multi primū capite damnati: mox alii in bellis capti illic cū feris pugnando mortē oppetere cogebantur: Ita ut teste Seneca duo qui ad id certamē portabāt: mortē sibi prius cōstituerint: unde etiam Claudius Cæsar paccatis ægyptiis: & in potestate redactis militibus: quoq; non parua manus ob affluentiam opum rebellauerat partē occidit: & partem pugnaturus cū bestiis misit. Idem Iosephus de captiuitate iudaica: Titum diuersis in locis de captiuis iudæis fecisse ostendit. Sed deinde mali auari hoīes cū bestiis pugnaturi publice accipiebant. Verum hanc sanguinariā uoluptatē pugnandi cum bestiis primū athenienses comperisse dicunt: & ad ciuitatē in honorem scythicæ Dianæ conduxisse. Sed teste Iulio Capitolino in uita Pupieni: & Balbini multi uetere dixerūt deuotionē hanc a romanis factā contra hostes: ut sanguine litato romani ipsi specie pugna: feruiores fierent. Ita ut pugnas uidentes: & uulnera ferrumq; & undas inter se cohortes cum in bello cōtra armatos hostes essent: uulnera: & sanguinē nō horrerēt. Scribit etiam Suetonius Domitianū edidisse ludos: & spectacula ratibus in amphitheatro aquis quantū oportuit in undato.

A mphora cum. ph. aspirato scribitur: græcū est: & apud illos generis masculini diciturq; ο αμφορευσ. S; hæc dictio ut multæ aliæ cōmutatiōe terminatiōis: etiā genera ipsa cōmutat: ut ο κρατηρ hæc cratera: ο χερτηρ hæc charta: ο κηροσ hæc cera: ο πανθηρ hæc panthera. Horati⁹ in secunda epistolarum.

Si foret in terris rideret democritus: seu

Diuersum confusa genus panthera camelo:

Siue elephas albus uulgi conuerteret ora.

A mphrysus cum. y. græco post. r. sequente. s. cōsonante scribitur: fluuius est thessalia: iuxta quē armēta regis Admeti Apollo diuinitate priuatus: ob pulsatos cyclopas pauisse traditur: unde ait Virgi. li. georgi. iii. Pastor ab amphryso. Lucanus libro. vi. Et flumine puro Irrigat amphrysus famulantis pascua phœbi.

A mphistos cum. i. latino post. s. & t. simplici scribitur: fuit proprium puellæ nomen.

A mulius cum unico. l. & i. latino scribitur: fuit albanorū rex: & Numitoris frater.

A nacreon cum. c. non aspirato scribitur: fuit poeta lyricus: & patria teius. hic Bathylum adulescētulū famiū ardentem amauit: dicente Horatio libro. iiii. odag in ea oda: cuius initium est Mollis inertia.

Non aliter famio dicunt aruisse bathyllo

Anacreonta teiū: qui per sepe caua

Testudine fleuit amorem. & Ouidius de eodem libro. ii. trifium,

Quid nisi cum multo uenerem contemere uiuo:

Præcepit lyrici teia musa senis. hic teste Plinio li. vii. naturalis historia: acino uuæ passæ stragulat⁹ occubuit.

A nacharhis cum. ch. aspirato scribitur: & i. latino: fuit philosophus ex scytharū genere sapientiæ admiranda: ut dixit Cicero libro. v. de quæstionibus tusculanis: Immo affirmat Herodotus libro historia: iii. neminē ex scythis sapientē audiuisse nisi hunc: quē sapientissimū fuisse testatur: fuitq; Gnuri filius: & Cadnidi scythæ regis frater. & tandē teste Iosepho libro. iii. ad grāmaticū: cū ad suos reuertetur: & conaretur græcorū leges suis inducere: in uenatione a fratre sagitta occisus interiit: dicens se gratia eloquiū: & disciplinæ in græcia conseruatum: ob quæ in patria peribat.

A nadiplosis cum. i. latino utrobique scribitur: dici potest a nostris reduplicatio. Nā cōponit⁹ ex ανα: quod plerunq; in compositione dicitur: & διπλωσις duplicatio. fitq; tunc quoq; cui uersus aliquis ab ea dictione incipit: in quam præcedens uersus desinit. ut Virgilius in Damone Certent & cygnis ululæ sit tityrus orpheus Orpheus in filiis inter delphinas arion.

A naglyphon cum. y. græco scribitur: significat apud nostros desuper sculptum. Nam ex ανα cōponitur: quæ nōnunq; desuper indicat: & γλυπτω quod est sculpto.

A nagrus cum. r. post. g. scribitur: fluuius est thessaliæ: cuius aqua centauri ab Hercule uulnerati: quia in illo se lauerant impotabilem reddiderunt.

A nalogia cū. a. i. secūda syllaba: & unico. n. & unico. l. atq; i. latino scribitur quā ut dixit Quintilian⁹ pxiē e græco trāsferetes pportionē uocauerūt. ei⁹ ut ait hæc uis ē: ut id qd dubiū ē: ad aliqd simile de quo nō qrit referat: ut incerta certis pbet: ut si græcū funis masculinū sit an foemininū: simile illi sit panis. Id etiā ex diminutiōe dicitur: ut qa funicul⁹ masculinū: ergo & funis: de qbus qd tenendū sit: sufficiētissime Quintilian⁹ expressit.

- A** napæstus penultima cum.æ. diphthongo & ultima cum.t. non aspirato scribitur: pes est qui ex tribus constat syllabis: duabus primis breuibus: & ultima longa. componit ex ana præpositione & pegma quod est ludus eo q̄ ad ludos & exercitia fuerit q̄maxime cōueniēs: dicente Cicerone libro tusculanar. ii. Nō adhibet partis ulla sine anapæstis pedib⁹ exhortatio: & hæc illi⁹ est compositio: quāq̄ in scii aliud quid dicant.
- A** napis cū. i. latino scribit⁹: fluuius est siciliæ leuiter defluens: dicente Ouidio libro fastor. iiii. Præterit & cyane & fontes leuis anapi: de quo Cyane Proserpinæ comes loquēdo Plutoni apud Ouidium libro metamorphoseon quinto. Et me dixerit anapis: Exorata tamen non ut hæc exterrita nupsi.
- A** naphora cū. ph. aspirato scribit⁹: dicit⁹ a Cicerone in dignitatibus repetitio. Estq; dictio cōposita ex ana præpositioe: q̄ plerūq; in cōpositione dicit re: φορα latio: & fieri dicit⁹: cū aliqua dictio pluris in uersu aut sequētibus uersibus repit⁹. ut Virgi. li. ænei. i. Nate meæ uires mea magna potentia solus. Nate patris sumi. & reliqua. Idē li. ii. Nos te dardania incensa tuaq; arma secuti: Nos tumidū sub te p̄messi classibus æquor.
- A** nastrophe cum.t. sine aspiratiōe: & ph. aspirato scribitur: dicit⁹ teste Quintiliano a nostris inuersio: quæ ut ait si in speciem solæcismi cadat: hyperbaton quoq; appellari eodem modo potest.
- A** naxagoras cū. x. cōsonate scribit⁹: fuit clazomenius Hegefibulo siue Eubolo patre natus: Anaximenis auditor: & philosoph⁹ suo tpe inclt⁹. Nā gloria opibus & animo clarissim⁹: patrimoniū omne suis spōte cōcessit: & se ad rerū naturā speculādā cōferēs: rē omnē priuatā & publicā neglexit. Eratq; uiginti annorū in Zerxis transitu: & septuaginta duobus uixit hic cuidā dicenti: nonne patriæ cura tibi est ulla: respondit mihi patriæ cura est: & summa quidem: atq; digitum in cælum extendit.
- A** naxaretas cum. x. cōsonante in antepenultima: & t. nō aspirato in ultima scribit⁹: fuit ex cypria salamina puella miræ pulchritudinis: & regali ex stirpe nata: quā Iphis popularis amabat insane. Sed ab illa semper spre tus: ad eius fores se suspendit. ut rettulit Ouidius libro metamorphoseos. iiii.
- A** naxarchus cū. x. cōsonante & ch. aspirato scribit⁹: fuit Abderites philosoph⁹ Diomedis smyrnæi auditor. Alii Metrodorichii auditorē tradūt. hic ut Laertes scripsit Inimicū habuit Nicocreontē cypri tyrannū: eo quod cū illū Alexander magnus aliquādo in cōuiuio rogasset qdnā de cœna illa sentiret: dixisse ferūt cūcta permagnifice: O rex ueḡ oportet iā caput Satrapæ cuiusdā apponi Nicocreontē intueēs: quo ille indignat⁹ post Alexandri mortē cū nauī ferret⁹ Anaxarch⁹ inuitusq; applicuisset cypro: ab illo captus crudelibus pœnis affectus est. & ut refert Laertius iubente tyranno illius præcidi linguam fama est præcisam: mordicus in tyranni faciem conspuisse.
- A** naxilas cum. x. cōsonate & i. latino scribit⁹. nomē est uiri p̄priū: de quo Plutarchus nōnunq; meminit.
- A** naximander cū. x. cōsonate & i. latino scribit⁹: fuit philosophus patria milesius: Praxiadis fili⁹: & thalestis auditor: cui in schola successit. hūc Plini⁹ li. ii. naturalis historiæ dixit peritissimū fuisse astrologū: & primū cælestia signa docuisse. unde teste Fauorino: ut cōuersiōes Solis & æquinoctia adnotaret: horostopia prim⁹ fabricauit: primusq; maris ac terræ circuitū descripsit. Idem materialē sp̄rā cōstruxit: & paulo post. lxxiii. annū obiit: floruitq; sub Polycrate famioꝝ tyrāno. ali⁹ teste Laertio similiter milesius fuit historicus nō ignobilis.
- A** naximenes cum. x. consonante & i. latino scribitur: fuit Euristrati filius Anaximandri discipulus: atque eius successor: qui eo die obiit: quo fardis capta fuit.
- A** nauros cum. au. diphthongo scribit⁹: fluuius est thessaliæ quasi absq; aura dictus: dicente Lucano libro .vi. Quiq; nec humentes nebulas nec rore madentem Aera: nec tenues uentos respirat anauros.
- A** nchemolus cum. ch. aspirato scribitur: nomen est uiri proprium.
- A** ncytle cū. c. nō aspirato & y. græco atq; unico. l. scribit⁹. Nāq; regnate romæ Numa Pompilia scutū breue ac rotundū de cælo lapsū ē: dicēte Ouidio in loco præfato: Ecce leui scutū uersatū leuiter aura Decidit a populo clamor ad astra uenit. Et cū aruspices respondissent illic fore orbis imperiū ubi ancytle illud cōsisteret diligētia Numæ ne ab hostibus unq; auferri posset: adhibito Mamurio fabro multa similia facta sūt: & in tēplo Martis posita. Et cū duodecim sacerdotes adulescētes nobiles. ut ostendit Lucanus li. ix. Numa ip̄e marti gradiuo delegisset: illisq; dedisset insigne p̄ctas tunicas: & sup̄ tunicā æneū p̄ctori tegmē: lussit ip̄a cælestia arma: quæ ut diximus ancyilia nominauit suspensa collo ab illis portari: & cū saltu atq; tripudiis carmina decantari: quos sane sacerdotes a saltu salios nominauit dicente Ouidio libro primo.
- Iam dederat salis a saltu noīa dicta Armaq; & ad certos uerba canenda modos. Vnde ut in sacroꝝ libris haberi dicūt: hæc saltandi ratio fuit: ne. f. ulla ps a religione uacaret: Ita ut cautus ad animū: & saltatiō ad totius corporis mobilitatē spectaret: ueḡ cū Mamurius reliqua ancyilia illi cælestia similia ut iussus fuerat conficisset: eiq; præmia Numa obtulisset. ut refert Ouidius dixit tūc sic Mamuri⁹: Merces mihi gloria dixit: No mina extremo carmine nostra sonēt. Inde sacerdotes opi p̄missa uetusto Præmia persoluūt: mamuriūq; uocāt. Fuitq; tantæ reuerentiæ salioꝝ collegiū: ut nō erubuerit Aphrican⁹ unū de salis fieri. ut ostendit Lilius li. vi. de bello macedonico. Nec. L. Furius Bibaculus a patre suo tūc magistro collegiū salioꝝ erubuit ancyilia arma deferre eum præcedentibus sex littoribus: officio enim prætoris fungebatur.
- A** nchifes cū. ch. aspirato & i. latino atq; unico. s. scribit⁹: fuit Capis filius & Aeneæ pater: de cuius genealogia uidebimus in dictione Priamus. Et dicit⁹ etiā anchisa: quia teste Seruio super. iii. ænei. huiusmōi noīa græca terminata

- terminata in es mittunt etiam nominatiui terminationem in a & declinationem recipiunt latinam: ut atrides atrida huius atridae: Laertes & laerta huius laertae. similiter Anchises & Anchisa huius anchisae. Sed a terminatione in es facit patronymicū Anchisiades. ut Virgilius libro. viii. Aeneas anchisiades: & fidus achates.
- A** ncona cū. c. nō aspirato scribitur: & ab aliquibus more græco ancon scribitur: quod apud nos cubitū indicat. Nā urbs est in piceno sup hadriaticū mare posita: de qua dicit Plini⁹ libro. iiii. naturalis historia: a ficulis ancon colonia promōtorio chimærico apposita est in ipso flectētis se orae cubito. Idem Solinus anconea inquit q̄s ignorat a ficulis conditam: & cum apud siciliam plures fuerint doriensū colonia: a quibus ædificari potuit dixisse uidetur Iuuenalis in satyra Crispini: Ante domum Veneris qua dorica suslinez ancon.
- A** ncora cū. c. nō aspirato apud græcos scribitur: latini uero teste Seruio sup primū ænei. cū aspiratiōe scribere cōsueuerūt: quod mixtū uideri dixit: cū aspiratio magis sit græcog: q̄ nostra: itaq; sine aspiratiōe scribēda est.
- A** ncus cum. c. non aspirato scribitur: fuit Numæ Pompilii nepos ex filia: & quartus romanorū rex. sic quoq; cognominatus teste Seruio super sexto æneidos ab αγκυνοσ. id est a cubito quem in curuum habebat.
- A** ndrogynos cū. r. post. d. & ante. o. atq; i. græco scribitur. Is dicitur qui uir est & fœmina. Nam componitur ex ανδρσσ id est hominis: & γυνησ fœminæ: quasi ex homine & fœmina.
- A** ndrogeus cū. r. post. d. & ante. o. atq; e. absq; diphthongo scribitur: fuit Minois cretæ regis filius indolis admirandæ: qui cum athenis cæteros palestra superaret: ab atheniensibus: & megarensibus dolo occisus fuit: contra quos insurgens Minos capta megarensium urbe: & occiso Niso illius rege athenienses duro tributo coegit. Ali⁹ fuit nobilis græc⁹: quē Virgi. altis carminib⁹ occisū narrat ab Aenea: q̄ noxæ Iliō captū fuit pugna: quasi hoīs pugna fuit Hectoris dilectissima cōiunx filia Ectiōis thebæ in cilicia regis. ut ostēdit Homerus libro iliados. vi. Nā inducēs illā cū Hectore loquētē lamētariq; miserabiliter rettulit de Achille: q̄ patriā suā thebas in qua orta fuerat euerterat: & patrē regē septēq; suos fratres occiderat: traxeratq; captiuam matrē quam deinde immensa summa redemptam: Diana apud ædes paternas cōmorantē sagittis interfecit.
- A** ndria cum. i. latio scribitur. dicta sic quoq; fuit fœmina quædam terētiana: quia ex andro insula maris ægæi athenas uenerat.
- A** ndron cum. r. post. d. scribitur: locus est domicilii angustior longitudine: in quo uiri plurimū morabantur: ut gynæcium in quo mulieres quemadmodum in sua dictione uidebimus.
- A** ndrulare cū. r. post. d. & ante. u. scribitur: apud nos dicitur recurrere: & a uerbo græco dicitur qd' est ανδραμειν.
- A** nthem cum. th. aspirato scribitur: herba est boni odoris.
- A** nger cum. e. absq; diphthongo scribitur: fluiuius est ex illyricis uersus boream fluens: & primo teste Herodoto libro historiæ. iiii. in capū triballīcū: deinde in fluiū brongū & brongus ultimo in istrum defluit.
- A** nyfis penultima cū. y. græco: & ultima cū. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto l. historiæ. ii. ægypti rex qui post Atychin in ægypto regnauit. & cū cæc⁹ eēt fugatus fuit a Sabaco æthiopū rege. ut idem auctor ostēdit.
- A** nytus cū. y. græco & nō aspirato scribitur: fuit atheniēsis uir locuples: & factiosus. hic cū ob suas ineptias nō nunq; a Socrate rideret: nō potuit id modeste ferre. sed ita exandescens primū in Socratis maledicta cum nōnullos puocauit: tū Aristophanē poetā comicū doctū qdem: sed hominem parū probū q̄ accepta ab illo grandi pecunia cōtra Socratē comœdiā scripsit. cuius titulus est νεφελα. i. nebulæ quin & agendā illā i scæna spectandāq; curauit in qua cū plura in Socratē tum illud cōfingit eū nebulas colere. & atheniensū religiōnibus detractare: & præter hæc iuuenū mētes sic imbuiere: ut parentib⁹ manus inferre pie & officiosè possent. Quæ res cū uniuersum populū in ea ipsa recitatiōe a Socratis charitate: & reuerentia auerteret: Anytus ipse cū duobus aliis postridie adhuc calentibus auribus populi ab ipsa recitatione Socratē in iudiciū traxit. Nā ut dixit Plato in apologia tres illū accusauerūt Anytus: Lycon: & Melitus: quæ sane coniuratio hoc modo gesta est: Melitus cui⁹ noie accusatio scripta fuit: Meliti filius Socratē Sophronisci filiū de his criminib⁹ impetit: iura uiolat Socrates: quæ ex maiore instituto suscipit ciuitas deos eē nō æstimās. alia noua dæmonia inducit contra ius itē & fas. Iuuenes corrūpit: pœna illi mors. Ab cui⁹ defensione cū discipul⁹ Plato surrexisset: orationē illā exorsus eēt: cuius initū est οτι υμεις ω ανδρες αθηναϊοι tantus a iudicibus clamor obiectus est ut discederet: & cunctis aliis dicēdi ac deferēdi facultas præcepta fuerit. Quare furore quodā & ira paucos dies ductus pœnitentia populū quous sero interfectū luget Socratē. prædicant omnes illū sanctitate ac clarissimæ omnī uirtutū uenerabilē extitisse. indicit publicus mœror: claudunt officinæ: & gymnasia: fit impetus in accusatores: qui omnes & supplicio affecti & fugati fuerunt. Socrati uero ab atheniensibus ærea statua Lysippi opus in celeberrimo loco sita fuit.
- A** nius cum. i. latino scribitur: rex fuit in delo: dicente Virgilio libro æneidos. ii. Rex anius rex idem hominū phœbiq; sacerdos: de quo Ouidius metamorpho. xiiii. plura scripsit. hic filiū habuit Andrū: a quo andros insula in qua regnauit denominata fuit. ut ostendit Ouidius præfato loco.
- A** nnus cū duplici. n. scribitur: & idē est teste Festo quod græce ειννον dicitur. unde quod nos triēniū illi τριεννον uocauerit. aliqui uero nō græcū sed latinū eē dixerūt: ut Atteius Capito teste Macrobio libro. i. saturnaliū q

annū ipsum a circuitu temporis dictū putat: eo q̄ ueteres an pro circum ponere solebant. ut Cato in origi-
nibus oratorū inquit. anterinū p̄ circum terminū: & ambire q̄si circū ire dicūt: sic annus q̄si circū nūc dicūt:
Verg. ip̄ius anni diuersa apud antiquos cōputatiōes fuere: q̄s Macrobius p̄fato libro recensuit: sed post oēs
Iulius Cæsar imitatus ægyptios solos. ut dixit Macrobius diuinag. rerū oīū cōscios ad nostrū solis: qui tre-
centis sexagintaquinq; & quadrante cursum cōficit annū redegit: de quo Ouidius li. fastorum. iiii. ait.
Is decies senos tercentum: & quinq; diebus
lunxit: & e pleno tempore iuncta die.

Quare Cæsar in cōuiuio Cleopatraz apud Lucanū libro. x. dicebat ad Chorbū: Nō meus eudoxi uincat fa-
stibus annus. Nā sicut lunaris annus mēsis ē: q̄ a Luna paulo minus q̄ mēsem i zodiaci circuitiōe cōsumit: ita
solis annus eoz diez numero colligēdus fuit: quo zodiacū ip̄m sua circuitiōe cōficit: hoc ē dū ad id signū se
denuo uertat: ex quo digressus est: unde annus uertēs ab antiq; uocabat: & dicebat magnus cū lunæ annus
breuis uideret: dicēte Virgilio li. ænei. iiii. Interea magnū sol circū uoluit annū. & ab anno nonna deducit
q̄ anni ē alimonia. & cum duplici. n. similiter scribit: habetq; accētū in penultima: nec tantū ē frumētaria: s; q̄
etiā aliag. reg. ut Cicero li. ii. de diuinatiōe: si Epicuri de uoluptate liber rosus eēt: putarē annonā in macello
cariore fore: licet forte macellū nō tantū p̄ loco ubi caro uēdi cōsueuit accipit: sed ubi & frumēta. Annales
similiter ab anno deducunt: in q̄bus res gestæ p̄ annū scribebant: quæ etiā penultimā p̄ducit secundū eā grā
maticæ regulā: q̄ dicūt oīa denominatiua q̄ in singulari noiatiuo terminant in alis ut aīalis liberalis: & simi-
lia penultimā p̄ducit cōperiunt: atq; p̄ unicū. i. scribi cōsueuerūt. similiter & ab anno anniculus puer: & ami-
cula puella: & amiculum iumētūz deducit: hoc ē unius anni sicut bimus bima bimum duoz annoz: trimus
trima trimū trium annoz: q̄drimus q̄drima q̄drimum quattuor annoz: & nō ampli⁹ cōperit: q̄ sane diminu-
tiua nō sunt. Nec de animabus mō sed de inanimatis idē dicere possumus: ut anniculum uinū: bimum oleūz
de pueris tamē magis loqm̄r p̄ diminutiuum bimulus trimul⁹ quadrimul⁹: q̄a inter hos annos adhuc pui
sunt. Reperimus etiā apud iuriscōsultos bima trima q̄drima die p̄ tpe biennii: triennii: q̄driennii. Nā diē in
fœminino p̄ tpe accipit: ut ip̄a dies fecit hoiez prudētē: & multa dies dat magnā hominib⁹ expiētā. unde Pæ-
dianus dieculā p̄ puo tpe uult fieri: quod nostri tēporis iurispiti nō intelligunt. dicim⁹ tamē in masculino ex-
terno die crastino die: nō hesternā die & crastina. ad diē nō uenit: ad diē nō affluit. i. die præstituto.

- A nonymus cum. y. græco scribitur: dici potest a nostris absq; nomine.
- A ntæus cum. t. nō aspirato & .æ. diphthongo in emēdatissimis græcoz codicib⁹ scriptum cōperi. at eoz nō
nulli cum. th. aspirato & .e. simplici scribēdū uolunt: dicētes cōpositum uocabulum eē ex anti præpositione
græca quæ in cōpositione plerunq; apud nos contra designat: & heos dictione aspirata: & sine diphthon-
go quæ solē indicat: quasi cōtra solē fuisse dicatur. Nam fuit gigas libycus ex mauritania ab Hercule uictus
quemadmodum plura de eo scripsit Lucanus libro quarto.
- A ntagoras cum. t. exili scribitur: nomen fuit uiri proprium: de quo sæpe Plutarchus.
- A ntalcides absq; aliq; aspiratiōe & .i. latino scribit: nomē fuit p̄prium uiri spartani. ut ostendit Plutarchus.
- A ntandrum cum. t. exili scribit: saxum ē magis q̄ insula. ut Plinius li. iiii. naturalis historiæ: & Solinus itidē fe-
runt: dicētes iter teneoz: & chium: q̄ ægeus sinus p̄ditur a dextera nauigantib⁹ saxum est: quod antandrum
dicimus: hoc enī ueri⁹ q̄ insula nomē meruit. Et quoniā uisentibus p̄cul capraz similitudinē resp̄sentat: quā
græci ægā nuncupāt: ab eo ægæm sinum dictum nōnulli putauere: ut supra uidim⁹. ē etiā eiusdē nois ciui-
tas in phrygia dicta antandros: teste Seruio sup. iiii. ænei. uel q̄ de antandro insula eā cōdiderunt coloni. uel
q̄ græci ueniētes p̄ thraciā capere Polydog: p̄ cui⁹ p̄cio hāc habuere ciuitatē: quæ ex factō nomen accepit:
hoc ē ὄντι ἀνδροσ. i. p̄ hoīe quē post acceptum precium occidisse lapidibus ferunt. Euripides uero aliter
dixit: quē Virgilius ip̄e nō sequitur. Sub ciuitate igitur phrygiæ magis q̄ sub insula se ad discessum præpa-
rassē Aeneam ex Seruii expositione ostendere uidetur Virgilius cum ait: Classēmq; sub ipsa Antandro &
phrygiæ molimur montibus idæ.
- A ntapodosis cum. t. nō aspirato scribitur dici pōt a nostris retributio. Nā cōponit ex anti- & apo p̄positioni-
bus: q̄ re indicāt: & dosis datio: ponitur figura cum media primis & ultimis cōueniunt: ut uestrum iā hoc fa-
ctum reprahendo. p. c. nō meum ac pulcherrimum qdē factum: uerum ut dixi nō meum sed uestrum.
- A nteas cum. t. nō aspirato & .e. sine diphthongo scribitur: fuit teste Plutarcho scytharum rex.
- A ntemunta cum. t. nō aspirato utrobiz scribitur: urbs fuit in asia ad litora ponti: nunc teste Plinio li. vi. natu-
ralis historiæ deserta: quōdā adeo gloriosa. ut Timosthenes i eā trecetas natiōes: q̄ dissimilib⁹ linguis uterēt
descēdere p̄diderit: & p̄git: sunt q̄ cōditā eā ab Amphitho: & Telchio Castoris ac Pollucis aurigis putant.
- A ntenor cum. t. exili & .t. absq; diphthōgo scribit: fuit troianus nobilis: q̄ teste Homero li. iiii. iliados tpe bel-
li troiani a re militari ob senium olim desueuerat. S; in curia senatuq;: & dicēda snia erat utilissim⁹. hunc cū
Aenea patriā græcis p̄didisse credituz: sed ad ptes uenetiæ inde deueniēs: patatiuum urbē ædificasse dicūt.
- A nthedon cum. th. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados boetiorum urbs.
- A nthemion cum. th. aspirato scribitur & .i. latino: fuit troianus pater Simœsi ut in ea dictione uidebimus.
- A nti cum. t. exili ut supra uidimus: & .i. latino scribitur: præpositio græca est quæ in compositione apud nos

plurimq; contra dicitur extra compositionem uero apud illos constituitur cum genitiuo: & tunc apud nos designat id quod pro nonnunquam etiam in compositione idem efficit.

Antias cum t. non aspirato & i. latino scribitur: fuit uxor Proeti: ex qua proetides genuit: ut uidebimus in dictione Proetis.

Antibacchius cum i. latino utrobique: & geminato. c. ac secundo aspirato scribitur: pes est contrarius bacchio. nam constat ex duabus longis: & una breui: temporum quinque: ut natura Pompeius.

Anticyra absque aliqua aspiratione & i. latino in antepenultima: in penultima uero cum y. graeco scribitur: Insula est ad regionem phocaeicam pertinens in corinthum uersa. & portum habet amplum multarumque nauium capacem: habetque oppidum eiusdem nominis ut monstrat Liuus li. ii. de bello macedonico in hac elleborum nasci ab auctoribus omnibus profertur: unde ait Ouidius li. iii. de ponto: I bibe dixisset purgantes pectora succos. Quicquid & in tota nascitur anticyra.

Anticlea absque aliqua aspiratione & i. latino scribitur: fuit Vlyxis mater: quae cum duceretur ad Laertae nuptias ab Sisypho latrone Aeoli filio capta: & adulterata. Alii dicunt cum Laertae iam nupsisset: & ad oraculum pergeret consultura: captam a Sisypho latrone: & ut multi putant ex eo Vlyxem concepisse. Quod Ajax apud Ouidium. xiii. metamorphose. improperauit Vlyxi cum dixit: Et sanguine cretus Sisyphio. alii putant Vlyxis matrem Autoliam cognominatam fuisse.

Antidotum absque aliqua aspiratione & cum i. latino scribitur: apud nos dici potest ex contrario datum: cum contrariis contraria curari dicantur.

Antigonus cum t. exili & i. latino scribitur: quo nomine uiri plures dari uocitati sunt. Vnus fuit Thesei & Phedrae filius maior natu Demophoete: qui post fugatum ab atheniensibus patrem: rex creatus: & mutato nomine Mnestheus dictus est. Alius fuit macedoniae rex: & unus ex principibus Alexandri: post cuius mortem plurima bella gessit. Alius rex fuit iudaeorum: & ab Herode ascalonita in carcere obruncatus. Alius philosophus fuit cynicus de agricultura scribens. ut dixit Varro libro primo de agricultura.

Antigone simili modo scribitur: quo nomine plures etiam fuerunt illustres feminae. Vna Laomedontis filia & Priami soror: quae cum Iunoni in pulchritudine se praeferebat auulsa illi lingua conuertitur in ciconiam. Alia fuit Oedipi regis thebae filia: quae patri caeco & a Creonte in exilium missa ducatum praestabat. ut Seneca in Oedipo: & Statius in thebaide attestant. Et cum inde ad exhibendas ultimas lachrymas fratribus aduersus Creontis imperia nocturno tempore in caput martium uenisset: & foror Argiae Polynicis coniugem ad simile officium conuerteret: cremarereturque ambae pemptorum fratrum cadauera: iussu Creontis capta: & occisa fuit: de qua Iuuenalis in satyra Stenmata quid faciunt meminit: cum contra Neronem quae troegedias canendo per peregrina pulpita pergebat inquit: Ante pedes domiti longum tu pone thyeste Syrma uel antigones.

Antilogia cum i. latino utrobique scribitur: dici potest contradictio seu refragatio.

Anthylla cum th. aspirato & y. graeco scribitur: atque duplicato. l. fuit teste Herodoto urbs in aegypto.

Anthia cum th. aspirato & i. latino scribitur: fuit ciuitas in argo propinqua pylo: & sub dominio Agamemnonis. ut ostendit Homerus libro iliados nono.

Antimachus cum t. non aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Homero li. iii. iliados: Priami regis filius: & bello strenuus.

Antimachus cum t. exili & i. latino atque ch. aspirato scribitur: fuit graecus poeta: qui cum dolore suum quem e morte clarissimae uxoris Lyfidices conceperat lenire uellet: elegiam scripsit: in qua calamitates omnium herouum altius repetens enumerauit. Alius fuit troianus quae teste Homero li. xi. iliados: donis Alexandri auroque corruptus: impedimentum fuit quo secius Helena Menelao redderet: imo per concionem troianos hortatur: Ne Menelaum dum ad eos cum dio Vlyxe legatus iret redire sineret: sed intra urbem atque illic statim trucidarent.

Antiopa cum t. non aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Homero li. xi. odysseae Afopi filia. ait enim sic ἀντιόπην ἰδὼν ἄσώπιδιο ἐν γάτρῃ: hoc est Antiope uidi Afopi filiam. nonnulli uero ex nostris Nyctei regis in lesbio filiam fuisse dicunt. haec Lyco thebae regi nupsit: quam ut dixit Ouidius li. metamor. vi. Satyri caelatus imagine pulchra Iuppiter impleuit gemino nyctei dae foetu. Nam teste Homero eodeque li. xi. odysseae peperit illi duos filios Amphionem. f. & Zetum οἱ πρωτογενῆσιν εἰς ἄσπερον: hoc est qui primi sacrarium thebae edificauerunt: hoc est ante cadmum. Sed de hac antiopa reliqua plene uidebimus in dictione Dirce. Alia fuit amazonum regina.

Antiochia cum t. sine aspirato & ch. aspirato atque i. latino scribitur: fuit teste Plinio li. vi. naturalis historiae. urbs in syria epiphane olim cognoscata: quam Seleucus Nicanor Antiochi filius ob suae originis memoriam condidit hanc fluius horotes diuidit. Alia est iuxta phisicam sinum: quam Antiochus rex olim condidit.

Antonomastia cum t. non aspiro & i. latino scribitur: dici potest latine per nomine. i. uice nominis positio: ut Maia genitrix pro Mercurio: magnanimus anchisades per Aenea. Virg. iii. aeneidos. Infelix puer atque impar congressus Achilli. Quin & haec figura melius dicendo poetam intelligimus Virgilium & graeci Homerum Saturniam per Iunonem: ut dixit Seruius & consimilia: & hoc melius est exemplum quam superiora: ubi proprie est perifrasis id est circuitio.

Anthores cum th. aspirato scribitur: nomen est uiri proprium: de quo Virgilius li. aenei. x. Egregium anthorem latus inter & ilia fugit Hereulis anthorem comitem. estque compositum nomen ex ανθρον: quod est flores & uirens atque πεω uerbo quod est fluo: quia tunc quoque flores in morte defluxit: unde more homerico Virgilius noster ut plurimum nomina composita. Nec potest dici in nominatiuo Anthor: cum penultima in accusatiuo longa sit: & nomina terminata in or in obliquis casibus penultimam corripiant. ut Hector hectoris. Nestor nestoris. Castor castoris.

- A** ntho cum.th.aspirato scribitur: fuit Amulii albanorum regis filia.
- A** ntiphates cum.t.non aspirato utrobique &.i.latino scribitur: fuit Melampi medici filius: ex Iphianassa filia Preeti: & fuit pater Oiclei.
- A** ntiphona cum.t.exili &.i.latino scribitur: potest latine interpretari uox reciproca.
- A** ntiphrasis cum.t.nó aspirato &.i.latino utrobique scribitur: sermo dicitur per contrarium intelligendus: ut lucus quia luce caret: Manes quia immites: Eumenides quia furiae: parca quia nemini parcat. Qua figura nonnunquam quos nanos conspiciuntur Atlantes uocantur: athiopes argenteos: & similia. Nam componitur ex anti quod est contra: & φρασις locutio.
- A** ntiphus cum.t.nó aspirato &.i.latino scribitur: fuit teste Homero li.ii.iliados: Thessali filius & nepos Hercules qui cum fratre Phidippo dux triginta nauium cum aliis graecis ad troiam commigravit.
- A** ntiptosis cum.t.exili utrobique &.i.latino scribitur dici potest latine per casu: figura est quando casus per altero casu ponitur. Virgilius li.aneis. Urbem quam statuo uestra est. Terentius in plogo: fabulas quas fecisset populo placeret per fabulam. Virgilius in.x.Haret pede pes: Denfusque uiro uir: hoc est pedi pes: Denfusque uiro uir: hoc est pedi pes. Et componitur antiptosis ex anti quod est pro: & πτωσις casus.
- A** ntisigma cum.t.nó aspirato &.i.latino utrobique atque unico.m.scribitur: ante quod in euphonia causa: hoc est plenioris soni a nostris interponitur. Nam ea littera cognominatur: quae inuersa ad ipsum sigma graecum describitur uidelicet. Ex qua & sigma formauit Claudius Caesar alterius litterae figuram: quam per psi. graeco scribendam statuit uidelicet & a parte totam litteram antisigma cognominauit: ut supra uidimus cum de ea tractauimus.
- A** ntimos cum.t.non aspirato &.i.latino scribitur: figura est qua aliquid simplicitate rustica expolitur: & ad urbanitatem quandam reducitur. ut Virgilius in Palamone.
Qui bauium non odit amet tua carmina meui:
Atque idem iungat uulpes: & mulgeat hircos.
- A** ntisithenes antepenultima cum.t.exili &.i.latino: penultima cum .th.aspirato scribitur. fuit philosophus Antisithenis atheniensis filius. hic in initio Gorgia audiuit oratoris: deinde Socrati sese addixit. Et cum habitaret in pyraeo: quotidie quadraginta stadiis emensus audiebat Socratem: a quo tolerantiam addiscens: tranquillitatisque illius imitator effectus: cynicam prior sectam inchoauit: princepsque in ea fuit: Platonem insimulabat fastu turgidum Et cum audisset aliquando Platonem sibi maledicere. Regium inquit est male audire cum benefeceris. libros multos: & diuersarum rerum scripsit. fuerunt & alii Antisithenes tres. unus de schola Heracliti. alius ephesius. Tertius rhodius historicus.
- A** ntistoechon antepenultima cum.t.nó aspirato &.i.latino: penultima cum.t.simplici: &.cc.diphthongo: ultima cum.ch.aspirato scribitur: dici potest per litteram. Nam anti dicitur pro & αντιστοιχη littera. unde tropus est cum littera ponitur per litteram. Virgilius li.aneis. Mira est moles aeneas magalia quondam: ubi magalia per magaria dixit: ponens l.p.r. Nam megaron poenorum lingua uillam designat. Item sella pro sedda: mediator pro melior.
- A** ntistoeche eadem figura est cum superiori: & eandem habet compositionem: sed quasdam litteras amouimus: ut patet ex superiori.
- A** ntithesis penultima cum.th.aspirato scribitur. potest dici per altero positio. Nam componitur ab anti quod est pro: & αντιστοιχη positio. Alii uero anti pro contra accipientes obiectum traxerunt: ut Olli furridens pro illi.
- A** ntitheus secunda cum.t.nó aspirato &.i.latino sequens cum.th.aspirato scribitur: fuit teste Homero li.ii.iliados: in oratione Nestoris uir fortissimus: qui nunquam cum centauris belligerans: aliquando uictus: aliquando uictor fuit.
- A** ntitheta sola penultima cum.th.aspirato scribitur: dici possunt a nostris contrapposita. Nam figura est: cum contraria contrariis opponuntur: & sententiae pulchritudinem reddunt. ut apud Ouidium li.ii.metamorpho. Frigida pugnat calidis: humentia siccis: Mollia cum duris: sine pondere habentia pondus.
- A** nthropophagi cum.th.aspirato scribitur: dicuntur latine illi qui humana carne uescunt. Nam ανθρωποφωσ a nostris homo dicitur: & φάγω comedo. Similiter paphagi omnia mandentes: ωαν enim omnia designat.
- A** ntrum cum.t.sine aspiratione scribitur.
- A** nubis cum.i.latino scribitur: uocabulum est aegyptium: quod apud nos canem indicat. In cuius forma Mercurius ipse colebatur. unde Virgilius li.viii.aneis. Omnigenumque deum monstra ac latrator anubis. & facit in genituo anubidis. ut Ouidius li.ii.de sine titulo: Per tua sacra precor per anubidis ora uerendi.
- A** nus cum unico.n.scribi iam consueuit: & non cum duplicato: ut antiqui consueuerunt: quod teste Festo ab annorum multitudine dictam putabant. At moderniores ex a quod est sine & nouum intellectus compositam putant: ideo cum unico.n.scribunt.
- A** nxyrus cum.y.graeco scribitur: uocatur est Iuppiter a caenis: componitur ab ανει quod est sine: & ξυρω rado: quasi absque rasura sit: & imberbis. nam sic quoque apud illos colebatur. unde ait Virgilius li.vii.aneis. Circumque iugumque iuppiter anxyrus aruis Praesidet & uiridi gaudens feronia luco. Et inde tractum anxur puto conuersione.y.graeci in.u.nostrum. Nam olim teste Liuius li.iiii.ab urbe dicebatur anxur: quod tunc tarrhacina dicitur.
- A** nxur cum.x.consonante scribitur oppidum fuit uulscae getis: quod nunc tarrhacina dicitur. ut Ennius: Vulsculus perdidit anxur. & facit in genitino anxuris. ut Lucanus li.iii. Iamque & praecipites superauerat anxuris arces.
- A** onia cum.i.latino scribitur: Est boetiae pars motana ab Aone rege dicta. Virgilius in sileno: Aonias in motes

ut duxerit una fororum. Nā & alio nomine phocis dicta fuit: in qua sub mōte parnaſo ciuitas delphis Apol
linis oraculo clariffima fuit.

A onides cū. i. latino ſcribitur: dicta ſunt muſa: a fonte Aone in aonia regione boetia: illis cōſecratos. unde Iu-
uenalis: Cupidus ſiluarum aptuſq; bibendis Fontibus aonidum.

A pamia cum. i. latino ſcribitur: urbs eſt minoris aſia: quæ prius dicta fuit celene: ut in ea dictione uidebimus.
hanc Seleucus Nicanor conſtruxit: quam marſias fluuius circumfluit. Quin & ex eius arce meander fluuius
caput attollere ſcribit. in eade; Marſias natus & ſepultus eſt: ut ſuis dictionibus hæc omnia uidebimus.

A pamea cum unico. p. & unico. m. atq; .e. abſq; diphthongo ſcribitur: inſula eſt teſte Plinio a tigridis fluuio
circūſula: cui Antiochus id nomen a ſua matris nomine impoſuit.

A parytae cū. y. græco ſcribitur: populi ſunt aſia ſcythica. ut oſtendit Herodotus libro hiftoriarum. iiii.

A phareſis cum. ph. aſpirato & .æ. diphthongo in antepenultima ſcribitur: dici poteſt abſciſio. Nā ab εφάρω
uerbo: quod eſt abſcindo deſcendit. unde figura dicitur quæ a principio dictionis litteram uel ſyllabam au-
fert: ut pone metum cytherea: pro depone: temno pro contemno: capiere pro decipere. Virgilius li. geor-
gicorū. i. Neq; inſidiis noctis capiere ſerenæ.

A pelles cum unico. p. & geminato. l. ſcribitur: fuit pictor eximius patria cons. & teſte Quintiliano libro. xii.
de inſtitutione oratoria ingenio & gratia quam in ſe maxime iactabat præſtantiffimus. Nam ut ait plinius li-
bro. xxxv. naturalis hiftoria: omnes prius genitos futurosq; poſtea ſuperauit. & picturæ plura ſolus prope
q̄ ceteri omnes contulit. Voluminibus etiam ad Perſeum diſcipulum ſuū editis quæ doctrinam eam cōtine-
rent. fuitq; Olympiade centefima duodecima. Huius quæ ſunt nobiliſſimæ picturæ dixit Plinius nō eſſe faci-
le dici: ſed ſumme laudauit Venerem ab eo pictam exeuntē e mari: quā poſtea romam adductam Diuus Au-
guſtus dicauit in delubro patris Cæſaris: quæ ἀνελευμένη uocatur uerſibus græcis. cuius inferiorem par-
tem corruptam: qui reſiceret non potuit reperiri. cōſenuit hæc tabula carie & aliam pro ea ſubſtituit. Nero
principatu ſuo de Rhotæ manu: de qua puto locutus eſt Ouidius libro tertio de arte cum dixit: Si Venerē
cous nunq; pinxiſſet apelles: Merſa ſub æquoreis illa lateret aquis. Verum & aliam Venerem eodem Plinio
inchoauerat cui ſuperaturo etiam illam ſuam priorem inuidit mors peracta parte: nec qui ſuccederet operi
ad præſcripta liniamenta inuentus eſt. Pinxit & Alexandrum magnum fulmen tenentem in templo epheſiæ
Dianæ: & fulmen extra tabulam uideri ſcribentes meminerint. & infra ſubdit idē auctor: pinxit quæ pingi
non poſſunt: tonitrua fulgura fulgura & ſimilia. Quare ut nonnulli ſerunt Alexander magn⁹ a nullo alio
poſſe pingi edicto poſito capitali edixit. fuit illi æqualis Ariſtides thebanus: ut in ea dictione uidebimus.

A pes cum unico. p. ſcribitur: uolatile notum eſt. ſed componitur dictio ex a quod eſt ſine & pes: quia ſine pe-
dibus naſcitur: dicēte Virgilio libro georgi. iiii. Trunca pedum primo: mox & ſtridentia pennis Miſcentur
tenuēq; magis magis aera carpunt. Reperit & apis in nominatiuo cum. i. latino. ut apud Ouidium libro me-
tamorpho. xiiii. Non apis inde tulit collectos ſedula flores. Et libro de ponto: Melle quod in caris attica po-
nit apis. ſed hoc perq̄rarum eſt. Quare in genitiuo plurali facit apium uel apum. & ab apis ut dixit Prifei-
anus in. vi. ſit diminutiū apicula. alii non ab apis: ſed ab apes deduci magis uolunt: ut ædicula ab ædes: ſe-
dicula a ſedes: cædicula a cædes: non apecula ædecula ſedecula cædecula. ſimiliter a fides teſte Seruio & Fe-
ſto non ſit fidecula ſed fiducula. Quare non uerum eſſe uidetur: quod contra Seruiū dixit Prifeanus in. iiii.
fiducula a fidis deriuatur: quod in nominatiuo ab antiquis inauditum eſt. unde ſic ſcribit Feſtus Pompeius
Fides genus citharæ dicta q̄ tantum inter ſe chordæ eius: quantū inter homines fides concordet. Non ergo
fidis ſed fides dicendum eſt: & ab eo fiducula: quæ parua eſt cithara uel chordula: ubi pars totum designat.
Quin & componitur cum cado & dicitur fidicen: ſicut cornicen ex cornu & cano: tibicen ex tibia & cano: tu-
bicen ex tuba ſimiliter & cano. Quæ omnia habent penultimam correptam excepto tibicen. In quo ſolo p
ſynæreſim duo. ii. breuia in unum. i. longum ſunt conuerſa. Nanq; debuerat geminari. i. & dici tibiicen: cu;
tibia habeat i ante a & ipſum a ſemper in huiusmodi compositionibus conuertatur in i ut cado incido: fa-
cio inſicio: tuba tubicen: iacio in iacio: quia remanſit primum i: & a quod ſequatur in ſecundum. i.
fuit conuerſum: ſic tibia tibiicen cum geminato. i. facere debuerat: ſed per ſynæreſim duarum. ii. breuium
in unā longam fecit tibicen. At de fiducula id rursus aduertendum eſt: q̄ in plurali non eandem ſignificatio-
nem detinet: ſed fiduculæ in plurali tortorium quoddam instrumentum eſt: ex duobus: ut reor & obliquatis
lignis compactum: uel ab extorquenda fide ac ueritate: uel a nerueis funibus uinculiſq; quibus ad illum
modum homines torquendi alligabantur. Et huiusmodi diminutiuoꝝ formæ tam penultimam q̄ ante-
penultimam corripiunt: excepta cuticula: quæ antepenultimam producit. ut Iuuenalis Combibet æſtiuū
contracta cuticula ſolem: quod eum facere metri neceſſitas compulit. Nam quattuor breues habens dictio
in heroico poni aliter non poterat. Quamuis Virgilius in hiſce nominibus quattuor breues habentibus ſo-
leat proceleumaticon ponere.

A pia cum. i. latino ſcribitur dicitur teſte Herodoto li. hiftoriarū. iiii. a ſcythis terra.

A pidanus cum. i. latino & unico. n. ſcribitur fluuius eſt unus ex quinq; principalibus theſſaliæ: ut refert He-
rodotus libro hiftoriarū. vii. & tarde fluere dicitur quouſq; illi commiſcetur enipheus: dicēte Lucano libro

- primo: *λέγυργιτε* raptō *Ἀπιδανὺς* nunquāq; celer nisi mixtus enipheos.
- A** pion cum .i. latino scribitur: fuit unus græcus historicus: qui teste Gellio Alexandri gesta descripsit. alter teste Plinio in proœmio naturalis historiæ: fuit grammaticus: quem Tyberius Cæsar cymbalum mundi uocabat. quoniam publicæ famæ tympanum potius uideri posset: q̄ immortalitate donari. hunc eundem dixit idem Plinius libro trigesimo eiusdem uoluminis umbras euocasse ad percunctandum Homerū: qua in patria quibusq; parentibus genitus esset. Non tamen ausum profiteri quid sibi responsi ediceret.
- A** pificion cum .i. latino scribitur: & habet accentum in penultima: nomen est uiri proprium troiani.
- A** plustre cum unico .p. & .t. non aspirato scribitur: uocabulum est græcum: compositum ex *α* quod est sine: & *ωλέω* nauigo: ac si navigationi necessaria non sint. Nam ornamenta sunt nauium: quæ ultra indigentiam nauigationis nauī adhibebantur: unde a quibusdam deriuatione latina *amplustra* cum .m. ante .p. uocantur: quasi teste Festo: amplius essent q̄ necessario usui euenirent: & sic primam longam necessario habet ut Iuuenalis in satyra Omnibus in terris: *Victæq; triremis Amplustre*. Cicero uero absq; .m. scripsit: & primam posuit breuem cum ait: *Nauibus assumptis fluitantia querere aplustra*. Germanicus uero Cæsar similiter in aratro *aplustria* cum prima longa & .i. in penultima scripsit cum ait: *Fulgens argoæ stellis aplustria puppis*. Nam licet faciat ablatiuum singularem in hoc *amplustri*: nominatiuū tamen pluralem non solum in .a. sed etiam in .ia. terminat.
- A** pocalypsis cum unico .l. sequente .y. græco: & in fine cum .i. latino scribitur: dicitur a nostris reuelatio. Nam componit̄ ex *ἀπό* præpositione: quæ in cōpositione dicit̄ re: & *καλύπτω* uerbo: qd' uel operio uel tego.
- A** pophæsis cum .ph. aspirato & .i. latino scribitur: dici potest latine abnuentia. Nam ex *ἀπό* præpositione .i. re: & *φάσις* quod est locutio: quasi responsio componitur.
- A** pocope cum .c. non aspirato scribitur: dici potest latine abscisio. Nam componitur ex *ἀπό* præpositione: quæ in compositione dicit̄ ab uel re: & *κόπτω* scindo. & tunc quoq; fit cum littera uel syllaba de fine dictiōnis aufertur: ut Virgilius libro georgicorum primo: *Libra die somnique pares ubi fecerit horas*. dixit die pro diei. Et libro æneidos primo: *Troas reliquias danaum atq; immitis achilli pro Achilles*. Ouidius similiter: *Affuit: & fertis tempora uinctus hymen pro hymenæus*. similiter *fat* pro *fatis*: & multa alia.
- A** poeryphus penultima cum .c. simplici & .y. græco scribitur: dici potest latine absconditus abditus. Nam ex *ἀπο* præpositione: quæ rem exaggerat: & *κρύφω*: qui est absconditus componitur.
- A** pocrifarius cum .c. non aspirato & .i. latino utrobiq; scribitur: dici potest a nostris responsalis. nam proficiscitur ab *ἀποκρίνωμαι* quod est respondeo: & *ἀπόκρισις* responsum.
- A** pœninus cum .ce. diphthongo & .i. latino scribitur: mons est qui ab alpibus proficiscens uniuersam italiā usq; in siciliā diuidit: dictus ab Hannibale pœno ut supra uidimus in dictiōne alpes.
- A** podoxis cum .i. latino utrobiq; & .x. consonante scribitur: traducitur a Quintiliano euidens probatio. Alii demonstrationem transferunt: & descendit a *λεῖκω*: quod est demonstro.
- A** pologia cum unico .l. & .i. latino scribitur: dici potest a nostris responsio uel excusatio. & inde apologeticō quod idem designat.
- A** pollonia cum duplici .l. & .i. latino scribitur: fuit nomen plurium urbium. quarum una fuit in epiro quatuor milibus passuum a mari distans: ut testis est Plinius libro quarto naturalis historiæ. Alia eodẽ teste fuit in creta. alia in syria: ut idem libro .v. monstrauit. alia teste Herodoto li. historiæ .iiii. fuit in thracia.
- A** pollo cum duplicato .l. scribitur: fuit Iouis filius ex Latona eodem partu cum Diana natus: qui mox ut infula delos exiit: & ad phocenses adit: Phytōnem serpentem qui matrem Latonam persecutus fuerat: sagittis confecit. Diuinationis & sapientiæ deus a poetis appellatur: medicinæque artis & herbarū uirium compertor ab Ouidio asseritur: quanquā Plinius libro septimo naturalis historiæ: *Chironem eius artis compertorem dixit: ut late in dictiōne Hippocrates uidebimus*. Citharam pulsans qua a Mercurio donatus fuerat: uuis canentibus præerat. Quare citharam tenens mitis dicebat̄. ut Horatius: *Condito mitis placidoq; telo supplices audi pueros apollo*. Nanque sagittis armatus nocuus putabatur. ut ostendit Homerus libro primo iliados: amauit primo *Daphnem*: post illam *Hiacynthum* puerum: quem cum secum disco luderet agente ex inuidia *Borea* interfecit. Vitiauit etiam *Cyrenem* *Penci* filiam: ex qua *Aristeum* suscepit: & plura quæ de illo loquuntur poetæ. Hunc pro Sole acceptum ab antiquis ostendit Macrobius in primo saturnaliū ex plurium auctorum testimonio: ut secundum Platonem dicatur ab *ἀπείλειν* τὰς ἀκτῖνας: id est a iactu radiorum. Secundum Chrysippum uero ὅτι μόνος ἔστι καὶ οὐκὶ πολλοί: hoc est quia solus est: & non multi. Nam πολλοί apud græcos multos indicat: & .a. quæ est prima Apollinis littera negatōem facit a multis. Vnde & Solem latini dicunt ut dixit Macrobius: quia tantā claritudinē sol⁹ obtinuit. Si qui alias interpretationes uidere cupiunt: in Macrobio legant.
- A** pollodorus cū duplicato .l. scribit̄: habetq; accentū in penultima. fuit pictor sua ætate maximus: hoc est noagesimatertia olympiade. hic teste Plinio libro .xxxv. naturalis historiæ: primus species exprimere instituit primusq; gloriā pēnicillo iure contulit.
- A** poplexia cū .x. consonante & .i. latino scribit̄: dicit̄ subita percussio ex qua sequit̄ mors. Ναζα πλῆκτω de

ducitur quod est percussio.

- A** poplēticus absque aliqua aspiratione & cum .c. ante .t. scribitur: traductum comperi enecatium ob ea quæ supra diximus.
- A** poria cū unico .r. & .i. latino scribitur: dicitur apud Latinos inopiā seu penuriā.
- A** postasia cū .t. nō aspirato & .i. latino scribitur: dicitur a nostris refugium uel rebellio. & inde apostata rebellis.
- A** postema cū .t. non aspirato scribitur: dicitur a nostris uomica siue pannicula: habetque accentum in antepenultima apud Græcos ἀποσμημα .i. recollectio.
- A** postolus cū .t. non aspirato & unico .l. scribitur: dicitur a nostris missus. Namque descendit a secundo aoristo uerbi ἀποσέλω quod est mitto: ubi uerbum perdit unum .l. ut uidebimus in dictione epistola.
- A** potheosis cum .th. aspirato scribitur: traductum ab antiquis quibusdam comperi est obsecratio: ita ut componi uelint ex ἀπό προpositione quæ aliquando ab indicat: & θεοσις diuinitas: quasi a diuinitate procedens. Vnde dixit Seruius in Daphnim: Apotheosim idem esse quod relationem in deos: quum scilicet hominem iter deos connumeramus.
- A** postrophe cum .t. exili & .ph. aspirato scribitur: dici potest latine conuersio. Nam figura locutionis est quam ad aliquem per secundam personam fit conuersio. ut te non alloquor Africane: cuius mortui nomen splendidi ac decori est ciuitati. tui clarissimi nepotes suo sanguine abluerunt inimicorum crudelitatem. ut ostendit Cicero in dignitatibus.
- A** postropis cum .i. latino ubique scribitur. & componitur ex apo propositione & σιπρω quod est sileo. Nam est quasi interceptum silentium. ut Neptunus ad uentos apud Virgilium libro .i. ænei. Quos ego sed motos præstat componere fluat. Nam subsilet punia uel quid simile. Similiter Terentius in eunucho: Ego ne illam quæ illum quæ me quæ non. Hoc est: Ego ne illam digner aduentu meo: quæ illum præposuit mihi: quæ me spreuit: quæ me non suscepit heri.
- A** potheca cum .th. aspirato & .c. simplici scribitur: dici potest repositorium uel reconditorium. unde apud iurisperitos obligatio genitum quoddam exprimit.
- A** pollydes cum duplicato .l. & .y. græco scribitur: latine deperditi dici possunt. Nam ab ἀπολλύω quod est deperdo descendit. Quo uocabulo usus est Vlpianus de legatis tertio quum ait: Deperditi quibus aqua et igni interdictum est fideicommissum relinquere non possunt. Quia nec testamentum faciendi ius habent: quum sint apollydes.
- A** pulia cum unico .p. & unico .l. atque .i. latino scribitur: habetque primam breuem: licet appulus appula appulum primam producat: & ob id per duplex .p. scribatur. quod ostendit Horatius in duobus uersiculis in libro tertio carminum quum ait:
Me fabulose uultur in appulo.
Nutricis extra limen apulie.
Sicque fere semper obseruatum annotaui. Namque Iuuenalis metri necessitate produxisse uidetur quum ait: Prouincia tanti uendit agros: sed maiores apulia uendit. Et Horatius in primo sermonum: Incipit ex illo montes apulia notos ostentare mihi. Et est apulia prouincia italiæ: mari adriatico contermina: inter dauniam scilicet & calabryam sequentibus deinde ex eo latere salentinis. Quamquam nonnulli & dauniam cum apulia esse uolunt: a Dauno scilicet Pylum filio cognominata: dicente Plinio libro tertio naturalis historiæ Apulia dauniorum cognomine a Dauno Diomedis focero dicta est. Quod de apulie parte intellexisse existimo quæ uersus forentanos extenditur: habetque loca ut dicunt aquarum indiga: quod Persius sensisse uidetur cum ait in secunda satyra: Nec linguæ tantum sitiat: canis appula quantum: ubi penultima breuis est.
- A** pricus cum .i. latino & .c. exili scribitur: dici potest latine solanus. Nam dicitio græca est composita ex a quod est sine & φρικη quod est frigus seu horror. Nam apud poetas & locus dicitur gaudens Sole. unde & homines aprici dicuntur. Virgilius libro georgicorum tertio:
Mitis in apricis coquitur uindemia saxis.
Persius: Aprici meminisse lenes. & inde aphricam dictam uoluit Festus.
- A** phrica cum .ph. aspirato & .i. latino atque .c. exili scribitur: interpretari potest sine frigore. Nam teste Festo descendit ab a quod est sine & φρικη frigus: ut in præcedenti dictione uidimus.
- A** pries cum .i. latino scribitur: fuit Pisanis regis ægypti filius: cui in regno successit. hic conspirantibus cum Amasi ægyptus. ut scripsit Herodotus libro historiæ secundo & regno & uita priuatus est. post quem Amasis regnauit: ille uidelicet contra quem Cambyfes Ciri filius pugnauit. Nam Amasis alius: de quo supra diximus longe ante regnauerat.
- A** phros cum .ph. aspirato sequente .t. scribitur: dicitur a nostris spuma. Et inde aphrodita Venus uocatur: quia de maris spuma a poetis concepta fertur. Similiter aphronitrum spuma nitri uocatur. Martialis in ultimo: Spuma uocornitri: dicitur & aphronitrum.
- A** ptotus absque aspiratione scribitur: dicitur a nostris sine casu: ab a quod est sine: & πτώσις casus.
- A** ra sine aspiratione & unico .r. scribitur: habetque apud Græcos accentum in ultima: & significat obsecrationem. uel secundum

Seruium præces. unde κατ'ἄρα imprecatio dicitur.

- A** rabus cum unico. r. scribitur: fuit teste Plinio li. vii. naturalis historiae: Apollinis ex Babylone filius: quæ quidam ut ait medicinam adinuenisse uolunt.
- A** rabia cum unico. r. & i. latino scribitur: regio est in asia iudæam ab ægypto determinans: sic quoque cognominata ut aliqui uolunt ab Arabo Babylonis: & Apollinis filio. At uero Solinus arabia: id est sacram interpretari dixit. hanc apud Ptolemæum in geographia triplicem esse comperio: scilicet quæ ea esse uideatur: quam Plinius libro. vii. naturalis historiae planam esse dixit inter Tigrim & Euphratē. Aliam uero dixit Ptolemæus petream. aliam desertam: ab arabia arabs & arab⁹ gentilia nomina deducunt. ut Virgilius libro vii. aeneidos: Siue geris inferre manu lachrymabile bellum Hyrcanis uel arabis uel parat. Quod ab eo quod est arabus: & ab eo quod est arabs: & ab hoc arabe facit arabus.
- A** rabarches cum. ch. aspirato scribitur & dicitur quasi arabum arches id est princeps: hoc est ex primis arabia Iuuenalis i prima satyra: Atque triumphales iter quæ ausus habere nescio quis titulos ægyptius atque arabarches.
- A** rathyree cum. æ. diphthongo & th. aspirato: sequente. y. græco scribitur: urbs fuit in peloponneso: quam amœnam esse dixit Homerus libro iliados secundo.
- A** rachne cum unico. r. & ch. aspirato ante. n. scribitur. Nam sic quoque a græcis & ab antiquis nostris scriptum comperi. At uero moderni illud. ch. in. g. ob lræ affinitatem conuerterunt: & aragne iam scribunt cum. g. ut supra uimus medium sit inter. c. exile & ch. aspiratum: & est uermis quidam qui telam intexere: & super eam ascendere descendereque consuevit. unde ab ἀράχων quod est ascendo: ut græci dicunt deducitur. Et ut dicitur poetæ fuerat uirgo e clydia lanificii peritissima: quæ cum Mineruæ in artificio se præponeret: ab illa in eiusmodi bestiolam conuersa fuit: de qua Ouidius libro metamorpho. vi. plene omnia pertractauit. Est etiam arachne urbs thessalia: quam teste Liuius libro. ii. de bello macedonico peneus fluminis alluit.
- A** ragne cum. g. ante. n. consuevit iam a nostris scribi: sed a græcis cum. ch. aspirato scribitur: & sic ab antiquis latinis scriptum semper comperimus: ut a græcis ἀράχνη: a latinis arachne: ut in præcedenti dictione uimus: & dicitur latine aranea. Virgili. libro quarto georgicorum: In foribus suspēdit aranea casset. & ut dicit Seruius: araneus etiam ab antiquis in masculino dicebatur.
- A** raris cum unico. r. in prima & altero in ultima atque. i. latino a græcis scribitur: fluuius est galliæ narbonensis qui cum a monte uogeso effluat: & per ediorum ac sequanorum fines transeat: tanta segnicie defluit: ut quoniam pergat uix dignosci possit. Itaque stagno similis per lugdunensem coloniam burgundiæ ciuitatem egreffus: ante urbis muros commiscetur rhodano: quo teste Lucano: Raptus uelocibus undis In mare fert ararim.
- A** rar idem est cum superiori fluuiio: sed per apocopam teste Pristiano in. vii. sic dicitur. ut Lucanus libro sexto Rhodanumque morantem Præcipit arar.
- A** rarus cum. u. uocali in fine: scytharum est fluuius. ut ostendit Herodotus li. historiæ. iiii.
- A** racynthus cum. c. exili sequente. y. græco: & th. aspirato scribitur: mons est Mineruæ sacer: quem quidem in attica regione esse dicunt: quod Virgilium tetigisse asserunt cum ait: Amphion diræus in actæo aracyntho. Alii uero non in attica: sed in boetia esse dicunt: & more pastorali Virgiliū fuisse locutum qui locus unum pro altero sæpe ponunt: ut similiter apud Theocritum sæpe conspicitur. Nonnulli uero in arcadia esse dixerunt. Solinus uero & Plinius libro. iiii. naturalis historiae acarnaniæ montem dicunt. Quare puto & in attica & in boetia: & in arcadia: & in acarnania eiusdem nominis montes fuisse. & Virgilium in actæo dixisse ut alios excluderet. Vel ut alii uolunt legendum est in actæo cum. c. ante. t. atque. æ. diphthongo: & non cum duplicato. t. quod sic quoque litoralem significat ab ακτή: quod est litus: quasi dicere uelit Virgilius in litorali aracyntho.
- A** ratrum cum. t. non aspirato scribitur. at ubi nos in secunda habemus a græci o ponunt dicentes ἀροτρον.
- A** ratus cum. t. exili scribitur: fuit ex asia Cilix poeta clarissimus: filius Athenodori ex Litophyle uxore: ut Carylus scripsit. didicitque a Zenone philosopho stoico odysseam Homeri. & apud Antigonum regem macedonum post Alexandrum moram traxit. Et cum astrologia ignarus esset: de astrologia librum elegantissimum scripsit: dicente Cicerone libro primo de oratore: constat inter doctos homines ignarum astrologia ornatis simis atque optimis uersibus Aratum de celo stellisque dixisse: & conscripsisse: cuius librum Cicero ipse & Germanicus Cæsar atque T. Claudius Cæsar sic enim inscriptum comperi hexametris uersibus in latinum traduxerunt. Ideo dicebat Ouidius: Cum sole & luna semper aratus erit. Putoque illum in tempore Theocriti extitisse. Cum Aratum in quadam sua ægloga inducat Philinum adolescentem ardentem amare & aliqua pro reditu Philini e chio deos precari: quæ ad astrologiam spectare uidentur.
- A** raxes cum. x. consonante scribitur: Est armenia fluuius: dicente Lucano libro septimo: Armeniumque bibit romanus araxem. super quo teste Seruio Alexander magnus pontem fecit: quem fluminis incrementa non multo post ruperunt. At Augustus firmioris pontem eum ligauit: quapropter in ipsius Augusti laudem dixit Virgilius li. aenei. viii. Et pontem indignat⁹ araxes est ου θερμωλον φαστο Τανάϊσ τε πύστυ: ut dicit Orpheus in argonautica: hoc est ex quo thermoo phasis tanaisque fluunt. quod sane ab aliis que loca postea diligenter perscrutati sunt: non esse ueque compertum fuit. Nam ut ostendit Ptolemæus araxes ex monte periardes armenia profluit:

& in mare caspium uersus orientem decurrit. At flumina quæ numerauit Orpheus ex aliis locis etiam non paruo spatio distantibus oriuntur.

Vrcadia cum.c.exili & .i. latino scribitur: regio est in peloponneso: & pars achaia inter mare Ioniũ & agæum disposita ab Arcade Iouis ex calistone filio cognominata. dicta prius teste Seruio parrhasia. ut tetigit Virg. li. aenei. viii. cũ ait: Parrhasio dictũ panos de morte licæi. i. more arcadico quod cognomẽ a ciuitate parrhasia assumpsisse puto: de qua meminit Homerus libro iliados. ii. in hac comperta fistula disparibus cicutis: & foraminib⁹ credit. In eadẽ sunt asini alii maiores & præstantiores. Ideo ait Iuuenalis in satyra: Et spes & ratio: Quod leua in parte mamillæ nil salit arcadico iuueni. i. asinino: & pauci sensus. In eadẽ palus ẽ lernæa ubi ab Hercule fuit hydra macata: ut in dictione hydra uidebim⁹. Fuit etiã in eadẽ regio ac silua nemea: ut uidebim⁹ in dictione Cleone. Itẽ & Plinio teste li. iiii. naturalis historia: Sunt i'ea montes plurimi. ut Pholoe cũ oppido. Item Cyllenæ lycæus: in quo lycæi Iouis delubrũ. Mænal⁹ Artemisius Parthenius Nonacris Erymanthus: & alii nõ ignobiles.

Archander cũ. ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro historia: ii. Danaï focer.

Arcesilaus cũ. c. nõ aspirato & unico. s. atq; .i. latino & sine aliquo diphthongo scribitur: fuit unus ex quinque duobus boetiorum: quod ad troiã cũ quinquaginta nauibus aduenerunt. ut ostendit Homerus li. iliados. ii. Alius fuit philosophus patria pitana⁹ Scythi filius. audiuit primo Autolicũ mathematicũ ciuẽ suũ: cum quo Sardis perrexit. deinde Xanthũ atheniensem musicũ. Post quẽ Theophrasti auditor fuit. Tum demũ in academia se ad Crantorẽ contulit. Et cũ in dicendo grauissimus eẽt: & in scribendo satis exercitat⁹: poetica quoque operam dedit. Amplectebaturque Homerũ maxime ex omnib⁹: cuius adeo studiosus erat: ut semper ante somnum eius aliqd legeret. Pindarũ quoque dicebat eẽ in primis idoneũ implere uocẽ. Verborum quoque ac nominũ copiam præbere. Et multa de illo locutus est Laertius. Obiit tandẽ teste Hermippo cũ merũ imodice hauisset: ac per id offendisset ætatis suæ anno septuagesimo quinto. Fuerunt & alii Arcesilai. Vnus poeta prisca comœdia. alius elegiæ itidem poeta. alius sculptor.

Arcesius cũ. c. exili & unico. s. atq; .i. latino scribitur: nomẽ est uiri propriũ: cum quo Vlyxes nõnulla tractauit. ut ostendit Homerus libro. xi. odyssæ.

Archemolus. cũ. ch. aspirato & unico. l. scribitur fuit Rhæti filius Marubiorum regis in italia: quod cũ teste Seruio supra aenei. filio nouerca Casperiã sup iduxisset: stuprauit illã priuign⁹. Quo cognito cũ cum pater persequeretur: & ad pœnã uexaret: fugiens ille se ad Turnum contulit. ut eodẽ libro ostendit Virgilius.

Archemorus cum. ch. aspirato scribitur: fuit lycurgi Nemeæ regis filius: hic Hypsipylem nutricẽ habuit: quæ cũ sitientibus græcis ad expeditionẽ thebanã euntibus: fontẽ langiam mōstraret: & sup uiridanti herba puerum Archemorum reliquisset: a serpente morsu affectus occubuit. unde fons ille archemorus dictus fuit: & annu⁹ agon iuxta illũ in ei⁹ honorẽ exercebat: de quo Iuuenalis in fine satyræ. Et spes & rō meminit cũ ait: Di ceat patriã nomẽque nouerca Archemori: hoc est Hypsipyles: quæ nouercale ritu pueri sine custodia derelicta.

Archela⁹ cum. ch. aspirato scribitur: fuit unus Antenoris troiani filius: quem Homerus libro iliados secũdo: rei militaris peritissimum dixit. Alius fuit Atheniensis philosophus: seu ut alii dicunt milesius. habuitque patrem Apollodorum. Et fuit auditor atque successor Anaxagoræ. hic primus ex Ionia physica philosophiam athenas inuexit: & appellatus est physicus: Socrate Aethicẽ introducẽte: quãque hic Aethices rudis non fuit. Nãque de legibus philosophatus est: & de Honesto & æquo. porro Socrates quod sumpta ab eo propagaue rit: inuenisse putatus est. Alius fuit geographus: quod omnẽ ab Alexandro peragratã terrã descripsit. Alius teste Laertio naturæ propria uersu tradidit. Alius etiam qui oratoriam artẽ scripsit.

Archepolemus cum. ch. aspirato & .t. simplici: hoc ẽ sine aspiratione scribitur fuit filius Iphiti: & auriga Hectoris suffectus Enipeo interfecto a Diomede: ut in ea dictione uidebimus.

Archetypus cum. ch. aspirato & .t. simplici atq; .y. græco scribitur: apud nos dici potest exemplaris. ut Iuuenalis in secunda satyra: Et iubet archetypos pluteum seruare cleantes. Nam componitur ex arche: quæ est principalis: & typos figura: quasi ex principali & naturali figura trahantur. Iuxta Virgilius libro sexto: Viuos ducent de marmore uultus. Martialis in duodecimo: sic tanquã tabulas scyphosque paulæ: Omnes archetypos habens amicos.

Archia cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: dicitur apud nos principatus: & inde archos princeps. Quin & nomen proprium ut pro Archia poeta.

Archigenes cum. ch. aspirato & .i. latino scribitur: interpretari potest princeps generationis: & licet nomen proprium sit medici contra quem Galienus sæpissime in libris suis inuexit: communiter pro græculis: aut similibus accipere consueuimus: qui se præ omnibus sui generis sciolos ostendebant. ut in dictione protogenes quæ idẽ fere designat apparebit: Sed de eo medico: aut simili intellexit Iuuenalis cũ in satyra Credo pudiciã de mulieribus romanis locutus ait: Tunc corpore sano aduocat archigenem.

Archilochus cum. ch. aspirato tam in antepenultima quã in ultima scribitur: fuit unus Nestoris & Eurydices filius. ut ostendit Homerus in odyssæa: hic patrẽ in expeditione troiana secutus: & uiriliter pugnas a Memnone: ut quidam uolunt: interfect⁹ fuit. Alii asserunt eum cum Achille in tẽplo Thymbraei Apollinis a Paride ob-

truncatum. de quo Iuuenalis in satyra Omnibus in terris de Nestore cum loqretur ait: de legibus ipse q̄ratur Fatorum: & nimio de stamine: cum uidet acris Archilochi barbā ardentē. & reliqua. Alius fuit siculus: q̄ arciā urbē cōdidit. ut testat Solinus. Alius fuit poeta lacedæmonius romæ regnante Tullo Hostilio. ut dixit Cornelius nepos: i quo teste Quintiliano li. x. de institutiōe oratoria: summa uis elocutiōis fuit: tum breues uibrantesq; sententiæ plurimū sanguinis ac neruog. Huic Lycāber despōsare Neobolē natā pmiserat. Quā cū alteri nuptū daret: adeo moleste poeta tulit: ut metrū adinuenerit iambicum: quo Lycambri obprobria oibus decantaret: dicēte Horatio in poetria: Archilochū pprio rabies armauit iambo: Hunc focci cōepere pedē grandefq; cothurni. Quibus uulgatissime decantatis: Lycamber & filia atq; uxor se laqueo suspēderunt. Quos sane libros teste Valerio de feueritate ob impudicā lectiōne iusserunt lacedæmones ex urbe tolli: & ipse in exilium missus est: dicente Ouidio in Ibin.

Vtq; repertori nocuit pugnantis iambi:

Sic fit in exilium lingua pterua tuum. Et ut ostendere uidef Plinius li. vii. naturalis historiae: fuit deinde interfectus. eius uerba sunt Archilochi poetæ interfectores Apollo arguit delphis.

Archimedes cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: fuit Syracusanus in omni geometria ante alios mira subtilitate laudatus: ut testat Apulegius li. i. de Magia: Cuius mortē late descripsit Plinius li. ii. naturalis historiae. Nā captis Syracusis p̄ditionē: quā cōtra uim Marcelli romani diu defenarat: cū oīa euerterent hostes: ipse diametros suos in puluere obliqnās: a praterente milite incognitus occisus ē. hic teste Cicerone libro tusculanarum. i. fuit primus speræ fabricator. Quod Laertius Anaximandro attribuit: hic de cylindro opus eximium scripsit: quod nup̄ cōpertum Nicolaus quintus summus pōtifex in stilum latinum traduci fecit.

Archytas cum. ch. aspirato & y. græco atq; t. simplici scribitur: fuit Mnesagoræ siue ut Aristoxenus ait Estici filius tarētinus patria & philosophus pythagoric⁹ nobilissimus. hic Platonē cū a Dionysio necandus eēt: per epistolā eripuit. Admirationi summæ apud plurimos habitus ē in omni uirtutis genere. Præter hūc teste Lærtio alii tres fuere unus mitylænus musicus. Alius qui de agricultura scripsit. Tertius epigrammatum poeta. quartum plæriq; addunt architectum: cuius proferunt librum de machina.

Architriclinus secunda cū tantūmodo aspirat: & cū i. latino utrobiq; scribitur: dicitur is q̄ in aula discubentium principalis habet: & cōponit ex dictionibus tribus: prima archi quæ principalē indicat: secunda ē tris: quæ indicat tres: tertia est κλίη: quæ lectos significat: seu toros. Nā in aula tres toros in tribus aulae dimētionibus collocabant: ubi cōuiuantes discubere cōsueuerunt. unde ait Iuuenalis in satyra Si te p̄positi: Tertia ne uacuo cessaret culcitra lecto: Vna simus ait. & reliqua. Et in prima satyra idē poeta ait: Optima siluaḡ interrea pelagiq; uorabit Rex horū: uacuisq; toris tantum ipse iacebit: sed quonam pacto triclinium ab antiq; tractum sit: in ipsa dictione uidebimus.

Archimagirus cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: dici potest a nostris principalis cocus. Nam cōponit ex archi quod est principale: & μαγειρος cocus.

Architectus sola antepenultima cum aspiratione atq; i. latino scribitur: dicitur qui præest structuris ædificiorum: quasi principalis Τέκτων idest faber.

Arcos cū. & exilib⁹ scribitur: dicitur a nostris urfa. & inde arctos borealis Stadius Nec arctos aufim sperare triūphos. Arcticus polis similiter borealis dicitur: de quo locut⁹ Cicero li. ii. de natura deoḡ ait: Hūc circū actōe duæ ferunt nunq; occidētes. Ex his altera apud graios cynosura uocat: altera elice: ut in illis nos dictionib⁹ ostēdemus. Nā elice maior ē urfa: quæ & Calisto uocata fuit: ut in dictione Calisto uidebimus. hāc teste Iginio pelopōnesii ueluti suā nauigādo obseruant. Cynosurā uero Aglastones unā de Iouis nutricib⁹: ex idæis nymphis fuisse dixit: q̄ minor arctos a quodā phœnice primitus appellata fuit: ut testis ē Iginus. Quāobrē phœnices nauigando magis illam q̄ alteram obseruare rettulit: quia a suo inuentore comperta fuit. unde Leander apud Ouidium decimosextimo epistolarum heroidum ait: Non sequar aut elicen: aut qua tyrus utitur arcton. Bublica non curat sidera noster amor. Et libro. iiii. de fastis ait.

Esse duas arctos quarum cynosura petatur

Sidonii: elicen gratia carina notet. Et ut ait Parmeniscus tēporib⁹ Homeri elice arcti nomē accepit: cū prius plaustrū diceret: quā utroq; noie & arcton: & plaustrū noiauit Homerus: quod græce ἀμαξία dicitur. Cui⁹ sane cā hāc p̄dita ē. Nā cū septē cōspiciāt stellæ duæ q̄ pariles: & maxie in uno loco uideēt: p̄ bolus habitæ sūt. Reliquæ uero qnq; plaustrū ipm̄ simulare dicūt. Ita & qd̄ pximū huic ē signū bootē noiare uoluerūt. ut. T. Claudi⁹ Caesar i phœnomia Arati: Tardus in occasu seq̄ sua plaustra bootes. i. boū agitator. Alii arctophylata uocauerunt: quasi ursam sit obseruans: & custodiens. hunc filium ipsius ursæ Calistonis: poetæ nostri dixerunt: & ad cælum cum illa tractum: ut uidebimus in dictione Calisto.

Arcophylax cū. & exilib⁹ & y. græco scribitur: dicitur arctōe siue ursæ phylax. i. custos: ut li. ii. de natura deoḡ uersus referens arateos ait: Arcophylax uulgo qui dicitur esse bootes ut in dictione bootes uidebimus.

Arcurus cum. & non aspiratis scribitur: Stella est quā ursæ caudā interpretari libet: eo quod in cauda ipsi⁹ ursæ locata dicatur. De qua Cicero libro secundo de natura deoḡ uersus referens arateos inquit. Stella micans radius arcturus nomine claro.

- A rdiscos cum .i. latino & .c. exili scribitur: fuit teste Aristarcho in theogoniam Hesiodi fluuius in scythia: quem Herodotus libro historiaru .iiii. per odyrsos populos scythia: profluere dixit.
- A rdis cum .y. graeco scribitur: fuit Gygis lydog: regis filius: post quem teste Herodoto li. historiag: .i. & ipse regnavit.
- A reopagus cum unico .r. scribitur: dictio est composita ab $\alpha\rho\epsilon\omicron\sigma$ quod est Martis: & $\omega\alpha\gamma\omicron\sigma$ uicus. Nam uicus erat athenis: a templo Martis sic cognominatus. primum iudicium capitis actum fuisse dixit Plinius circa finem libri .vii. naturalis historiae. Et inde areopagita: illi dicebantur: qui athenis in templo Martis: quod erat in areopago iudicabant: quod iudicium exquisitissimum habebatur.
- A rete huius Aretes: uel Areta huius Aretae utriusque comperit: & recte dicitur: ac cum unico .r. & .t. non aspirato scribitur: fuit uxor Alcinoi regis phaeacum: ut plurimum in locis ostendit Homerus in odyssaea. Quare cum esset Vlyxes apud corcyra in conuiuio Alcinoi: & cum aliis aliisque phaeacum populis enarraret Polyphemum quosdam ex sociis eius deuorasse: ac si derisoria locutus fuisset uerba & mendacia ipsi Aretae uideri poterant: dicente Iuuenale in satyra Quis nescit uolusi attonito cum. Tale super coenam facinus narraret ulyxes. Alcinoos: bile aut risu fortasse quibusdam mouerat: ut mendax aretae logus .i. uelut mendax esset: logus .i. sermo qui Aretae uxori Alcinoi dirigebatur. fuit & eodem nomine altera filia superioris Dionysii & ex Aristomache sorore Dionis & interpretatur $\alpha\rho\epsilon\tau\iota$ id est uirtus.
- A rethusa cum .th. aspirato & unico .s. scribitur: fuit uirgo uenatrix Dianae comes. ut dixit Ouidius li. metamor. v. Quod Virgilius tetigisse uidetur li. georg. .iiii. cum ait. Et tandem positus uelox arethusa sagittis. Quae cum forte in alpheo flumio se lauaret: a deo fluminis Alpheo comspecta adamat: quam ille detinere conatur: sed diffugientem illam deus sui fluminis circuituibus insequitur. Sed ipsa implorato Dianae subsidio: in fonte sui nominis conuersa est. Cuius undis cum alpheus commiscere se uellet: illa uero per subterraneos meatus diffugeret usque in siciliam persequitur. Quod fide fabulae experientia praestasse uidetur. Quae dephensum est expurgameta hostiag: quae apud helidem in ludis olympiacis mactabatur: cum in alpheum delapsa esset in siciliam usque ad fontem arethusam scaturire conspiciebatur. Sane in glossulis Aristarchi super .xiii. odyssaeae Homeri librum comperit: quattuor in diuersis mundi partibus fuisse arethustios fontes. Vnum apud syracusas. Alterum apud smyrnam. Tertium in chalcidia. Et quartum in ithaca. Et ab arethusa arethustis patronymicum femininum deductum est. ut Ouidius libro factorum quarto: Vtque syracusas arethustidas abstulit armis Claudius.
- A retho cum .th. aspirato scribitur: fuit rex in arna ciuitate boetiae: & pater Menesthii: ut in ea dictione uidebimus.
- A rgethoni cum .th. aspirato scribitur & .i. latino: fuit teste Herodoto li. historiaru .i. tartessiorum tyrannus.
- A rgetia cum .i. latino scribitur fuit Adraasti regis argiuorum filia: & Polynicis thebani uxor: de qua Statius li. i. & .iiii. thebaidos plura locutus est. Altera eiusdem nominis fuit Argiuis ueneranda sacerdos: ut uidebimus in dictione Bito.
- A rgetius cum .i. latino & unico .l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiaru .vii. urbs emathiae: non longe ab hostiis strymonis uersus occidentem.
- A rgetippe cum .i. latino & geminato .p. scribitur: populi sunt ultra sauromatas & budinos & hiros. ut ostendit Herodotus libro historiaru secundo.
- A rgyrondes cum .y. graeco scribitur: fuit teste Aristarcho super Hesiodum fluuius in atolia: quasi sit argyros id est argentum $\alpha\rho\epsilon\gamma\omicron\sigma$ id est periculosum.
- A rgos cum .o. apud nostros seruata litteratura graeca scribitur: & in singulari generis est neutri. ut Horatius: Aptum dicit equis argos dicitque mycenae. In plurali uero numero masculini ut hi argi: nomen est urbis unum quod est in attica non longe ab athenis: de qua in dictione attis uidebimus. Alteri uero in thessalia siue pelagica: quod argos pelagicum Homerus uocat: comditum teste Plinio li. vii. naturalis historiae a Phoroneo. de quo Lucanus in .vi. Vbi nobile quod da Nunc super argos arant. Aliud est teste eodem libro .viii. in achaia hippium cognominatum: supra locum lerna: a mari octo milibus passuum distans: & nouem addit a mycenis a quo regnum argos: & graeci ipsi argiui cognominati sunt. Nam ab argos argiuus deducitur: quod cum .i. latino scribitur: quaeque apud graecos sit. et diphthongum & scribat $\alpha\rho\gamma\epsilon\iota\omicron\sigma$: sed nos diphthongum ipsam in .i. longa commutamus. Adde res in super .u. consonas loco aelici digammae: quod antiqui aoles iterponebant iter diphthongum & sequente uocali ut supra uidimus: cum de .u. littera tractarem. Nonnulli uero ex latinis diphthongum ipsam in .e. conuerterunt: nec .u. consonas addere uoluerunt: sed dixerunt argeus. ut Horatius li. carminum .iiii. Tybur argeo positum colono. Proferunt etiam per aduerbio in plurali ut Plinius circa finem libri .xvi. naturalis historiae: argis inquit olea etiam nunc durare dicitur: ad quam lo in uacca mutata Argus alligauerat. haec ille. ob quod puto dixisse Virgilium libro georg. .ii. Viuacis oliuae.
- A rgonautae cum .t. exili scribitur: dicti sunt heroes illi qui cum Iasone ad expeditionem in cholchos sunt profecti: sic quoque cognominati ab naue: quam in nauigauerunt: quae argo dicta fuit. Naui uero teste Diodoro siculo li. historiag: v. argo dicta erat: ut quidam asserunt scriptores ab argo eius architecto: qui etiam inter nauigandum eius refarcienda curam caperat. Alii ab eius uelocitate: quam antiqui argon appellabant. fuitque eodem Diodoro teste iuxta pelion aedificata magnitudine atque apparatu longe maiori: quam quae ad eam diem fieri consueuerant. Erat enim antea paruag: nauiculae usus. At huius eximia magnitudine stupentibus omnibus diffusa per graeciam eius rei fama multos egregios adolecentes ultro ad certamen: & eius belli communionem allexit Iason in aquam deductam naue cum necessariis ad nauigandum rebus: optios cogitque secum iret elegit numero quattuor & quadraginta. Ex eis uero clarissimi erant castor: & Pollux: Hercules: Telamones: Orpheus: Atlantes: Schineus: praeterea Thespei filii: & ipse nauigii auctor

- Iason Sane argonautarū hystoriā quā plures describere: & poetæ maxime ex græcis quæ quos legi: Orpheus ipse quæ inter fuit: quæquæ nō illi⁹ opus dicat Aristoteles. Itē Appollonius late materiā ipſam pſecutus est. Ex latinis uero Ouidius in li. metamor. Et clarissimus ille poeta Valerius Flacc⁹: quæ diuino carmine rē omnē ipſe argonautæ explicuit. Ex historicis Diodorus sicul⁹ & Trogus Pompeius: quæ imitatus est Iustinus.
- A**rgiripa cū. i. latino utrobique & unico. p. scribitur. Nec ab ἀργυροσ: quod ē argentū deducit. Sed ab Argoripo oppido apuliz a Diomede cōdito hoc ē argos πικρον. i. iactū siue fundatū. Sed postea teste Seruio sup x. aenei. nomē uetustate corruptū ē: & factū ut ciuitas argiripa diceret. Et sic illā uocauit Virgili⁹ cū ait: Ille urbē argiripā patriæ cognoie gentis Victor gargani condebat iapygis aruis. Sed rursus corrupto uerbo arpos dicta fuit. Virgi. li. x. Quæ causa attraxerit arpos. Dicit etiā a Virgilio arpi in plurali. ut eodē li. x. Atque iterū in teucros ætolis surgit ab arpis Tydides. & libro. xi. Non erit auxilio nobis ætolus & arpi.
- A**rpos & arpi sine aspiratiōe principii scribitur: nā nō ab harpazo uerbo græco & aspirato: quod ē apud nos rapio descendunt. Sed ab hargos & argiripa: ut in præcedenti dictione uidimus: deducta sunt.
- A**rgissa cū. i. latino & duplicato. f. scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados urbs in theſſalia.
- A**riæus cū. i. latino & æ. diphthongo in penultima scribitur: nomen fuit excellentis uiri proprium.
- A**riannes cum. i. latino & duplicato. n. scribitur: fuit nobilissima armeniz ciuitas.
- A**riathis cum. i. latino utrobique. & th. aspirato scribitur. nomen est proprium hominis.
- A**riabignes cum. i. latino utrobique: fuit Darii filius ex filia Gobryæ: qui una cum Praxaspe & Megazabo præpositus fuit dāssi Xerxis.
- A**riapithes cum. i. latino utrobique & th. aspirato scribitur: fuit scytharū rex: cui fili⁹ Scylla in regno successit.
- A**riadne cū. i. latino & d. ante. n. in eadē syllaba scribitur: & a nostris & græcis auctori⁹ dicitur: quā inficiū quidā moderni Adrianā uocāt: quod uocabulū apud nullos auctores cōpertū est. Sed Ariadne a Prisciano ponit. Et a Seruio nōnullis i locis declinari docet. fuit Minois cretæ regis filia ex Pasiphæ cōiuge: dicēte Homero li. xi. odyſſæ καλλιπάρια δὲ νηὸς κόρυνη κούρη κίχνη: hoc est formosamque Ariadnen filiā Minois. hæc Theseū Aegæi athenæ regis filiū cretā missuz deuorādū a Minotauro amauit pdite. Et cū iuuate Dædalo eius cōtubernio fungeret: suscepta fide quod ab illo reciperet in cōiugē: & una Phædrā sororem p Hippolyto filio trāsportaret: suo cōsilio ducto filio i labyrinthū itrauit: ubi mactato Ninotauro noctū clā Ariadnen & Phædrā sup nauis ipositis uictor aufugit. Ariadnen deinde a se corruptā (asportata Phædra) dormientē reliquit in chio insula maris ægæi. ut Ouidio li. viii. metamor. placuit. Vel in naxo eiusdē maris insula. ut scripsit Seneca in Oedipo. experrecta tādē Ariadne cū se cognosceret derelictā: ululatu maximo litora cūcta replebat. Sed cum tunc Bacchus fecus insulā nauigaret: uisam iuueculā recepit: & uxorem sibi coniunxit: dicēte Seneca in Oedipo: Naxos ægæo redimita ponto. Tradidit thalamis uirginem relictam. Meliore pēsans damna marito. Ex hac Bacchus Thoantē insulæ lemni regē genuit. Donauitque illā Venus corona a Vulcano fabricata: quā Bacchus nouem stellis ornatam in cælo locauit. De qua plura alia Ouidius in præfato libro. viii. & plura in libro fastorum scripsit.
- A**riandes cum. y. græco scribitur: fuit ægypti pro Cambyse præfectus: qui teste Herodoto libro hystoriarum tertio: a Dario postea interfectus fuit.
- A**ricia cū. i. latino utrobique & c. absque aspiratione scribitur: fuit ex attica regione puella: quæ primū ab Hippolyto dilecta: cum postmodū ab Diana in italiam translatus ille fuisset: eius uxor facta fuit: qui ea loca inhabitauerunt: quæ ab urbe roma ad eius usque nominis urbem ab Archilo postea siculo conditam memoribus: ut plurimū intercepta erat: dicente Ouidio libro. iii. fastorum. Vallis aricinæ silua præcinctus opaca. Est locus: antiqua religione sacer. Hic iacet hippolytus furiis distractus equorum Vnde nemus nullis illud aditur equis. At in ea ciuitate quæ decem tantūmodo milibus passuum distat ab excelsa nemoralis aricia roma. ut dixit Lucanus in quinto. Orestes oraculo monitus: simulachrū scythicæ Dianæ: quod de taurica regione extulerat: priusque argos peteret consecrauit. Ab aricia autem aricinus deriuat: ut Iuuenalis: Dignus aricinos qui mendicaret ad axes.
- A**rii cum. i. latino scribitur: sunt asiæ scythicæ populi. ut ostendit Herodotus libro hystoriarum quarto.
- A**rimaspi cū. i. latino scribitur: populi sunt teste Herodoto libro hystoriæ. iiii. in scythia asiæ uersus septentriōnē unicū tantūmodo oculū in media fronte tenētes. Et ut idē auctor psequitur. Arimaspi dicuntur ab arimo: quod scythæ lingua unū dicit & spu oculū quasi unū oculū habētes. Et ut pgit hi cū gryphib⁹ alitibus ferocissimis cōtinua bella gerūt. Nā erūt gryphes ex cuniculis smaragdos & auge quæ ui capiūt arimaspi: dicēte etiā Luciano li. iiii. Auroque ligatas Substringens arimaspe comas.
- A**riomardus cum. i. latino scribitur. fuit teste Herodoto Darii filius.
- A**riion cū. i. latino & unica. r. scribitur: fuit citharædus optimus ex insula lesbos: & artis suæ gratia Periandri corinthiorū tyrāni amicus. de quo Herodotus li. hystoriæ. i. Plinius li. ix. suæ naturalis hystoriæ. Gellius li. xvi. noctium

noctium atticarum historiam late rettulere: quae breuiter comprehensa talis est. Hic ob diuitias quas in Sicilia & Italia sua arte conquisiuerat: a nautis eum corinthum reportantibus: se praecipitare in mare coactus est & a delphine exceptus in laconiam ante nautas ipsos deportatus corinthum adiit: ubi re cognita & illis ad supplicium traditis: bona sua quaeque recuperauit. Quare dixit Virgilius in Damone: Orpheus in siluis inter delphinas arion: cuius prima semper breuis est. At in Orione quaedam longa est: & quaedam breuis. ut Virgilius libro aeneidos. iii. Armatusque auro circūspicit oriona. ubi spondeus quantum detinet locum. Breuis uero ab eodem ponitur. l. i. cum ait: Cum subito assurgens fluctu nimbofus orion. In uada caeca tulit. Et Lucanus libro. i. Eniferi nimum fulget latus orionis.

- A** riobarzanes cum. i. latino & z. consonante scribitur: fuit cappadocum rex qui Pópeio magno in pharsalico bello sauit.
- A** risbe cum unico. r. & i. latino scribitur: fuit teste Homero in iliados. ii. urbs phrygiae iuxta pontum. Et alibi dicitur illam ab Achille funditus euersam fuisse: quia troianis auxilia miserat. de qua Virgilius in aeneidos. viii. Poecula deuicta genitor quae caput arisbe. fuit etiam eodem nocte concubina quaedam Priami.
- A** ristaeus cum. i. latino & t. exili sequente. & diphthongo scribitur: fuit Apollinis ex Cyrene filia Penei regis arcadiae filius: hic deinde in arcadia regnauit: & primus apium ac mellis usum lactisque coagulum demonstrauit. Vltimusque olei & alia quae plura adinuenisse rettulit Iulianus libro. xiii. sui epitomatis.
- A** ristagoras cum. i. latino & t. exili scribitur: fuit teste Herodoto libro historiarum quinto praefectus exercitus Darii contra graecos.
- A** ristomynus penultima cum. y. graeco scribitur: nomen est uiri proprium.
- A** ristippus cum. i. latino utrobique scribitur: & t. non aspirato atque duplicato. p. Vege secundum communes graecorum regulas cum. th. aspirato scribi deberet: sed ne aliunde quam ab aristos compositum credatur: praualuit consuetudo: ut cum. t. exili scriberetur. fuit philosophus cyrenaeus & Socratis discipulus. Is teste Cresio Phanio pipatetico primusocraticorum philosophiam deduxit in quaestum: habuitque ingenium ad omnia facile & paratum: ob quam maxime a Dionysio probabatur. Cuius plurima dicta: & promptissima & uaria rettulit Laertius Contra quem Plato librum in uoluptate scripsit. Cuius ille assertor erat. Quare Timon illum ut nimium delicatum arguit: a Diogene uero regius canis dicebatur. Quorum disceptationem Horatius posuit in epistola decimo octaua. Alius fuit Aristippus teste Laertio qui arcadiae historiae scripsit. Tertius qui eo quod a matre doctus fuerat: Matrodidactus dictus fuit. Quartus ex noua academia profectus.
- A** ristides cum. i. latino utrobique & t. exili scribitur: fuit atheniensis Lysimachi filius: aequalis fere Themistocli. Quare cum eo de principatu contendit: obtrectaruntque inter se: in quibus duobus cognitum est quanto antestaret eloquentia innocentiae. Nam cum teste Aemilio Probo Aristides abstinentia & uirtutibus: unus post hominum memoriae: quem quidem audierim cognomine iustus sit appellatur a Themistocli tamē eloquentia adeo collabefactus est ut exilio decem annos multaretur. Vege postquam Xerxes in graeciam descēdit: sexto uero anno qui erat expulsus: plebs cito in patriam restitutus est. Hic quia fuerit abstinentia nullum est certius iudicium: quam cum maximis rebus praesensisset in tanta paupertate decessit: ut quo effertur uix reliquerit. Fuit & alter Aristides thebanus pictor insignis: & quem aequalē Appelli dixit Plinius libro. xxxv. naturalis historiae. Is ut inquit omnium primus animam pinxit: & sensus hominis expressit. quos graeci πρῶτον: hoc est perturbationes uocant. Durior paulo in coloribus. Cuius unam tabulam Attalus rex centum talentis emisse traditur.
- A** risto cum. i. latino & t. non aspirato scribitur: pater fuit Platonis a codro Melanthe filio: qui a Neptuno itidem sanguinem trahere Trasilo teste memoratur ducens originem.
- A** ristomache cum. i. latino & t. exili & ch. aspirato scribitur: fuit uxor Dionysii.
- A** ristonicus cum. i. latino utrobique & t. ac. e. exilibus scribitur: fuit enenis ex ephesia pellice filius.
- A** ristophorum cum. i. latino & t. non aspirato scribitur. Vas est in quo prandium defertur. Nam componitur ex ἐπίστον quod prandium indicat: & πορῶ ποτό: diciturque latine discus ut quidam uolunt: quod esse etiam graecum ostendit Iulius Pollux: ut in ea dictione uidebimus.
- A** ristoteles cum. i. latino & t. exili utrobique sequente. e. in penultima scribitur: fuit philosophus summus ex oppido stragya: obscuro quidem per se nisi quod huius uiri claritate refulsit. patrem habuit Nicomachum medicinae artis professorem. Referebaturque genus paternum in Machaonem Aesculapii filium continuata atque certissima successione. Quin & ipse Nicomachus apud Amyntam macedoniae regem Philippi patrem magno loco positus est. Matrem habuit Phestiada non obscuri generis. hic prima aetate in macedonia enutritus est. Sed cum adoleuit anno (ut phibent aetatis suae) xvii. athenas se contulit. Platonem uiginti annis audiuit. Nullam scientiam reliquit: quam non perfecte attingeret. Quare non solum poeta & orator summus: sed philosophus maximus euasit. Mortuo Platone ad Hermiam Atarnei tyrannum profectus: triennio fere apud illum desedit. Inde in macedoniam a Philippo euocatus: decem ferme annos circa disciplinam Alexandri fuisse traditur. Sed Alexandro in asia cum exercitu profecto: ipse athenas rediit: & tredecim annis in lycio florētissime docuit. Tandem communi illa philosophorum inuidia accusatus quod non recte de diis sentiret. Metuens ne ut quondam Socrati: sic etiam sibi in iudicio pereundum foret: deferta sui defensione chalcidem abiit: ubique de caetero fuit quoad uita discessit: ut omnia copiose & eloquentissime rettulit coterreneus meus Leonardus Arretinus in uita quam de illo edidit. hic idem ut ait Hieronymus presbyter

- scribes ad Eustochiū de uita monachage: absq; dubitatione pdigiū fuit grādeq; miraculū in tota natura. Cui ut pgit pene uidet infusum qe qd naturaliter capax ē gen^o hoīm. Sane teste Laertio: octo fuerūt Aristoteles. Prim^o hicipe: quē teste Gellio in .iii. noctiū atticage: traditum est libros pauculos Speusippi philosophi post mortē ei^o emisse talētis atticis trib^o. Ea summa inqt Gelli^o: sit nūmi nostri sextertia duo & septuagita milia. Secūd^o q athenis rēpublicā āministrat. Hui^o ut ait adhuc extāt oratōes elegātissime. Terti^o q in iliadē Homeri scripsit. Quart^o orator siculus: q ad panegyricū Socratis rescripsit. Quint^o q dictus ē Mythus Aeschini socratici necessarius. Sextus cyrenaicus q poetica scripsit. Septimus pædotriba: cuius meminit Aristoxenus in uita Platonis. Octau^o grāmatic^o obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur.
- A**ristoxenus cum .i. latino & .t. sine aspiratiōe atq; .x. cōsonāte scribitur: fuit musicus. & teste Gellio in quarto noctium atticarum: uir litterarum ueterum diligentissimus Aristotelis philosophi auditor. idem teste Cicerone animam nil aliud atq; hermoniam esse dixit.
- A**rtachas cum .t. exili & .ch. aspirato sequente. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Herodoto li. historiāz. vii. dux magnus in exercitu Xerxis: quin & summe ab illo dilect^o: sed apud acanthū urbē emathie moriēs maxima cū pompa & honore tumulatus fuit. Cui deinde acanthii: ut heroi sacrificauerunt.
- A**rtanes cum .t. exili & unico .n. scribitur: fluuius est teste Herodoto libro historiāz. quarto: scythicæ thraciæ in istrum defluens.
- A**rithmetica cum .i. latino utrobique: & aspiratiōe in primo. t. reliqua sine aspiratiōe scribūt: dici pōt numerallis. Nā ea sciētia ē quæ de numeris tractat: deriuaturq; ab ἀριθμός quod ē numerus. Et a numero sapemūmero dicitur: quod est rationabiliter. Virgi. li. xi. Hetruscique dices: equitūq; exercit^o omnis Cōpositi numero in turmas. i. rationabiliter. hinc ē quod in Sileo ait idē Virgili^o: Tū uero in numere faunos silualq; uideres. i. in rationē: & rithmū. Quin & metra numeros dicim^o: ut idē in Mæri: Numeros memini si uerba tenerē.
- A**romata cum .t. exili hoc est sine aspiratione scribitur.
- A**rsaces cū .c. nō aspirato scribitur: fuit persarū rex: a quo oēs perfidis reges postea Arsacidae dicti sunt. Nam ut ait Serui^o in sextū aenei. Reges oēs albanī ab Siluio filio Aeneæ: & Lauinia: Siluii dicti sunt: sicut romani imperatores Augusti uocantur: aegyptii Ptolemæi: p̄sæ Arsacidae: latini Murani: ut Muranū: hic atauos & auorū: antiqua sonantē Nomina: pes regesq; actum genus omne latinum.
- A**rsinoe cū .i. latino & .o. atq; .c. diuisis syllabis scribitur: fuit filia Ptolemæi Lagi filii: q aegyptū post Alexandrū tenuit: & fuit uxor Lyfimachi regis macedoniæ forma præstantissima. quæ ex uiro duos peperit filios Lyfimachū. f. & Philippū forma & præstantia similes: sed tandē inter omnis miseris ipsa miserrima fuit. huius noie Ptolemæus philadelphus eius frater teste Plinio li. v. naturalis historia: urbē cōdidit in cyrenaica regione: q & similiter Arsinoe dicta est. Et fluuiū qui eam præterfluit ptolemæū uocauit.
- A**rmenia cū .i. latino scribitur: nec aspirat in primo ut inscii qdā uoluerūt: puincia ē asiæ inter taurū & caucasū mōtes sita: & a cappadocia ad caspiū usq; mare p̄tensa. ut descripsit Iustin^o li. xlii. sic qdē ut asserit cognominati ab armenio Iasonis comite. diuiditurq; in maiore armeniā & minore: quod Lucanus tetigit in oratione Pompeii cū ait li. iii. Nec tu populos utraq; uagātes Armenia. unde teste Plinio li. xv. naturalis historia: deducta fuerunt pruna quæ sola odore cōmendat peculiari. habetq; deriuatiū patriū armenius: quod æq; syllabum est primitiuo. luuenalis in satyra Credo pudiciā: Instantē regi armenio parthoq; cometem.
- A**rne absq; aspiratione scribitur: fuit teste Homero libro. ii. Boetiorum urbs.
- A**rsis cum .i. latino scribitur: dici potest eleuatio sicut ἄριστος positio: quæ in uoce obseruantur.
- A**rtabanus cū .t. nō aspirato scribitur: fuit Hystaspis filius & frater Darii persarū regis. hic teste herodoto li. historiāz. vii. graui oratiōe dissuasit Xerxi nepoti suo bellū cōtra græcos arripere. tādē Xerxē in regia obrūcauit: de quo Iustin^o li. iii. tractauit. Alter fuit Tigranis armeniæ regis filius: quē. M. Antoni^o dolo cepit.
- A**rtaphrenes cū .t. exili & .ph. aspirato sequēte. r. scribitur: fuit teste Herodoto li. historiāz. vii. un^o ex ducib^o Darii: & prim^o sardiū p̄fēd^o. idē cū Date ap̄d cāpū marathona debellat^o fuit: ut lati^o uidebim^o i dictiōe marathūrum. vi. persarum rex filius Xerxis: filii Darii filii Hystaspis.
- A**rteata cum .t. exili utrobique scribitur: fuerūt teste Herodoto li. historiāz. i. gētes persicæ: ut similiter parlagadæ maramphii maspii: & alii qui eo nomine dicuntur persæ.
- A**rtembares cū .t. exili scribitur: fuit uir clarus apud medos ut dixit Herodotus.
- A**rtemisia cum .t. exili & .i. latino utrobique scribitur: fuit teste Herodoto libro historiāz. vii. filia Ligdamii alicarnassæ ex matre Cretica & cōiunx Mausoli regis caria: q uirū suū ultra humanæ affectiōis fidē amasse scribitur a Gellio li. x. q etiā multa de illa rettulit: quæ siq; legere cupit ibidē legat. Quin & in li. ii. de architectura Vitruuius iucūda quædā & gratissima nobis rettulit. & ultio addit de memoratissimo sepulchro: qd in memoriā uiri sui apud alicarnassum struxit: adeo ut iter septē mūdi spectacula numeret: ut in dictiōe mausoli uidebimus. Nāq; post mortē mariti teste Herodoto: regnū caria: & coi tenuit & rhodū mirabili arte cepit: ut præfato loco ostendit Vitruuius. de eadē mirāda narrat Herodotus & qualiter secuta ptes Xerxis contra græcos suo cōsilio & iuicō animo talia suadebat regi: quæ si p̄suasisset firmū græcorū regnū obtinisset

Sed inuidia aliorum principum adeo eius consilium neglectum fuit: ut cogere rex turpiter aufugere: & exercitum omnem perdere.

- A** rtemisius cū. t. sine aspiratiōe & .i. latino utrobiq; scribit: mons ē Arcadiæ teste Plinio li. iiii. naturalis historiarū. & ut græci putāt ab artemisia herba ibidē abundante: & ab Chirone cōperta denominatus.
- A** rtemis cum. t. exili & .i. latino scribit: dicitur apud nos Diana.
- A** rtaxata cū. t. exili utrobiq; & .x. cōsonāte in penultima scribit: declinat q; tantū in plurali ut cythera solema & similia: urbs est teste Plinio li. vi. naturalis historiarū maioris armeniarū in cāpis sita iuxta araxē. hāc ferunt Artaxan Tigrani patrē Hannibalis pœni cōsilio q; ad eū deuictō Antiocho cōcesserat omnibus rebus belliq; pacis opportunā cōdidisse: suoq; eā noīe appellasse. Eratq; Luculli tpe Tigranis regia.
- A** rteria cum. t. exili & .i. latino scribitur: dicitur a nostris uena uitalis.
- A** rtocrea cum. t. & .c. exilibus scribitur: ut puto epulū erat quod populo ex pane & carne dabat. Persius i ultima satyra: Oleū artocreasq; popello Largior: hoc ē oleum ad ungendū se dū lauabāt: & epulū ex pane & carne ad comedēdum. Nam cōponitur ab ἀρτος: quod est panis: & κρέας quod est caro.
- A** rtocopus cum. c. & .t. nō aspiratis scribit: dicitur a nostris pistor. Nā cōponitur ex ἀρτος: quod est panis: & κόπος labor: quasi is eē dicatur q; circa cōficiendū panē laborat. Sed nōnunq; etiā pro illo q; quouis mō in seruando uel distribuēdo pane occupat: accipi posse uidetur. ut Iuuenalis in satyra Si te ppositi: seruatore panis inducit ad improbulū dicentem: Salua sit artocopi reuerentia: quæ tunc quoq; salua esse uidebatur: quando a nullo alio panis pro domino factus tangitur q; ab ipso.
- A** rtoptasia absq; aliqua aspiratiōe & cū. i. latino scribit: teste Plinio li. xviii. naturalis historiarū tostum panem designat. Nam cōponitur ex ἀρτος: quod est panis: & ὀπτασία: quod est tostatio.
- A** rtochmes cum. t. exili & .ch. aspirato sequente. m. scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarum. vii. unus ex Xerxis ducibus: qui Darii filiam in uxorem duxit.
- A** ruisiū cū. i. latino utrobiq; scribit: p̄mōtorū ē insulæ chii: a quo teste Plinio li. xiiii. naturalis historiarū: optia deducebāt uina: unde aruisi⁹ aruisia aruisiū deriuat. Virg. i Daphni: Vina nouū fūdā calathis aruisia nectar
- A** sæus cum. æ. diphthongo scribitur: fuit teste Homero libro undecimo iliados: unus ex principibus græcorum interfectus ab Hectore.
- A** farus cum unico. s. scribitur: fluuius est teste Liuiio libro. v. de bello macedonico: alluens heracleā ciuitatem positam ad radices montis cætæ.
- A** lbeston cum. t. exili scribitur: sed ab infcisi corrupte albeston dicitur: a nostris inextinguibile. Vnde lapis ille qui igni facile accenditur: & extingui non potest: albeston similiter uocatur.
- A** lbyta cum. y. græco & .t. exili scribitur: populi erant teste Herodoto libro historiarū. iiii. circa cyrenem & ti ligammas remotiores a mari.
- A** lcalon cum. c. exili scribitur: urbs fuit syriæ: unde ascolonita quis dicitur.
- A** lcanius cū. c. exili & .i. latino scribitur: fuit teste Virgilio non solū Aeneæ filius: ex Creusa regis Priami filia sed & fugæ laborūq; in quæredo regno ppetu⁹ solutus. Liuius uero li. i. ab urbe dubitat an Creusæ uel Lauiniae filius fuerit. Sed poetæ cæteri oēs & historici cū Virgilio Creusæ filiū fuisse affirmāt. Et plurib⁹ noībus cognominatum asserūt. Nā Ascaniū primo ab ascanio phrygiæ fluuiio dictū putāt. de quo fluuiio meminit Virg. li. georg. iiii. cū ait: Illas ducit amor trans gargara trās q; sonātē Ascaniū. fuit etiā dictus Ilus ab Ilo filio Troi & fratre Asfarici aui Anchisæ. Deinde Iulum a prima barbæ lanugine: quo tpe Mezentii singulari certamine deuicisse rettulit Cato in libro originū: & ob hoc dictū Iulū: ut testis ē Serui⁹ sup primū ænei. Nā τὸν λος græce: latine lanugo dicit. Quē ut ait Liui⁹ Iulū eundē iulia gens auctore noīs sui p̄cipuat. Quāq; & ante id tps uocauit eū Iulum Virgili⁹: cū dixit in oratione Iouis ad Venerē: At puer ascanius cui nunc cognomē iulo Addit. ilus erat dum res stetit ilia regno. Quin & teste eodē Seruio sup. iiii. Virgili ænei. libru⁹ Dardanius etiā & Leondamas ad extingōe fratru⁹ solatiū dictus fuit: p̄ quod ostendere uidet Aeneā plures ex Creusa filios suscepisse. Ideo dicebat Virgili⁹ in eo libro: Dardaniusq; nepos ueneris. & subdit de Ascanio Liuius post mortē Aeneæ abundante Lauinii multitudine florentē iam ut tum res erant: atq; opulentaz urbem matri seu noueræ reliquit. Nouam ipse aliam sub albano monte condidit: quæ ab situ porrectæ in dorso urbis longa alba appellata est. Et subdit inter lauiniū & albam longam deductam coloniam triginta ferme interfuere anni. De reliquis Virgilius libro. viii. ænei. profecutus est.
- A** lcalaphus cū. c. absq; aspiratiōe scribit: fuit teste Homero li. ii. iliados: Martis ex Astioche filius: quē & fratrem Ialmenū regnasse dixit apud aspledonā orchomenūq;: & mimones ciuitates: uenisseq; ad troiā cū triginta nauibus. Alter dicit Alcalaphus ab Ouidio li. v. metamor. Acherontis & Ornæ filia natus. Seruins uero super primum georgicorum dixit Stygis filium: qui Proserpinam prodidit grana punici mali edidisse: ob quod ad superos redire nequiuit.
- A** lscra cum. c. nō aspirato scribit: fuit uicus in boetia ad radices montis Helicōis: patria Hesiodi poetæ clarissimi: dicēte Ouidio li. iiii. de ponto: Intumuit uati: nec tamē asera suo. a quo deriuat ascræus cū. æ. diphthōgo in penultima. Nā ea quæ a uocalibus in. a. aut in. e. p̄ductā exeūt noīa in æus ut plurimū p. æ. diphthōgū

scribuntur: ut athenæ athenæus: thebæ thebæus: circæ circæus: ascræ ascræus. Virgilius libro georgicor. i. Ascræumq; cano romana per oppida carmen. Ouidius libro primo de sine titulo: Viuet & ascræus dum mustis uua tumebit.

- A** sculum cum. a. absq; diphthongo uel aspiratione aliqua scribitur: ubi post. c. & ante. l. nos. u. interponim⁹: cum apud græcos dicatur ασκλος: ut similiter ἀλκμήνη Alcumena: Ἡρακλῆς Hercules: ut supra uidim⁹ Oppidum est apuliz memorandum clade illata Pyrrho a Curio & Fabritio romanis consulibus: ut late ostēdit Plutarchus in uita Pyrrhi.
- A** sia cum. i. latino scribit^r: regio duplex dicitur: maior. f. & minor. Minor mediterraneo mari nostro cingitur & phrygia ac lycia conclusus terminat^r: sic quoq; ab Asia nympa filia Oceani & Tethyos: ut testis est Hesiodus in theogonia & Iapethi cōiuge cognominata: quæ iperium circa ea loca tenuit: ut dixit Varro de origine linguæ latinæ. Herodotus uero li. historiæ. iii. dixit eam Promethei uxore fuisse: & subdit: At uero lydi dicunt asiam ab Asio Cotyi filio denominatâ fuisse. Maior uero asia a palæstina incipit & syria: ac in indiam terminatur: quæ a minori nomen ad se traxit.
- A** sychis penultima cum. y. græco & ultima cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiæ. ii. rex ægypti: qui post Mycerinum regnauit.
- A** silas cum. i. latino & unico. l. scribitur: latinum dicunt: & ab effectu eius uolatilis: qui ut uidebim⁹ asilus dicitur deductum uolunt. Nam ardentis in arma puellæ nomen proprium fuit Camillæ comitis: ut Virgilius libro. xi. æneidos: Princeps turmas inducit asilas.
- A** sylum cum. y. græco & unico. l. scribit^r: apud nos indicat intemperatū. Nā cōponit^r ex. a. quod ē sine: & ὑπόω traho: eo quod locus fuit a quo neminē p uim trahere licebat: ubi græcū. r. in. l. nostrū conuersum fuit. & ut mōstrat Staius li. xii. thebaidos: apud athenienses primo a descēdentibus Herculis constructum fuit: ut ait Fama est defessos acie post busta paterni Numinis: herculeos sedem fundasse nepotes. Sic sacrasse loco cōmune animantibus ægris. Confugiū. & reliqua. Post hæc longo deinde tpe Romulus cōditurus urbem pastores inter quos adoleuit cōuocauit. Cūq; is numerus ad tutandâ urbem parum idoneus uideret^r: cōstituit teste Liuius primo ab urbe asylum: quo quisq; pficisceret^r: ab omni noxa liberatus esset: dicente Ouidio libro fastor. iii. Romulus ut saxo lucum circumdedit alto: Quilibet huc inquit confuge tutus eris. Vnde Virgilius libro æneidos octauo inquit: Hinc lucum ingentem quem romulus acer asylum Rettulit. ubi exponit Seruius idest fecit ad imitationem atheniensis asyli. Per hunc ergo modum ciuiū numerum adauxit Romulus. ueg. & nōnunq; pro ipso mere templo poni asylum legimus: ut Virgi. li. ii. ænei. Et iam porticibus uacuis iunonis asylo Prædam obseruabant.
- A** silus cū. i. latino & unico. l. scribit^r: quidam cū duplicato. l. & nō recte ut puto. Nā uolatile quoddâ paruum est armētis & maxime bobus infestum: quod a uocis sono nomen traxisse uidef^r: quod magis sine. l. q̄ quod duplicet. l. audiit. & est latinum teste Virgilio libro georgicor. iii. qui ait: Est lucos silari circa ilicibusq; uirentem Plurimus alburnum uolitans: cui nomen asilo Romanū est. œstrum graii uertere uocantes. & subdit: Asper acerba sonans. & reliqua quæ sequuntur.
- A** sine cū. i. latino scribit^r: oppidum est teste Plinio li. iiii. naturalis historiæ in achaia: a quo asinæus sinus cūm æ. diphthongo cognominatus est. de quo Lucanus libro. viii. Quas asines cautes: & quas chios asseras undas. unde hanc urbē dixit Homerus in reducto admodū sinu positam esse.
- A** syntheton antepenultima cū. y. græco: penultima cū. th. aspirato: ultima cū. t. simplici scribit^r: dici potest latine incōpositū. Nā cōponit^r ab a quod est sine: & σύνθετον cōpositū. Et tunc quoq; figura dicit^r: cū aliqua absq; cōiunctionibus absolute & simpliciter proferunt^r: ut uenimus: uidimus: placuit. hæc eadem alio noie dialyton dicitur: ut in ea dictione uidebimus.
- A** symphonia cū. y. græco & ph. aspirato scribit^r: dici pot^r icōsonātia: ab a quod ē sine: συναφωνία cōsonātia.
- A** sius cum. i. latino scribitur: fuit Hecubæ Priami regis uxoris frater: occisus ab Aiace telamonio in prælio: ut ostendit Homerus.
- A** sparagus cū unico. r. scribit^r: græcū ponit^r a Iulio Polluce: a Festo secūdo latinū dicit^r: herba ē sic quoq; cognominata: q̄ aspero uirgulto nascit^r. unde ait Martialis i ultimo epigramatū: Mollis in æquorea quæ creuit spina rauenna: Nō erit incultis gratior asparagis. & Plini⁹ i. xxi. naturalis historiæ inquit: In totū spina ē asparagus: ea cōmode cum piscib⁹ & carnibus lixa comedit^r: ideo ait Iuuenalis in satyra Si te ppositi: Quæ fertur domino squilla: & quibus undiq; septa Asparagis. & reliqua.
- A** sphaltus cū. ph. aspirato & t. exili scribit^r: dici pot^r latine tutamē: a uerbo ἀσφαλίζομαι: quod ē tueor deductū: lacus est syriæ in puintia quæ hætenus pentapolis dicta fuit: ideo sic cognominatū ut puto: q̄ nihil uiuū in eo submergit^r. unde mortuū mare ab historicis nominat^r: dicēte Solino cū de iudæa tractaret. mare

mortuū nihil præter bitumē gignit: aial nullū habet: nec in eo aliqd' uiuū mergi pōt. Quare tauri & cameli impune illud transeūt. unde Ioseph^o li. v. captiuitatis iudaicæ: Vespasian^o inq̄ quz iudæos uicisset: quosdaz iussit natādi in scios manib^o post terga ligatis in eū piici: qui & si iacti merisq; sint: tanq̄ a uehementi spiritu ad superiora uenientes: statim repulsi euaserunt. Nec teste Iustino libro. xxxvi. nauigari pōt: quz in eo p̄tin^o cuncta uita carentia submergantur.

A spithines cum. i. latino utrobicq; & th. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto libro historiæ quarto: ex p̄tis unus qui in Magum & Smerdim una cum Dario coniurarunt.

A sphodelos cū. ph. aspirato & unico. l. scribit: herba est de qua mentionē fecit Homerus: cuius caulē Theophrastus & princeps Pythagoras cubitalē: & sæpe duos cubitos: ut refert Plinius li. xxi. naturalis historiæ dixerē: foliaq; habet porri siluestris: quā nostrū ut ait hastulā regiā uocauerē.

A sopus cū unico. f. & p. quādoq; simplici quādoq; aspirato scribit. Simplici qdē ut Stati^o lib. thebaidos. vii. Asopus genuisse dat dignus qui uideri tūc pater: abruptis quz torretissimus exit pōtib^o. Aspirato uero ut Ouidi^o li. iiii. de sine titulo: Quid referā Asophō? quē caput martia Thebe Natog; Thebe quicq; futura ptū fluuius ē achaia: ut ostēdit Ptolemæ^o in geographia q̄ Aeginæ pater a poetis dict^o ē: & in sinū corinthiū cadit: de quo plura Stati^o rettulit. Sane teste Hesiodo in theogonia ex Oceano ac Tethy ortū sūt filii plures: a q̄bus flumina cognominata fuerūt: inter q̄ Peneus & Asop^o fuere. Nā Pene^o in thessalia sedē eligēs fluuius non in didit. Asopus cū philūtē ad habitādū elegisset. sumpta uxore Métope Ladonis filia: duos teste Diodoro siculo li. historiæ. v. ex ea filios suscepit: Pelasgū. f. & Ismenū: qui & filias duodecim Ismenus in boeotia habitauit iuxta fluuiū: quē a suo noie Ismenū cognominauerūt. Ex filiab^o uero Synope ab Apolline raptā: in eū locū delata eurybi nūc ē urbs ab ea synopes dicta. horū filius Syr^o his iperauit: q̄ ab eo syri sūt appellati. Alia uero filia Corcyra a Neptuno in eā insulā delata ē: quā ab ea dixere corcyrā. & his natus ē Phæac^o a quo phæacū gen^o in corcyra nomē accepit. Phæaco fili^o extitit Alcinous: ut hic noster Diodor^o ait: Homerus uero aliter sentit: ut uidebimus i dictione Naufithous: & ut seq̄ Diodorus Salamis a Neptuno similiter raptā in insulā aduecta fuit: q̄ ab ea salamina uocata fuit. ex q̄bus genit^o ē Cenchreus uir clarus: q̄ insulā imperauit: & serpentē in ea miræ magnitudinis: q̄ incolas uexabat occidit. Iuppiter similiter ex phiute Aeginā rapuit. inq; insulā aduexit: q̄ ab ea ægina dicta fuit: ex q̄ Aeacū genuit: q̄ in ea insula regnauit. ab Aeaco geniti sunt Peleus Telamō & Phocus. Horū Pele^o disco iacto (licet inuitus) Phocū fratrem interemit: ob quā eadē a patre pulsus: inq; phthiā thessaliae fugiēs: ab Actoro rege purificatus i regnū accitus ē: cū rex ille liberis careret. Ex Peleo uero & Thetide ortus ē achilles. At uero Telamon ex ægina abiēs salaminā adiit: ubi supra uxore Glauca Cēchrei salaminog; regis filia insulā iperauit. S; Glauca defūcta Tribiā Alcati atheniēsis despondit: ex qua ortus est Ajax: qui bello troiano interfuit. Et hæc ut reliqua quæ in diuersis dictionibus enarrabimus intelligi possint placuit explicare.

A sarracus cū duplici. f. & c. exili scribit: fuit Aeneæ proauus. de quo in dictione Priamus uidebimus.

A assyria cum duplicato. f. sequente. y. græco: & in penultima cum. i. latino scribit: regio est maioris asiæ: habēs ab ortu indiā: & ab occasu tigrim fluuium: a meridie uero mediā: & a septentrione montē caucasum. Sed ut ait Iustinus libro primo assyrii postea syrii dicti sunt.

A stages cū. t. exili scribit: fluuius ē teste Plinio naturalis historiæ. ii. qui in pontum defluit.

A ster cum. t. exili scribitur: latine stella dicitur uel iubar.

A stericus sine aliqua aspiratione & i. latino scribitur: dici potest a nostris parua stella. Nam ἄστὴρ græce latine stella. unde diminutiū astericus deductum est.

A sterion cū. t. exili & i. latino scribit: fluui^o ē achaia in nemea silua placide fluēs: & fructuū iuxta ripas abundā tissimus: ut testis ē Lactātius grāmaticus. fuit etiā urbs: ut ostendit Homerus li. iliados. ii.

A steria cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit Titani Cæi filia & Latonæ soror: quā Iuppiter ardentē amauit: & in cæa insula uitauit.

A styages cum. t. exili & y. græco scribit: fuit Cyaxaris medog; regis filius: & Mandanæ pater: quā in somniis tātū minxisse uidit: ut omnē eius ciuitatē impleret: quē admodum in ea dictione uidebimus. fuitq; ultim^o assyriog; & medog; rex. De quo apud græcos Herodotus li. historiæ. i. & apud nostros Iustinus similiter li. i. q̄ plura scripsere: & ἄστὴρ quod est urbs: & ago componitur.

A styal^o cū. t. exili & y. græco scribit: fuit uir troian^o q̄ teste Home. li. vi. ilia. i. bello a Neoptolemo iterēptus ē.

A styanax cū. t. exili & y. græco scribit: fuit Hæctoris ex Andromache filius: cui teste Homero li. vi. iliados pater Scamandrio iposuerat nomē. Sed eum cæteri Astanactē uocare maluerunt: quod solus illius pater urbē tutaret. Nā ἄστὴρ græce latine urbs dicit: ἀναξ uero tutator uel defensor.

A stycraria secunda cum. y. græco: penultima cū. i. latino & sine aliqua aspiratione scribit: fuit teste Homero in. x. odysseæ: filia Aeoli ex Læpatra uxore: quasi urbana potestas. Nā κρατὸς potentiā designat.

A stymones cum. t. exili & y. græco scribit. fuit Hippotis cōiunx: & mater bellacissimi Capanei.

A stynous cum. t. exili & y. græco scribitur: fuit princeps quidā troianus: quem teste Homero libro. v. iliados Diomedes in bello interemit.

- A** styochia cum. t. exili sequente. y. græco: & in penultima cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: fuit Actoris Ezi-
dæ filia. hæc teste Homero li. ii. iliados: cum adhuc uirgo in cœnaculum paternæ domus ascēdisset: clā ibi a
Marte cōpressa ē: cui peperit Aſcalaphum & Ialmenum. Eandē Hercules expugnatis cōpluribus oppidis
ab ephyra & fluuio ſeleente abduxit. Cui peperisse Thipoleum dixit Homerus.
- A** ſtypale cum. t. exili & y. græco scribitur: urbs fuit in insula aſtypalæa: quaſi αſτυοσ: idest urbis: ωσ αηλυ
ſtatio. ea teste Plinio libera fuit a romanis.
- A** ſtypalæa cum. t. exili & y. græco: penultima cū. æ. diphthōgo scribitur: ē insula in mari ægæo una ex cycladi-
bus ab Aſtypale urbe cognominata. de qua Ouidius li. ii. de arte ait:
Cinctaq; piſcoſis aſtypalæa uadis.
- A** ſtea cū. t. exili scribitur: fuit teste Arato in phenomia Aſtrei filii Titani ex Aurora filia. quā ob diligentiſſimam
ægratē iuſticiā appellatā dixit. Nā tūc quoq; cū terras habitabat: Nōdū ueſanos rabies undauerat enſet: Nec
cōſanguineis fuerat diſcordia nota. Et alia plura p multa carmia ſecūdū eā quā habeo traduſtionē. T. Clau-
dii Cæſaris. Nā germanici Cæſaris traduſtionē: quā olim uidi iā nō tenco. Eā uero q̄ fuit Ciceronis nūq; ui-
di. Sed græcū ipſius Arati codicē habeo. & ſubdit Arat⁹ illā deinde ob hominū ſclera ad cælū euolaſſe. Et
cæli fortitā locū qua pximus illi tardus in occaſu ſequit ſua plauſtra bootēs. At uero Heſiodus in theogonia
dixit illā Iouis: & Themidos fuiſſe filiam. Alii nōnulli Erigonem Icarī filiam dixerē.
- A** ſtreus cū. t. exili & eu. diphthōgo in fine ſcribitur: fuit teste Seruio ſup primū æneidos: unus de Titanibus: q̄
cōtra deos arma ſumpſere. hic teste Heſiodo in theogonia cum Aurora cōcumbens uentos genuit.
- A** ſtron cum. t. exili ſcribitur: & græcum eſt: quod teste Macrobio ſuper ſomniū Scipionis ſidus apud nos di-
citur. Quod pprie ex pluribus ſtellis cōſtari dixit: ita ut ſtella unica ſit. Quæ ſane differentiā ab auctōribus
quandoq; confunditur: ut late uidebimus in diſtione ſidus.
- A** ſtronomia cū. t. exili & i. latino ſcribitur: dici pōt aſtroꝝ regula. Nā νόμος græce latine lex & norma dicitur.
- A** ſtologia cum. t. exili & i. latino ſcribitur: dici poteſt aſtrorum ſermo uel ratio.
- A** ſtu cum. t. exili ſcribitur: apud poetas aſtutiā deſignat. Cuius origo ut ait Feſtus ex græco uocabulo αſτυ de-
ducitur: quod oppidum ſeu urbem indicat: in qua qui cōuerſati aſſidue ſunt: cauti atq; acuti eē uidebantur.
- A** talanta cū. t. exili utrobicq; & a. poſt utrūq; t. atq; cum unico. l. ſcribitur: fuit uenatrix ex arcadia filia Iafii filii
Abātis argiuoꝝ regis: ut græci oēs & latini pariter atteſtāt. hāc ardēter amauit Meleager. ut Ouidi⁹ in. iiii.
epiſtolæ heroidū: Arſit & œnides in menalia atalāta. Et Muſe⁹ amorē tractās Læādrī & Heros de illa inq̄
ωσ ερενοσ ον σέ λέ ληθεν ἀπ ἀρκαδίασ ἀτα λάντη. Nā cū uirgo eēt ſpeciōſiſſima & una ex Dianæ co-
mitibus ad Arꝝ calydoniæ perimēdū una cū cætera nobilitate achaïæ a Meleagro uocata uenit. Sed tamen
q̄a prima Arꝝ ſagitta pſtrinxit: tū etiā rōe ſuæ formæ a Meleagro amata capite mōſtri in teſtimoniū magnæ
uirtutis fuit donata. Ex quo in eiꝝ amplexus deuenit: quæ ſibi deinde Parthonopeū pepit. Alia fuit Cenei
regis in ſcyro inſula filia curſu nobilis: & a poetis cantatiſſima. Cui⁹ omnē fabulā Ouidi⁹ iſe rettulit li. me-
tamor. x. ubi dicit talia dicētē molli ceneia uultu. Et i eadē ſubula: Gaudeat an uirgo magis his ceneia dictis
- A** talātis cum. t. exili utrobicq; ſequente. a. uocali in ſecūda & i. latino in fine ſcribitur: luſcinia a nobis dicitur &
carduelis: de qua Virgi. li. georgicor. iii. Littoraq; halcyonem reſonant atalantida dumi.
- A** thamas cū. th. aspirato ſcribitur: fuit ſcæli filius & cadmi gener ac thebag; rex paterq; Phryxi & Helles: cāta-
tiſſimus quidē carminibus poeſtæ. de quo Ouidius li. metamor. iiii. & faſtor. vi. plura dixit: a quo patrony-
micū athamātis p Helle filia ponitur. ut Ouidi⁹. xvii. heroidū: Fluſtibus imodiciſ athamātidos æquora canēt.
- A** thanaſius cum. th. aspirato & i. latino ſcribitur: fuit epiſcopus alexandrinus uir admirandus in omni ætate.
Cuius nobilē uitā e græco in latinū tranſtulit ad Eugeniū pontificem maximū.
- A** thanatos ſecunda cum. th. aspirato: & ultima cum. t. ſimplici ſcribitur: dicitur a noſtris immortalis.
- A** tarnes cum. t. exili ſcribitur: fuit teste Herodoto libro hitoriarum. vii. Darii perſag; regis frater: a quo loc⁹
quidam myſiæ contra Ielbum atarnes dictus fuit.
- A** thax cū. th. aspirato ſcribitur: fluuius ē epyreneo mōte ſcaturiens: q̄ curſu lenis narbonā uſq; pꝛgreditur. Vbi na-
uigabilis effectus adeo imbrib⁹ turgēſcit: q̄ intra ripas ſe cōtinere nō poſſit: de cide in rubreſuz lacu deſluit.
unde tenuis exiēs i tyrrhenū mare demergit. de quo Luca. li. i. ait. Mitis athax latias gaudes nō ferre carinas
- A** tella cum. t. exili & duplicato. l. ſcribitur: fuit campaniæ oppidum: a quo ludi atellani dicuntur. fuitq; in illo
amphitheatrum egregium.
- A** thene cū. th. aspirato ſcribitur: ciuitas fuit p̄clariffima in attica regiōe: cui⁹ adhuc ueſtigia q̄dā manēt. hāc pri-
mo ab Alabādo cōditā dixit Cicero li. iii. de natura deor. Plato uero in timeo dixit Amāſim regē ægyptiꝝ
eiꝝ urbis cōditore fuiſſe: eāq; uocabulo ægyptio cognomināſſe: quod lingua græca athenā ſonat. Alii Cæ-
cropē illā cōdidiffe dicūt: & eā ſubita apparitiōe arboris oliuæ Mineruā cognomināſſe: quā ea arbor deſi-
gnat: & lingua græca athena dicitur. Alii nō a Cecrope cōditā: ſed inſtauratā putāt. quo tpe athena apud illos
p̄ dea colebat. Poetæ uero dicūt Neptunū & Mineruā athenas cōdidiffe. ſed cū de noīs ipōſitiōe inter eos
fieret diſſenſio: diis reliq; p̄ſentib⁹ ſit iter eos cōuētio. Vt q̄ p̄cuſſa terra laudabiliore p̄duceret effectū: urbi
nomē ipōneret. Neptunus cū tridēte p̄cuſſa terra equū p̄duxit belli omē: Minerua aut̄ haſta picſta oliuā p̄

duxit pacis arborē. Quæ quoniã utilior deoꝝ iudicio uisa fuit: ex suo noie athenas dixit. Nã minerua athe-
ne græce dicit: de quo Lucan^o li. vi. ait: Primus ab æquorea percussis cuspide saxi Theſſalie^o ſonipes belis fe-
ralibus omen Exilit. & Virgilius georgicorum primo: Tuq; o cui prima frementē Fudit equum magno tel-
lus percuffa tridente Neptune.

A thenodorus cum. th. aspirato ſcribit: fuit teſte Plinio libro. xxxvi. naturalis hiftoriæ: marmorarius ſculptor
eximius: diciturq; quaſi εὐνοῦς hoc eſt Mineruæ: Δῶρον: donum.

A thenion cum. th. aspirato & i. latino ſcribitur: fuit teſte Plinio li. xxxv. naturalis hiftoriæ: pictor Maronites
Glautionis corinthii diſcipulus: auſterior colore: & in auſteritate iucundior: ut in ipſa pictura eruditio cluce-
ret: cui ut ſcribit idē auctor niſi in iuuenta obiſſet nemo compararetur.

A theos cum. th. aspirato ſcribitur: iſ eſt qui deos negat: ut Diagoras fertur cognominatus. Nam cōponit ex
a quod negationem importat: & theos deus.

A theſis cū. th. aspirato & i. latino ſcribitur: fluuius eſt galliæ ciſalpinæ: q in montibus tridētis oritur: & curſu
rapidus tridentum radit. Inde ueronã cōtingēs urbē in duas ptes diuidit. Et deinde p̄ latas padi paludes gra-
diens non longe a brundulo in adriaticū mare fluit. de quo Virgilius meminit libro znci. ix. cū ait: Siue pa-
di ripis atheſim ſeu propter amœnum Conſurgunt geminæ quercus.

A timetus ſecunda cum. t. exili & i. latino: penultima cū. e. abſq; diphthōgo: & ultima ſcribitur abſq; aſpiratione:
ne: fuit libertus Cæſaris Pamphiliti: ut ipſemet teſtaſ in marmore ab eo dicato cineribus uxoris Homonœæ
cū epitaphio pulcherrimo: quod romæ legi in ſacello Michaelis archangeli.

A tys cum. t. exili & y. græco ſcribitur: fuit puer phrygius. ut ſcripſit Ouidius libro faſtorum quarto: quē ſpe-
ctabilem facie ut idem ait Cybele deorum mater caſto ſibi amore deuinxit: Iuſſitq; ut purus perſeueraret:
& ſua templa tueretur. Et ſubdit Ouidius: Ille ſidem iuſſis dedit: & ſi mentiar inquit Vltima qua fallam ſit
uenus illa mihi. Sed deinde uel præceptorum oblitus: uel libidine aut amore deuictus fallit: & in nympha
Sagarathide deſinit eſſe quod fuit. Quare cum ea nympha pœnas dediſſet ac periſſet: puer in furias cōuer-
ſus putans domos ruere teſtum omne diffugit. Et per ſumma dindymi montis phrygiæ: q̄ deæ ſacer eſt furi-
oſe diſcurrrens: arrepto lapideo cultro ſeipſum excaſtrauit: dicente Ouidio:

Ille etiam ſaxo corpus laniauit acuto:

Longaq; non modo puluere tracta coma eſt.

Voxq; fuit merui meritas do ſanguine pœnas.

Ah pereant partes quæ nocuere mihi:

Ah pereant dicebat adhuc onus inguinis aufert.

Nullaq; ſunt ſubito ſigna relictã uiri. Verum catulus aliter hiftoriam retexens dixit illum per mare phrygi-
am contendiſſe: Et cum ad phrygiæ fluuium qui gallus dicebatur adueniſſet: bibiſſetq; ex illius aqua in fu-
rorem ex aquæ natura cōpulfus ſilice ſe caſtrauit. ait enim:

Super alta uectus atys celere rate maria.

Phrygium ut nemus citato cupidine pede tetigit:

Adiitq; opaca ſiluis redimita loca deæ

Stimulatus ubi furenti rabie uagus amnis

Deuoluit: exectus acuto ſibi ponderē ſilicis.

Itaq; ut relictã ſenſit ſibi membra ſine uiro

Niueis citata cepit manibus leue tympanū. & reliq;. Nã de eo flumine teſtaſ Plini^o li. v. naturalis hiftoriæ di-
cēs: Gallus phrygiæ flumen eſt. de cuius aq̄ potâtes reddunt infani. Et Martianus li. vi. dixit ab eo miniſtros
matris deū gallos dictos eſſe. Quod Ouidius ipſe eodem quo rettulimus libro pri^o teſtatus eſt cum ait:

Cur igitur gallos qui ſe excidere uocamus:

Cum tantum a phrygia gallica diſſet humus:

Inter ait uiridem cybelen altaſq; celenas

Amnis it infana nomine gallus aqua:

Qui bibit inde furit procul hinc diſcedite quis eſt

Cura bonæ mentis: qui bibit inde furit.

Cum ergo Atys per eum modum ſe execuiffet: uenit id in exemplum ut omnes qui matri deum miniſtrare
cupiūt: ſeipſos excaſtrare debeāt. dicte Ouidio i præfato libro: Venit in exēplū furor hic molleſq; miniſtris
Cædunt iactatis uilia membra comis Nec ſe ferro excidere ſed lapideo cultro demonſtrant. Quod etiam Iu-
uenalis confirmare uidetur: cum ait in ſatyra Credo pudiciam: Ecce furentis Bellonæ matrisque deum
chorus intrat. & ingens Semiuir obſceno facies reuerenda minori: Mollia qui rapta: ſecuit genitalia teſta-
& reliqua. In quibus oſtendere forte uidetur: non omnes ſibi teſta genitalia execuiffet: ſed ille ſolum qui in-
ter illos eſt maior. Verum hic cum matri deum ſacra litabant: proprio ſibi ſanguine crines inungebant: &
caput inde rotantes futura præſagire credebantur. unde ait Lucanus libro primo: Crinemq; rotantes San-
guineum populis ululabant triſtia galli.

- A** tys alius Crcesi lydogz regis maior natu filius fuit: q nulla arte custodiri potuit: quin ferro necaret. Nā teste Herodoto li. historiag. i. ab Adraastro uenādo fortuitu interfecus fuit. Alius eodē noīe eius frater fuit: q cū natus diuq; elinguis educatus esset: uī timoris paternæ necis uocalis euasit. Cui⁹ hæc fuerūt uerba: teste Herodoto li. historiag. i. *κόρυπτε μὴ κτείνε τὸν κροίσον*: hoc ē o homo ne interfice Crcesum.
- A** tina cum. t. exili & i. latino scribit^r: fuit teste Seruio super. vii. *aneidos*: urbs iuxta pontinas paludes campāniæ: quæ ciuitati erūnas inferebant. unde sic quoq; cognominata fuit. Nam *ἀτίνι*: græce latine erumna dicit^r Virgilius tamen dixit: Atina potens: tyburq; superbum.
- A** tlas cū. t. exili imediate sequēte. l. scribit^r: mons est mauritaniæ sic quoq; nominatus ab Atlante rege filio Libyæ a quo teste Plinio li. vii. naturalis historiæ: astrologia primū cōperta fuit. Sed duo mōtes eiūsdē noīs in mauritania ab Herodoto & aliis nōnullis historicis describunt^r. Vnus quidē p̄p̄inquier colūnis Herculis. Alter uero in interiora libyæ remotior: quē rotundū eē dicit: & altissimū. Cuius sūmitas nunq; uideri pōt: quia nubes ab illo nec æstate: nec hyeme diuellunt^r. Quē incolæ (ut ille refert) unā cæli colūnā eē asserūt. Et ut ferunt poetæ fuit in illū Atlas mauritaniæ rex conuersus. Quare in formā uiri Virgilius cum descripsit: euz ait libro *aneidos* quarto:
Atlantis cinctum assidue cui nubibus atris:
Piniferūq; caput uento pulsatur & imbri.
Nix humeros infusa tegit: tum flumina mento
Præcipitat senis: & glacie riget horrida barba. Similiter & eadē scriptura hoc est cū. t. simplici imediate subsequente. l. ponit^r ab Herodoto præfato li. historiag. iiii. atlas fluuius quidā magnus a sūmo mōtis æmi uersus septētrionē in istrū defluēs: quē sic quoq; cognominatū ab Atlante arcadiæ rege existimo. Nā teste Seruio sup. viii. *aneis*. tres fuerūt Atlātes. Vnus rex italiæ: & pater Electræ uxoris Coriti. Alter arcadiæ & pater Maiæ: ex qua Mercurius natus est. Et tertius maurus q maximus est dicit^r. Et cui pene reliqua omnia attribūunt^r ab Atlante Atlantiades patronymicum licentia poetica deducit^r: ut Ouidius li. *metamor.* i. Sedit atlātiades pro adlantides. a quo etiā atlantides populi: & atlanticum mare.
- A** thleta penultima cum. th. aspirato imediate subsequente. l. & ultima cum. t. simplici scribitur: dicitur a nostris pugil & luctator.
- A** tomus cum. t. exili scribitur: dicitur apud nos indiuisibilis: & indiuidua. Nam ex a cōponit^r: & *τομή*: quod est incisio. Lucretius uero atomos minutiones uocauit.
- A** thochari cum. th. & ch. aspiratis scribit^r: sunt teste Herodoto populi scythici in asia. hi teste Plinio li. vi. naturalis historiæ: apricis ab omni noxio afflatu seclusi collibus eadē qua hyperborei deungunt^r tēperie. Et subdit de his priuatim condidit uolumina Homerus sicut Echathus de hyperboreis.
- A** thos cū. th. aspirato scribit^r: mons est inter macedoniā & thraciā. Quare nōnūq; mons thraciæ dicit^r: ut Homerus in hymno Apollinis *ἠθικὸς τῆθος*. Nōnunq; macedoniæ: & aliquando æmoniz mons dicit^r: quæ sub noīe macedoniæ: ut in ea dictione uidebimus nōnunq; uenit: unde Seneca in *Medea*: *Æmoni*⁹ illas cōtulit pestes athos. Seruius uero sup. xii. *aneis*. Nō athos cū. s. cōsonāte i fine: sed athon cū. n. ut apollon scribēdū dixit. Quod auctoritate Virgilio cōprobauit q ibidē dixit. Quātus athon aut quāt⁹ aryx. Nā ut ait si athos cū. s. legeret^r: cū. os breuis sit: minime staret uersus. Quī & ex alio cōprobat. quia athona i accusatino facit. Quod ut sane ipse fateat^r ab Herodoto & Homero obseruatū nō fuit. Nec etiā ut puto a nostris cōperit^r. Nā Virg. li. *georg.* i. ait: Aut athō aut rhodopē aut alta ceraunia telo Deiicit. Nisi qd dicat eclipsim fieri uel athona rhodopen scribēdū eē. Estq; altitudinis admirādā: ut historici attestāt: ita ut usq; ad lemnū insulam umbrā p̄dēdere affirmēt: q̄ octoginta sex milib⁹ passuū a macedonia separat^r. de quo Stati⁹ li. v. thebaidos ait: Ingētī tellurē pximus umbra Vestit athon nemorūq; obscurat imagine pontū. Et cū sic ardu⁹ fuerit: teste tamē Herodoto li. historiag. v. nauigatus fuit classib⁹ p̄ficis: & a cōtinēti iussu Xerxis mille quingētis passibus abscessus est: quin & pontē sub slymone fluuio derelictū: hoc ē adeo subcauatū dixit: ut flumē ip̄z cursum supra pontē cōficeret: & sub ponte mare inundaret: de quo in dictione Xerxes uidebimus.
- A** tossa cū. t. exili hoc ē sine aspiratiōe & duplicato. l. scribit^r: fuit teste Herodoto li. historia. iiii. filia Cyri: quā & Artylonē sororē Darius postq; ad regnū p̄fage sublimat⁹ ē uxores accēpit. & ex Atossa ut idē auctor circa initiū libri septimi dixit Darius ipse Xerxem p̄geniuit: deinde post illum regnauit.
- A** trax cum. t. exili scribitur: fluuius est ætoliz: a quo teste Plinio libro quarto naturalis historiæ atraces quidā populi cognominati sunt.
- A** treus cū. t. exili & eu. diphthōgo i fine scribit^r: fuit filius Pelopis: & Hippodamiæ: nepos Tantali mycenaz regis: & frater Thyestis: de qb⁹ multa narrāt a poetis: ut a Seneca in *Thyeste*: & statio i diuersis locis suæ thebaidos. Qui sane ostēdūt eos fuisse inter se sauos: adeo ut Thyestes cū Europe fratris uxore cōcūberet: qd dolēs Atreus liberos ei epulādos apposuit. Cui⁹ facinoris cū Thyestes exgreret ultionē a diis: respondit illi Apollo posse alio scelere ei⁹ facinoris uīdicē nasci. s. si cū Pelopia filia sua cōcūberet. Quo facto nat⁹ ē Aegisth⁹: q Atreū iter fecit: & Agamēnonē similiter a bello troiano redeūtē iteremit. Serui⁹ sup. i. *aneis*. dixit Atreū ap^d mycenaz primū folis eclipsiz iuenisse: cui iuidēs frater ex urbe discessit tpe quo ei⁹ pbata sūt dicta: & ab

Atreo atrides deducitur: unde atridae Agamemnon & Menelaus a poetis dicti sunt: quod usurpatum fuisse dixit Seruius super primū æneidos: quia Plistonis fuerunt filii.

A thrus cum. th. aspirato & y. græco scribitur: fuit reſte Herodoto libro hiftoriarum tertio: thraciæ fluius in iſtrum defluens.

A tropos cum. t. exili ſcribit: Vna dicitur ex parciſ quæ filū frangit. unde cōponitur ab. a. quod eſt ſine: & Τροπὸς cōuerſio: quaſi ad nullius preces cōuertat. Nam ut uoluit Homerus tres ſunt ſorores. quæ una dicitur Clotho quæ. ſ. baiulat. Alia lachæſis quæ ſilat. Et tertia Atropos quæ ſilum frangit: Ita ut cū alicui ſila diruperit morte moriatur: dicente Martiale in primo: Lanificas nulli tres exorare puellas.

Contingit: obſeruant quæ ſtatuerē diē. Haec Martianus dixit ſuperū librarias: & ſcriptrices: quæ. ſ. ſnias Iouis ſtudio ueritatis excipiunt. Vnde & nōnunquā ab auctoribus noſtris ꝑ diſpoſitione ſuperū capiunt: iuxta quod ait Iuuenalis in ſatyra Neuule: Haec exēpla para ſœlicibus: at mea clotho. Et lachæſis gaudet ſi paſciſ in guine uenter. Vnde illas quoque dixit Heſiodus in theogonia naſcētibus hominib⁹ bonū & malū cōferre. Quare latine ꝑtæ teſte Gellio li. iiii. noſtū atticæ ex auctoritate Varronis imutata littera una a ꝑtu noiant.

A tralus cū duplicato. t. exili & unico. l. ſcribit: fuit pergamenog rex: q̄ in minori aſia cōtra Philippū romanū ſauit: de quo Liuius diuerſis in locis: & Iuſtin⁹ li. xxxvi. plura ſcripſere. Alter eodē noīe fuerat Neoptolemi filius frater Olympiæ cōiugis Philippi fratris Alexandri magni: q̄ deinde cauſa fuit mortis Philippi.

A ttagen cū duplicato. t. exili ſcribit: auis eſt teſte Plinio li. x. naturalis hiftoriæ celebris & uocalis alias: ſed capta obmutefcēs. hæc ut ait primū in ionia cōperta fuit: poſtmodū in gallia & in hispania capta.

A ttis cū duplici. t. nō aspirato & i. latino ſcribit. Sane teſte Seruio ſup primū georgicog nō ſolū attis cum. s. cōſonante in fine: ſed etiā attin cum. n. ſcribi pōt: ut delphis & delphin: eleuſis & eleuſin. Et ut ꝑgit uerius in n. deſinunt (qa illud in obliquis habet) q̄ in. s. ut attinos delphinos eleuſinos: & eſt attin regio inter achaiæ & macedoniæ: quæ maxime græciæ nomē retinet. Nā ab Iſthion corinthio ſiue ſtrictura: i quā deſinit achaiæ incipiens: & ꝑ mare ægæum porrecta uſq; in macedoniā & theſſaliā (quā ut multi uolunt cū omni boetiā intra ſuū nomē includit) extendit: dicta primū attis ab Atti filia Græci ſucceſſoris Cecropis: a quo & græci ſic quoque cognominati fuerunt. Deinde ab Hellene Pyrræ & Deucalionis filio dicta fuit hellas: q̄ teſte Solino i theſſalia natus eſt: quo rege ipſi græci hellenes dicti fuerunt. Nā teſte Ariſtotele in ſecūdo meteorog: hellenes nunc ſunt: qui prius græci a græco rege dicti fuerunt. In hac regione fuit indlyta atthenæ ciuitas: campus maratho cū oppido eiufdem nominis athenis ſatis ꝑꝑinquo: memorandus quoque cruentiſſimis ꝑliis ut in ea dictione uidebim⁹. montes teſte Plinio bryleſus ægialeus icarius hymettus. Quin & ſuniū ꝑꝑonto rium: durifcos: polypoſter: ebraurion: Saxa ſcyronia athenis ꝑꝑinqua: & ut multi ferūt mons aracynth⁹ ut in ea dictione uidimus. Nec longe ab athenis argos oppidū quod Bacchus ipſe cōdidit: & plura alia quæ longū eſſet enumerare. At uero ab atti regio ipſa attica dicta eſt: & atticus incola quin & attius. quæ omnia cū duplicato. t. ſcribenda ſunt. Virgilius libro georgicog. iiii. Attias orithya. & ſimiliter oīa deſcēdentia cū geminato. t. ſcribi debent: & nō. c. ante. t. ut attæus. Virgilius in Alexi: Amphion dirca⁹ in attæo aracyntho Similiter Leander ad Boreā: qui rapuit Orithyam dixit apud Ouidiū. xvii. heroidum: Tam gelidus cū ſis nō te tamē improbe quondā ignibus attæis incaluiſſe negas. Nā ſi cū. c. aut. t. ſcribat: denotat montē leucadiū: qui actius dicitur: ut Sappho: Actæus populū leucadiūque uocant. & in eadē epiſtola: Cur nō actiacas mi ſerā me mittis ad oras: quod cum. c. ante. t. ſcribit. Similiter Virgilius li. ænei. iiii. Actiæque iliaciſ celebramus littora palmis. Et circa finē li. viii. Actus hæc cernens arcū intendeſ apollo. At uerbum atticifſo: qa ab atti deſcendit: cū duplici. t. ſcribit: ut Plautus: Non atticifſat: ſed ſiciliſſat. & inde atticifſmus: ut Quintilianus in primo de oratoria inſtitutione: In primis inquit copiam uerborum: quorum in tragœdiis grauitas: in comœdiis elegantia: & quidam uelut atticifſmus: inueniri poteſt. Et ut quidā putant etiam attilius inde deducitur: quod ſi ſic eſſet: cum duplici. t. ſcribendum erit:

A uctor cum. au. diphthongo &. t. exhibetur ſcribitur ab uerbo græco: quod eſt ποιῶ originem ꝑ ſignificationem ducere uoluerunt: ita ut poeta: ſeu ut dicam factor ſit. Nam factor in uſu non eſt: niſi in quibuſdam e. græco translatis: ut factorem cæli & terræ: ubi habetur ποιητῶν: hoc eſt poetam. At nos poetas ceteroſque operum conditores auctores uocamus. Et ille qui fecit aliquod opus qui agit bellum aut pacem auctorem operis: & auctorem belli: aut pacis dicimus. Item & hominem in quo eſt ius: poteſtas: & dignitas. Vnde auctoritas dicta eſt. Liuius: Decreuerunt enim ut cum populus regem iuſſiſſet: Id ſic ratum eſſet ſi patres auctores fierent: hoc eſt auctoritatem: ut aiunt ſuam & decretum interponerent: ratum haberent: atque ratificarent ſiue comprobarent. Et alibi: maiores noſtri nullam ne priuatam quidem rem agere ſceminas ſine auctore uoluerunt. Vocanturque etiam auctores pupillorum: in quorum adminiſtratione infirma ætas reſque eius ſunt. Ideoque filios regum pupillos ſub auctoribus fuiſſe legimus. Paulus iuriſconſultus: Etiam ſi non interrogatus tutor auctor ſiat: ualeat auctoritas eius: cum ſe probare dicit id quod agitur: hoc eſt enim auctorem fieri. Quare auctores ſententiæ alicuiuſque conſilii uocantur hi: quorum ſententiam conſiliumque ſecuti ſumus. Et duces militum auctores uocabantur. Vnde auctore obligare eſt & ſubiectum facere. Sed quærit Seruius ſuper Donati artem auctor utrum ꝑ ſe an de uerbo oriatur? Et reſpondit in hæc uerba dicēs:

- Sed est sciendum qd a se nascitur. Nam illud quod e augeo ne nos deducat quod inde ueniat. Aliud eni e au-
gere: aliud auctore ee. hac ille. Quid quod auctore nullo pacto dicere possum? auctore. Na auctor sine. u. lit-
tera ab ago descendit. Et dicit orator q agit causas quiq gestuz uult? & corpis agit: unde oratio ab ipa pnun-
ciatioe dicta e. Quin & oratio scripta: actio e appellata. Itē comed? & tragœd?. i. histrio: q agit gest? i scena
& qd huic generi simillimū e: q agit attelanas: & mim? cis actor uocari pot. Et ptes comediae actus dicunt.
- A** uctorem cum. au. diphthogo &. et. exilibus scribit: ab auctore descendit: significatq obligatū & subie-
ctum. Liuius li. xly. ab urbe: Signo inquit suo ipressas tabellas misit: & uero pignore uelut auctorem sibi
pditore rat? e. i. obligatum & subiectuz. Valerius maximus li. ix. Auctore inquit sociis officio. Suetonius
li. iii. de legendo uel auctore militie: ac legionum: & auxiliorum descriptione.
- A** uctorem etiam similiter scribit: & ab auctore militie deducit. Na qsi obligationē nexumq: uel qsi stipendi-
um quoddā: & pccium cuiusdā militie ac pugnae actionisq: designare uidetur. Quintilianus: Nec difficilem
sane sub illo praefertim auctorem habuisset missionē: s; noluit gladiator uiuere. Cicero: Quoq ipa mer-
ces auctorem seruutis e. Seneca li. vii. epistolae: Nullum sine auctorem maluz e. Auaritia pecuniaz
pmitte: luxuria uarias uoluptates. Ambitio purpuram & plausum: & ex hoc potentiam: & quicqd poten-
tia potest: mercede te uitia sollicitant.
- A** uctio cum. et. exilibus &. i. latino scribit: & latinā habere deriuationē: ac magis ab augeo: q ab auctore
deduci existimo. Na ueditio quaedā e i publico ac loco celebri: q p incrementū pccii: hoc e plus offerētis fieri ui-
debat. Et hinc auctoriari uedere dicebat: qd publice & sub hasta p augmentū pccii uedebat. Nec hoc mō ea-
uendi dicebatur: q ad eum spectare uidebat: sed quae ad alios usus. Nec fere nisi q penes aliū in usu fuerūt.
- A** uglas cum. i. latino scribitur: in quod ei diphthongus cōuerfa fuit: & fuit teste Homero li. xi. iliados: epiog
rex siue elidensum: qui bellum gessit cum Neleo pyliorum rege.
- A** ula cū. au. diphthogo scribit: trāfertur a nostris atrium. at aulā p olla Plauto uetustissimisq: relinquimus.
- A** ula cum. et. diphthogo in penultima scribitur: uelamina sunt picturis intexta: quae primum in aula Attali
regis asiae q populū romanū haredes scripsit inuenta sunt. Virgi. li. georgicog. iii. Purpurea intexti tol-
lant aulae britanni. Vnde ab av λη: quod est aula nomen assumpserē.
- A** ulis cum. au. diphthogo &. i. latino scribit: nō est insula ut ignari quidā putāt. Sed teste Strabone: approba-
tissimo historico inter graecos regiuncula est boetiae petrosa: & ciuitas eiusdē nominis: iuxta quā portus est
quingentae nauium capax: Euripo Chalcidico pximus. Idē innuere uidetur Homerus libro iliados. ii. Pli-
nius etiā libro. iiii. naturalis historiae: ubi de insulis maris aegae atq ipa euboia pertractat inquit: ex aduerso
in cōtinenti aulis est: & agēdo de boetia: In ipsis inquit faucibus Euripi: quē facit euboica obiecta insula: Au-
lis nobilis est portus: quē boetii antiquitus dixere hyamas. Idem Pōponius confirmauit dicēs: Aulis agamē-
noniae graiorumq: classis in troiā coniurantium statio. Vnde boetiae portus dicitur: in quibus detentae fue-
runt graiorum naues: dicente Ouidio libro metamorpho. xii.
Nec dilata foret uindicta nisi aquora saui
Inuia fecissent uenti: boetaq: tellus.
Aulide piscosa puppes tenuisset ituras. In eo loco coniurauerunt graeci: non ante reuersuri: q ilion capere-
tur. ut Dido ad Aeneam apud Virgilium libro aeneidos quarto: Non ego cum danais troianam excindere
gentem Aulide iurau.
- A** uras cum. au. diphthongo sequente. r. scribitur: fluuius est: teste Herodoto li. historiae. iiii. gradis ab aemo
descendens: & in Istrum defluens.
- A** urū cum. au. diphthogo scribit: graecū eē qdā putāt. Na teste Festo Hippocrates medicus ab iuētore cogno-
minatū illud putauit: quē uocitatum dixit αὔριον: & inde thesaurus. Qui uero latinū uolūt a similitudine
coloris Aurorae nomē traxisse existimāt. Alii uero ab aura. i. splendore teste Seruio sup sextum aeneidos dictū
putant: dicēte Virgilio: Discolor unde auri p ramos aura refulsit. i. splendor. Et Horatius: tua ne retardet au-
ra maritos: hoc est splendor. Nōnulli uero quia mentem hominum auertat.
- A** uschisae cum. ch. aspirato &. i. latino scribit: populi sunt in libya ultra barcaeos: iuxta quos uersus mare sunt
bacaes. ut ostendit Herodotus libro historiarum quarto.
- A** utocanes absq: aliqua aspiratione scribitur: mons ponitur ab Homero in hymnis.
- A** utonoe cum. t. exili &. oe. diuisis litteris in fine scribitur: fuit Cadmi thebarum regis filia ex Hermione con-
iuge: ut scribit Hesiodus in theogonia: & Ouidius li. metamorpho. iii.
- A** utomedō cū. au. diphthogo in prima: &. t. exili sequēte. o. scribit: nōnulli uero ex nostris loco ipius. o. po-
nūt. u. & dicūt Automedō. fuit Achillis Armiger seu auriga. ut Virgi. li. aenei. ii. Et equog agitator Achillis
Armiger automedō. Idē Ouidius li. i. de arte: nunqd achilleos inter fera praelia fida Deseruit leuitas: auto-
medontis equos. a quo id quoq: tractū e: ut cū aliquē aurigā assignare cupimus: atq: insigni arte adnotare
ob illius excellentiā Automedontis noie uocitemus. Quare Iuuenalis in prima satyra cū de illo loqueretur:
Qui bona donauit praefepibus: & caret omni Maiorū censu ait: dū puolat axe citato: Flaminiā: puer auto-
medon: nam lora tenebat: hoc est aequalem automedonti ostendebat se habere aurigam.

A fitolyeus absq; aliqua aspiratione & unico. l. atq; y. græco scribitur: fuit uir græcus ex eleone urbe boetia de quo Homerus libro. x. iliados meminit.

A xylus cum. y. græco & unico. l. scribitur habetq; apud græcos accētū in prima: fuit phryx ex ciuitate arisbe filius Teuthramidis. hic teste Homero li. vi. iliados: fuit homo: perq; beatus omnibus: quæ ad uictū mortaliū ptinet: & in insigni arisbe agēs oēs: q; illac iter ingrediebāt: q̄ erat beniuolētia humanitate clamētia excipiebat hospitio: q; cū a Diomede i bello troiano iterficere: nemo succurrēs q; ab atroci eū morte potuit eripe.

A xiochus cum. i. latino & ch. aspirato scribitur: nomē fuit philosophi: cui Plato librum de morte inscripsit.

A xis cum. i. latino a nobis scribitur: a græcis uero ἄξων dicitur: & pprie ea linea q; ab uno mundi polo in altēz tēdit. Ad cuius similitudinē stipes ille teres circa quē tota curru uertit axis dicitur. Virg. li. georgi. iii. Post ualido nitens sub pōdere faginus axis. Nōnunq; uero: & p; tota rheda uel curru positū cōperit. ut luuenalis in satyra Crispini: Dignus aricinos q; medicaret ad axes. i. ad curru aritiā uel aricina nemora adeuntes. Aliquādo autē & p; septētrionali polo positū fuit: uel ut ait Festus p; septētrionali pte caeli. Virg. li. georgi. ii. Quæ terga obuertit axi. i. septētrioni. Quin & p; ipso cælo absolute idē poeta nōnunq; posuit: ut li. iiii. aenei. cū ait: Vltimus æthiopum locus est ubi maximus atlas Axem humero torquet. i. cælum sustinet. quin & teste Festo tabula fecūlis axis appellatur.

A xius cum. i. latino scribitur dicitur ab Homero li. iliados. ii. fluuius δυνάλαιστόν ὕδων: hoc est cui pulcherrima est aqua. Nam ut ait licet spaciosus sit: tamen usq; ad imum est lucidissimus: ut nullus in toto orbe terrarū sit speciosior: hic teste Herodoto li. historiarum. vii. p; regionē mygdoniam: quæ pars ē macedoniae profluens: iuxta chalestram urbem in mare ægæum cadit.

A zimus cum. z. consonante & y. græco scribitur: id apud nos dicitur: quod est sine fermento. Nam cōponit ex. a. quod est sine: & ζύμη fermentum.

A ziris cum. i. latino utrobiq; scribitur: palus est in libya.

A zotus cum. t. exli scribitur: urbs fuit lyria.

Abylon cum. y. græco & unico. l. scribitur: nomē est urbis in chaldaea. de qua Lucanus: Cūq; superba foret babilō spoliāda trophæis. hæc adeo nobilis fuit ut chaldaea totā: & mesopotaniā a se balyloniā dixerit: quæ simili mō & in penultima cum. i. latino scribitur. hanc oēs græci & latini historici pariter & poeta a Semiramide regina cōditam referunt: dicente Ouidio li. met. amorph. iiii. Vbi dicitur altā Coctilibus muris cingisse semiramis urbē: de quo in dictiōe Semiramis plene uidebim⁹. huius muri igit̄ teste philostrato i uita Apollonii tyanei trecentoz; & octoginta stadioz; circuitū detinebant. Plini⁹ uero libro historiae naturalis sexto: murorum dixit amplitudinem fuisse sexagintaquatuor miliū passuum: cōstitudinem quinquaginta cubitorum. Altitudinem uero quater tantum. Itaq; fuit moenibus ac hortis pensilibus: temploq; & arce maxime admirabilis.

B acchus prima definit in. c. exile & ultima in. ch. aspirato scribitur: fuit Iouis fili⁹ ex Semele Cadmi filia: ut poeta oēs attestat. de quo Ouidi⁹ li. metamor. iii. plene oia p; tractauit. & ut græci qdā grāmatici dicūt derivat a βερεχέω: quod ē furo uel infanio. hic prim⁹ indiā subiecit: & prim⁹ apud græcos docuit uini usum: ut testis ē Capella libro de nuptiis Mercurii. Quāobrē teste Festo illi a poetis cornua dant̄ eo quod homines nimio uino truces fiant. Vnde Sappho ad Phaonē ait: Accedāt capiti cornua bacchus eris. Quin & pro hasta thyrsū ferratum tecta cuspide pāpino illum ferre dicebant: ut Seneca in Hercule furentē:

Adsit lycurgi domitor: & rubri maris

Tectam uirenti cuspide thyrsū gerens. de quib⁹ latius in dictiōe Dionysius uidebimus. Quin & illius currum trahi a tigris dicunt: dicēte Statio Promouet effrenā dextra leuaq; sequuntur.

Lynce: & uida mero lambunt retinacula tigris. Nōnunq; uero & muliebri habitu ornasse se illi ferunt: dicente Seneca.

Non erubescit bacchus effusus tener

Spernisse crines: nec manu molli leuem

Vibrare thyrsū cum parum forti gradu

Auro decorum syrma barbaricum trahit.

Post multa uirt⁹ opa laxari solet. Et ut testis ē Plini⁹ li. vii. naturalis histo. Emere ac uēdere instituit Liber pater. Oia igit̄ descēdētia a baccho similiter cū duplici. c. & secūdo aspirato scribūt: ut bacchie⁹. Ouidi⁹ li. i. tristitiū: Deme meis hederas bacchica ferta comis. Eodē mō bacchides & bacchilides scribūt: a baccho. at bacca iusdē opis: & me bacchides iudice falsus erat. Simili mō bacchides & bacchilides scribūt: a baccho. at bacca p; granulo: ut supra uidim⁹ latinū ē: & cū duplici. c. absq; aliq; aspiratiōe scribitur: & inde baccatū sine aspiratiōe: qd̄ diuersas hz baccas. Virg. li. aenei. i. Colloq; monile baccatū. Quod si a Baccho trahat: cū. ch. aspira to scribēdū ē: ut ē id Virgili li. aenei. iii. Bacchatāq; iugis naxon uiridēq; donysam. & uerbū bacchor ut idē li. iiii. eiisdē poematis: Sauij inops animi totāq; incensa per urbem Bacchatur.

li. iiii. eiisdē poematis: Sauij inops animi totāq; incensa per urbem Bacchatur.